

UWAGI WSTĘPNE

NAZWA

Polska nazwa - Psalmi, pochodzi od greckiego określenia *Byblos Psalmos*, co oznacza: Śpiew biblijny przy akompaniamencie instrumentu strunowego (*psalterionu*). Nazwa hebrajska - *Sefer Tehilim*, pochodzi od rdzenia „chwalić” i oznacza - Hymn Pochwalny.

NAGŁÓWKI

Nagłówki umieszczane na czele Psalmów pochodzą od „autora”, redaktora, lub powstały na skutek wpływu późniejszych recenzentów. Napisy te wyszczególniają: Imię „autora” (pamiętajmy, że zostały one napisane z natchnienia Boga), nazwę chóru i jego przewodnika; nazwę instrumentu, który wtórował śpiewowi; rodzaj poezji, przeznaczenie Psalmu oraz historyczną okoliczność stanowiącą jego pobudkę i ośnowę. 34 Psalmi nie mają żadnego nagłówka, więc w Talmudzie noszą nazwę „osieroconych”.

„AUTORZY”

Nie ma jednoznacznych danych o „autorach” wielu Psalmów. Jedni komentatorzy żydowski twierdzą tak, a inni inaczej. Wymienia się następujące osoby:

-Mojżesz ([Psalm 90](#)), któremu talmudyści przypisują i 10 następnych Psalmów

-Dawid ([74 Psalmi: 3 - 9, 11 - 32, 34 - 41, 51 - 65, 68 - 70, 86 -101, 103, 108 - 110, 122, 124, 131, 133, 138 - 145](#))

-Salomon ([Psalmi 72,127](#))

- Asaf syn Berekjasza (patrz: [1 Kronik 15,17](#)), za czasów Dawida przewodnik chóru i słynny wieszcz (patrz: [2 Kronik 29,30; Nehemiasz 12,48](#)). Jego potomkowie sprawowali ten urząd jeszcze za króla Josafata (patrz: [2 Kronik 20,14](#)), a nawet Ezry (Ezdrasza) i Nehemiasza (patrz: [Ezdrasza 2,41 + 3,10; Nehemiasza 7,44](#)).

-synowie Koracha ([Psalmi 42-49, 84, 85, 87](#)). Była to rodzina wieszczów z pokolenia Lewiego.

- Heman syn Joela ([Psalm 88](#)); Ezdrachita, czyli potomek Zeracha, naczelny przewodnik chóru za czasów Dawida.

-Ethan, czyli Jedutun, syn Kuszajahu ([Psalm 89](#)), Ezdrachita.

Oprócz wyżej wymienionych, Septuaginta zalicza jeszcze do „autorów”: Jeremjasza, Hagiasza i Zacharjasza.

CHÓRY

Za czasów Dawida chóry liczyły 4000 członków - śpiewaków i muzyków, którzy uświetniali uroczystości pod kierunkiem 288 przewodników oraz 24 naczelników. Wszystkie te siły podzielone były na pojedyncze ciała muzyczne, z których każde nosiło swoją nazwę.

Wymienione w nagłówkach nazwy chórów są następujące:

- synów Jedutuna, czyli chór będący pod przewodnictwem potomków Elkana (patrz: [1 Kronik 9,16 + 16,42](#)). Istniał on do najpóźniejszych czasów opisanych przez Stary Testament (patrz: [Nehemiasza 11,17](#))
- Machalat, czyli chór synów Machola (patrz: [1 Królewska 5,11](#))
- Gitit, czyli chór synów Obed Edoma z Gat (patrz: [1 Kronik 15,21](#))
- Bena, drugorzędnego przewodnika za czasów Dawida (patrz: [1 Kronik 15,18](#))
- Alamot, czyli chór dziewic i młodych niewiast opiewających odniesione zwycięstwa (por: [Psalm 68](#))
- Szeminit, czyli chór w którym góruje osiem głosów
- Szozanim albo Szuszan, czyli chór w którym góruje sześć głosów
- Nechilot, czyli chór, któremu wtórowały flety, czy też inne instrumenty dęte
- Neginot, czyli chór z towarzyszeniem instrumentów smyczkowych

SELA

Znak muzyczny, zwykle umieszczany na końcu strofy. Najprawdopodobniej oznacza on - odpocząć, zamilknąć; bądź według innych, jest to sygnał dany orkiestrze by uderzyła w bębny.

Tehilim *

Księga Psalmów

PSALM 1*

- ¹ Szczęśliwy * mąż, który nie szedł za radą niegodziwych **,
na drodze grzeszników *** nie postał,
a w kole szyderców **** nie zasiadł.
- ² Ale ma upodobanie w Prawie Boga
oraz o Jego nauce rozmyśla dniem i nocą.
- ³ Więc będzie jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód,
które wydaje owoc w swoim czasie,
którego liść nie więdnie,
i powiedzie mu się wszystko, co czyni.
- ⁴ Lecz nie tak niegodziwi; gdyż są jak plewy, które rozwieje wiatr.
- ⁵ Dlatego niegodziwi się nie ostoją na sądzie,
ani grzesznicy w gronie sprawiedliwych.
- ⁶ Bowiem WIEKUISTY * uznaje ** drogi *** sprawiedliwych,
zaś ślad **** po niegodziwych zaginie.

* co znaczy: Chwały; hebrajska nazwa Księgi Psalmów

*1 według numeracji hebrajskiej, w kilku miejscach różniące się od greckiej, przyjętej w **S**

*1,1 dokładnie: **podwójnie szczęśliwy**

1,1 także: **nieprawych, winnych grzechu

***1,1 dokładnie oznacza: wytrawnego, pospolitego złoczyńcę

****1,1 dokładnie oznacza: zjadliwego szydercę

*1,6 Imię Boga podane Mojżeszowi (II Mojżesza 3,14) i w oryginale zapisane tak zwanym tetragramem, choć tłumaczone jako: WIEKUISTY, BÓG, PAN – zawsze jest pisane dużymi literami.

1,6 także: **zna, potwierdza, oznajmia, postanawia

***1,6 także: **sposób postępowania**

****1,6 także: **doktryna, nauka, droga**

PSALM 2

- ¹ Czemu się burzą ludy, a narody próżne zamysły knują?
² Powstają królowie ziemi i razem radzą księżęta
przeciw BOGU, i Jego Pomazańcowi ******.
³ Stargajmy ich więzy, zrzucmy z siebie ich pęta.
⁴ **Ten, co** króluje ***** w niebiosach się uśmiecha, Pan im urąga.
⁵ Zatem przemówi do nich w Swoim gniewie *****
i w Swojej grozie ich zatrwoży.
⁶ To Ja namaściłem Mojego Króla na Cyonie *****,
na Mojej świętej górze.
⁷ Ogłaszam ten wyrok:
WIEKUISTY do mnie powiedział:
Ty **jesteś** Moim Synem,
Ja cię dzisiaj wydałem na świat *****.
Hebrajczyków 1,5 + 5,5
⁸ Zażądaj ode mnie,
a dam ci w dziedzictwo ludy i granice ziemi na twą własność.
⁹ Roztrącisz ***** je berłem żelaznym,
skruszysz je jak garncarskie naczynia.
Objawienie 2,27 + 19,15

- ¹⁰ Zatem teraz rozmyślcie się królowie, ukorzcie się sędziowie ziemi.
- ¹¹ Służcie BOGU w bojaźni oraz radujcie się w skrusze.
- ¹² Składajcie hołd * Synowi, aby się nie gniewał i byście nie zmylili drogi;
gdyż łatwo zapłonie jego gniew.
Szczęśliwi, co u niego szukają schronienia **.

*^{2,2} hebr.: Mesjaszowi; **S** Chrystusowi; co znaczy: Pomazańcowi **Boga**

*^{2,4} dokładnie: **siedzący, zasiadający na tronie**

*^{2,5} inni: Następnie zgromi ich mocarzy

*^{2,6} spolszczone: Syjonie

*^{2,7} także: **zrodziłem; spłodziłem**

*^{2,9} inni: poprowadzisz je (od słowa: pasterzyć)

*^{2,12} dosłownie: **ucałujcie syna**; inni: ucałujcie wybrańca

^{2,12} także: **Jemu ufają

PSALM 3

¹ *Psalm Dawida, gdy uciekał przed swoim synem Absalomem.*

² WIEKUISTY,

jak liczni **są** moi wrogowie - wielu powstaje przeciw mnie.

³ Wielu mówi o mojej duszy: U PANA nie ma dla niego ratunku *. *Sela.*

⁴ Ale Ty, WIEKUISTY, **jestes** moją tarczą,
moją chwałą oraz **Tym**, który podnosi moją głowę.

⁵ Moim głosem wołam do BOGA,
a On mi odpowie ze Swojej świętej góry. *Sela.*

⁶ Kładę się, zasypiam i się budzę, ponieważ BÓG mnie wspiera.

⁷ Nie lękam się mnóstwa ludzi, którzy zewsząd mnie oblegają.

⁸ Powstań, o WIEKUISTY, wspomóż mnie mój Boże,
bowiem porazisz szczęki wszystkich moich wrogów,
pokruszysz zęby niegodziwych.

⁹ U BOGA **jest** ocalenie *;

a Twoje błogosławieństwo **spoczywa** nad Twoim ludem. *Sela.*

*3,3 także: **zbawienia, ocalenia, wyzwolenia**
*3,9 także: **zbawienie, wyzwolenie, ratunek**

PSALM 4

¹ *Przewodnikowi chóru, w towarzystwie instrumentów
smyczkowych. Psalm Dawida.*

² Na me wezwanie, odpowiedz mi Boże mojej sprawiedliwości;
w niedoli rozszerzyłeś mnie *;
zmiłuj się nade mną i wysłuchaj moją modlitwę.

³ Synowie ludzcy!

Jak długo będzie w poniewierce Moja chwała?
Upodobacie sobie marność *, będziecie poszukiwać fałszu. *Sela.*

⁴ Wiedźcie, że BÓG oznaczył * wiernego ** Sobie;
BÓG słyszy, kiedy wołam do Niego.

⁵ Drżycie, a nie grzeszcie;
w waszych sercach rozważajcie na waszych łożach,
i się uciszcie *. *Sela.*

⁶ Ofiarujcie ofiary sprawiedliwości oraz ufajcie WIEKUISTEMU.

⁷ Wielu powiada: Kto nam pokaże * dobro **?
BOŻE, zwróć na nas światło Twego oblicza.

⁸ Dałeś radość mojemu sercu,
z chwilą gdy obrodziło ich zboże i ich wino.

⁹ W spokoju się kładę oraz zasypiam, gdyż Ty sam,
o BOŻE,
pozwalasz mi bezpiecznie spoczywać.

*4,2 w rozumieniu: wyprowadziłeś mnie na wolność; także rozprzestrzeniłeś

*4,3 także: **próżne, ułudne przedsięwzięcia**

*4,4 także: **oddzielił**

4,4 dokładnie: **przejętego miłością ku Bogu i ludziom

*4,5 także: umrzyjcie

*4,7 także: wytłumaczy

**4,7 także: słusność, łagodność, wspaniałość; S także: szlachetność, sprawiedliwość, łaskawość, przydatność, doskonałość

PSALM 5

¹ *Przewodnikowi chóru, w towarzystwie fletów. Psalm Dawida.*

² Usłysz moje słowa,

WIEKUISTY,

zrozum me westchnienia *.

³ Usłysz głos mojej skargi,

Królu mój i Boże,

kiedy się modłę do Ciebie.

⁴ Z rana usłyszysz mój głos,

WIEKUISTY,

do Ciebie się zwracam o świcie i czekam.

⁵ Bo nie jesteś Bogiem, który upodobał sobie nieprawość,

nie przebywa przy Tobie zło.

⁶ Nie ostoją się zuchwalcy * przed Twoimi oczyma,

nienawidzisz wszelkich złoczyńców **.

⁷ Gubisz kłamców; Bóg się brzydzi człowiekiem krwi i zdrady.

⁸ Ale ja, w Twojej wielkiej łasce wstąpię do Twego domu;
w bojaźni przed Tobą się ukorzę w Twoim świętym Przybytku.

⁹ BOŻE, prowadź mnie w Twojej sprawiedliwości;
wobec czyhających na mnie - utóruj przede mną Twoją drogę.

¹⁰ Gdyż w ich ustach nie ma szczerości;

ich wnętrze **jest** tchnące zgubą,

grobem otwartym **jest** ich gardło, swój język wygładzili. [Rzymian 3,13](#)

¹¹ Potęp ***** ich Panie, niech upadną przez własne knowania;
strąć ich z powodu ogromu grzechów, bowiem są Ci przekorni.

¹² A niech się cieszą wszyscy, którzy się uciekają do Ciebie
i wiecznie się radują, gdyż otaczasz ich Swą opieką;
niech się w Tobie weselą **ci**, którzy umiłowali Twe Imię.

¹³ Ponieważ błogosławisz sprawiedliwemu,

WIEKUISTY,

wieńczysz go łaską, jakby tarczą *****.

*5,2 także: **myśli**

*5,6 dokładniej: „**błyszczący**” **pożyczonym światłem, przechwalający się**

5,6 także: **bezprawnych, bezbożnych, niegodziwców

*5,11 dosłownie: **objaw ich winę**

*5,13 chodzi o dużą, owalną tarczę, otaczającą całego wojownika

PSALM 6

¹ *Przewodnikowi chóru;*

na osiem głosów, w towarzystwie instrumentów smyczkowych.

Psalm Dawida.

² WIEKUISTY,

nie napominaj mnie w Swym gniewie,

nie karć mnie w Twoim uniesieniu.

³ Zmiłuj się nade mną, BOŻE, bo uwiędnę;
ulecz mnie, ponieważ zdrętwiały moje członki.

⁴ Zaś ma dusza **jest** wielce zatrwożona;

zatem Ty,
o PANIE,
dopóki jeszcze **będziesz zagniewany?**
⁵ Zwróć się, BOŻE,
wyswobodź moją duszę,
dopomóż mi przez Twą litość.
⁶ Gdyż nie w śmierci **jest** pamięć o Tobie;
któż Cię wielbi w Krainie Umarłych *?
⁷ Jestem zmożony łkaniem,
co noc skrapiam moje posłanie i me łożę zalewam łzami.
⁸ Od strapienia zamroczyło się moje oko,
zestarzało się przez moich dręczycieli.
⁹ Odstąpcie ode mnie wszyscy, co czynicie nieprawość *,
gdyż BÓG wysłuchał głos mojego płaczu.
¹⁰ WIEKUISTY wysłuchał moje błagania,
BÓG przyjął moją modlitwę.
¹¹ **Oto** wszyscy moi wrogowie **są** wielce zawstydzeni i zatrwożeni;
zhańbieni - pierzchają w jednej chwili.

*6,6 hebr. *szeol*; gr. *hades*; co znaczy: Kraina Umarłych, świat podziemny

*6,9 także: **smutek, utrapienie, bałwochwalstwo**

PSALM 7

¹ *Pieśń Dawida, którą zaśpiewał Bogu z powodu Kusza Binjaminity.*

² WIEKUISTY,
Panie mój,

w Tobie szukam obrony,
ocal mnie od wszystkich prześladowców i mnie wyzwól.

³ Aby **nikt**, szarpiąc, nie porwał mojego życia jak lew,
gdy nie ma zbawcy.

⁴ WIEKUISTY,

Boże mój,

jeżeli to uczyniłem, jeśli jest w mojej ręce bezprawie;

⁵ jeżeli odpłaciłem płacącemu mi złem,

ja, który wyzwoliłem **tego, co** mnie niewinnie prześladował -

⁶ niech wróg ściga mą duszę,

niech ją pojmie oraz na ziemi rozdepcze moje życie,

a mą sławę niech strąci w proch. *Sela.*

⁷ Powstań, o WIEKUISTY, w Twoim gniewie,

wystąp przeciwko zaciekłości mych ciemiężców,

czuwaj nade mną,

ustanów sąd *;

⁸ a zbór narodów Cię otoczy

i ponad nim wzniesiesz się ku wysokości.

⁹ WIEKUISTY, który sądzisz narody,

rozsądź * mnie BOŻE;

niech mi się dzieje według mojej sprawiedliwości i niewinności.

¹⁰ Niech się skończy * złość niegodziwych,

abyś podźwignął sprawiedliwego;

Ty, który badasz serca i nerki,

Boże sprawiedliwy.

¹¹ Moja tarcza u Boga, który wspomaga prawych sercem.

¹² Bóg **jest** sędzią sprawiedliwym;

Bóg jest wciąż groźnym.

¹³ Jeśli **człowiek** się nie nawróci - wyostrzy Swój miecz,
Swój łuk naciągnie i wymierzy.

¹⁴ Przygotuje dla niego narzędzia śmierci,
Swe strzały uczyni palącymi.

¹⁵ Oto **człowiek** poczyna bezprawie,
brzemienny jest zgubą i rodzi fałsz,

¹⁶ kopie dół oraz go wydrąży;
a zatem wpadnie w przepaść, którą przygotował.

¹⁷ Niedola wraca na jego głowę,
a jego srogość spada na jego ciemię.

¹⁸ Będę chwalił WIEKUISTEGO według Jego sprawiedliwości
oraz wysławiał Imię BOGA Najwyższego.

*7,7 inni: rozbudź dla mnie zapowiedziany sąd

*7,9 także: weź w obronę, oczyść z zarzutów

*7,10 inni: niech będzie zniszczona

PSALM 8

¹ *Przewodnikowi chóru gittitów. Psalm Dawida.*

² WIEKUISTY,

Panie nasz,

który wzniosłeś Twoją świetność na niebiosach,
jak wspaniałe na całej ziemi **jest** Twoje Imię.

³ W obecności Twych przeciwników,
utwierdziłeś Sobie chwałę przez usta dzieci i niemowląt,

aby uśmierzyć wroga oraz mściwego. [Mateusz 21,16](#)

⁴ Kiedy spoglądam na Twe niebiosa, dzieło Twych palców;
księżyc oraz gwiazdy, które ustanowiłeś;

pytam:

⁵ Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz
i Syn Człowieka, że go wypatrujesz *?

[Hebrajczyków 2,6](#)

⁶ Bo **na** krótko * uczyniłeś go mniejszym od bogów **;
uwieńczyłeś go chwałą i blaskiem.

⁷ Ustanowiłeś go władcą nad dziełami Twych rąk,
wszystko poddałeś pod jego stopy.

[1 Koryntian 15,27](#)

⁸ Trzody, wszelkie bydło, jak i dzikie zwierzęta;

⁹ ptactwo nieba i ryby morza;

wszystko, co ciągnie po morskich drogach.

¹⁰ WIEKUISTY,

Panie nasz,

jak wspaniałe na całej ziemi **jest** Twoje Imię.

***8,5** także: **nawiedzasz, szukasz, potrzebujesz**

***8,6** także: **nieznacznie**

****8,6 S** od aniołów

PSALM 9

¹ *Przewodnikowi chóru - Benowi, z powodu śmierci.*

Psalm Dawida.

² Całym sercem chcę chwalić WIEKUISTEGO

i opowiadać wszystkie Twoje cuda.

³ Chcę się cieszyć, radować w Tobie oraz wystawiać Twoje Imię,

o Najwyższy;

⁴ bowiem moi nieprzyjaciele pierzchli wstecz,

upadli i zginęli przed Twym obliczem.

⁵ Gdyż zasiadłeś na tronie,

Sędzio Sprawiedliwy,

oraz przeprowadziłeś moją sprawę, mój spór.

⁶ Zgromiłeś ludy *, zgubiłeś niegodziwego;

zgladziłeś ich imię na wieki wieków.

⁷ Wrogu, oto na zawsze zakończone są spustoszenia;

a o miastach, które zburzyłeś - o nich też zaginęła pamięć.

⁸ Ale BÓG wiecznie zasiada, ustanowił Swój tron do sądu.

⁹ On sędzi świat w sprawiedliwości,

według słuszności wydaje wyrok o narodach.

Dokonania 17,31

¹⁰ BÓG będzie twierdzą uciśnionego, twierdzą w czasach niedoli *.

¹¹ A będą Tobie ufać ci, co znają Twoje Imię;

ponieważ nie opuściłeś tych, którzy Ciebie szukają,

WIEKUISTY.

¹² Śpiewajcie BOGU, który zamieszkał na Cyonie,

rozповідаjcie pomiędzy narodami Jego dzieła.

¹³ Bo mściciel krwi, On ich zapamiętał,

nie zapomniał wołania uciśnionych.

¹⁴ Zmiłuj się nade mną BOŻE,

popatrz na moją nędzę na skutek moich nieprzyjaciół;

Ty, który mnie wyniosłeś z bram śmierci,

¹⁵ bym przy bramach córki Cyonu opowiadał całą Twą chwałę,

abym się cieszył Twym zbawieniem *.

¹⁶ Ludy upadły w przepaść, którą **same** przygotowały;
ich noga się uwikłała w sidła, które zastawiły.

¹⁷ BÓG dał się poznać,

wymierzył sprawiedliwość;

a niegodziwy się zaplątał w dzieła własnych rąk. *Higgajon Sela* *.

¹⁸ Niegodziwi zejdą do Krainy Umarłych;

wszystkie ludy co zapomniły Boga.

¹⁹ Wreszcie nie jest zapomniany żebrzący **S**,
nadzieja biednych nie zniknie na wieki.

²⁰ Powstań, WIEKUISTY,

niech się nie rozzuchwala śmiertelny,

niechaj przed Twym obliczem będą sądzone ludy.

²¹ Rzuć na nich strach,

o BOŻE,

niech ludy wiedzą, że są **jedynie** ludźmi.

***9,6** także: **pogan**

***9,10** także: **ucisku**

***9,15 S** także: **ocaleniem, wyzwoleniem, ratunkiem; C pomocą**

***9,17** najprawdopodobniej: Uderzcie w bębny

PSALM 10

¹ Czemu, BOŻE, stoisz z daleka **i** ukrywasz się w czasach niedoli?

² W swojej pysze * niegodziwy ściga biednego;

niech sami wpadną w knowania, które zaplanowali.

³ Niegodziwy chlubi się żądzą swej duszy,

a łupieżca bluźni * oraz lży BOGA **.

⁴ Niegodziwy w wyniosłości swojego ducha **powiada**:

Nie ma Boga, On nie karci – **takie** są wszystkie jego myśli.

⁵ Jego drogi są szczęśliwe w każdym czasie.

Wysoko **oraz** daleko od niego są Twoje sądy;
nadyma się na wszystkich swoich przeciwników.

⁶ **Tak** mówi w swoim sercu:

Nie zachwieję się,

od pokolenia do pokolenia nie spotka mnie zła dola *.

⁷ Jego usta są pełne bluźnierstwa, podstępu i zdrady,
a na jego języku nieczność oraz nieprawość.

⁸ Po zagrodach siedzi w zasadzce,
w kryjówkach morduje niewinnego;
jego oczy śledzą nieszczęsnego.

⁹ Czai się w kryjówce, jak lew w gęstwinie,
czyha by porwać biednego;
i ubogiego porywa, oplątując go w swoje sidła.

¹⁰ Płaszczy się, czai, aż owi nieszczęśnicy wpadną w jego moc *.

¹¹ **Tak** mówi w swoim sercu:

Bóg zapomniał, zakrył Swoje oblicze, nie zobaczy na wieki.

¹² Powstań WIEKUISTY,
podnieś Twoją dłoń, Boże,
nie zapominaj uciśnionych.

¹³ Czemu niegodziwiec ma lżyć Boga
i mawiać w swoim sercu, że Ty nie poszukujesz.

¹⁴ Ty jednak widzisz;
widzisz nieczność i krzywdę, aby odpłacić Twą ręką;
na Tobie polega żebrzący ^S,
Ty byłeś pomocą sieroty.

¹⁵ Skrusz ramię niegodziwca i złoczyńcy;

tak, byś szukał jego złości, ale więcej nie znalazł.

¹⁶ **BÓG jest** Królem na wieki wieków, poganie * znikną z Jego ziemi.

¹⁷ WIEKUISTY,

usłyszysz życzenia uciśnionych,

pokrzepisz ich serce,

wysłucha **ich** Twoje ucho.

¹⁸ Abyś wymierzył sprawiedliwość sierocie i uciśnionemu,

aby się więcej nie przerażał * człowiek na ziemi.

*^{10,2} inni: Z powodu pychy niegodziwego, biedny się trwoży

*^{10,3} **BG** błogosławi sobie

**^{10,3} inni: a łupieżca przechwala się, że łyż Boga

*^{10,6} dokładniej: jestem tym, który nie będzie w złej doli

*^{10,10} inni: w jego ukryte zasadzki

*^{10,16} także: **narody**

*^{10,18} **C** wielmoży

PSALM 11

¹ *Przewodnikowi chóru; psalm Dawida.*

BOGU się powierzam.

Jakże mówicie mojej duszy: Schroń się jak ptak, na górę *.

² Bo oto niegodziwi napięli łuk,

na cięciwę założyli strzałę,

by w ciemności wystrzelać prawych sercem.

³ Gdy **S** będą zburzone podstawy;

to sprawiedliwy co uczyni?

⁴ **BÓG jest** w Przybytku Swojej świętości;

WIEKUISTY, którego tron **jest** w niebiosach;

Jego oczy widzą, Jego powieki badają synów ludzkich.

⁵ **BÓG** doświadcza sprawiedliwego,

ale Jego istota **S*** nie cierpi niegodziwego
oraz **tego, co** miłuje bezprawie.

6 Jakby deszcz spuszcza na niegodziwych błyskawice *****,
ogień i siarkę,
a działem ich kielicha jest wiatr spiekoty.

7 Bo WIEKUISTY jest sprawiedliwym,
miłuje sprawiedliwość *****,
to prawi będą oglądać Jego oblicze ******.

*11,1 pod tym hebrajskim słowem wielu rozumie górę Cyon

*11,5 S także: **serce; osoba**

*11,6 S sidła, pułapki

*11,7 inni: sprawiedliwego

**11,7 inni: prosto patrzy Jego oblicze

PSALM 12

1 *Przewodnikowi chóru, na osiem głosów.*

Psalm Dawida.

2 Dopomóż WIEKUISTY, bowiem zabrakło pobożnych,
gdyż zniknęli wierni spośród synów ludzkich.

3 Gładkimi ustami jeden mówi drugiemu fałsz;
mówią podwójnym ***** sercem.

4 Oby BÓG wytępił wszystkie gładkie usta **i** języki,
co przemawiają z wysoka;

5 powiadają:

Przez nasz język jesteśmy potężni, nasze wargi **są** z nami;
kto **chce być** naszym panem?

6 Wobec bólu **S*** zebrzących **S**, wobec jęku ubogich, teraz powstanę – mówi
WIEKUISTY;

postawię wśród bezpieczeństwa tego, co we ^S Mnie otwarcie ^S mówi.

⁷ Słowa BOGA to czyste słowa,
jak srebro wyplawione w tyglu * ziemi, siedmiokroć oczyszczone.

⁸ Ty, o WIEKUISTY, będziesz ich strzec,
na wieki ich ochronisz od tego rodu.

⁹ Krążą wokoło niegodziwi *,
gdy wzmagają się zepsucie wśród synów ludzkich.

*12,3 w rozumieniu: fałszywym, które inaczej mówi niż czuje

*12,6 S także: **trudu, mokołu, cierpień**

*12,7 otwór w ziemi, w którym wytapiano kruszec; inni: w pracowni; srebro pana ziemi

*12,9 inni: niby robactwo wylega hańba ludzka

PSALM 13

¹ Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.

² Jak długo, BOŻE, będziesz o mnie zupełnie zapominał?
Dokąd Tve oblicze będziesz ode mnie odwracał?

³ Jak długo będę układał plany w mojej duszy
i codziennie będzie troska w mym sercu?
Dopóki mój wróg ma się nade mną wynosić?

⁴ Spójrzj,
odpowiedz mi WIEKUISTY,
mój Boże,
oświeć * moje oczy, abym nie zasnął śmiercią.

⁵ Niechaj nie powie mój wróg: Zmogłem go.
Niech się nie cieszą moi prześladowcy, że się zachwiałem.

⁶ Ale ja ufam w Twoje miłosierdzie;
Twym zbawieniem * rozraduje się moje serce;
będę wystawiał BOGA, bowiem zlał na mnie Swoją łaskę.

*13,4 inni: pokrzepiaj, orzeźwiaj

*13,6 S także: **C pomocą; ratunkiem, ocaleniem, wyzwoleniem**

PSALM 14

¹ Przewodnikowi chóru.

Psalm Dawida.

Nikczemny mówi w swoim sercu: Nie ma Boga.
Zepsuli się, skazili swoje czyny, nie ma takiego, co czyni dobro *.

² WIEKUISTY spogląda z Nieba na synów ludzkich,
by zobaczyć, czy jest ktoś rozumny,
ktoś szukający Boga. [Rzymian 3,10](#)

³ Wszyscy odstąpili, razem się zepsuli;
nie ma **takiego, co** czyni dobro - nie ma ani jednego.

⁴ Czy wszyscy **owi** złoczyńcy,
co pożerają mój lud, jak się spożywa chleb,
nie mają poznać WIEKUISTEGO, którego nie wezwali?

⁵ Tam * zatrwożą się trwożą,
gdyż Bóg jest **tylko** w sprawiedliwym plemienu.

⁶ Możecie gardzić radą * żebrzącego **S**, ale BÓG jest jego obroną.

⁷ Kto da pomoc Israelowi z Cyonu?
Kiedy WIEKUISTY przywróci wygnańców Swego ludu –
rozweseli się Jakób, rozraduje Israel.

*14,1 także: **rzetelność, słusność, prawość, życzliwość, łaskawość**

*14,5 inni: Na tym samym miejscu

*14,6 także: **zamiarami, planami, postanowieniami; C zamysłami**

PSALM 15

¹ *Psalm Dawida.*

WIEKUISTY,

któ zamieszka w Twoim domu *;
kto **będzie** mieszkał na Twojej świętej górze?

² **Ten**, kto postępuje bez zarzutu,
świadczy sprawiedliwość
oraz mówi prawdę w swym sercu.

³ Nie spotwarza swoim językiem,
nie czyni złego bliźniemu,
ani nie rzuca hańby na bliskiego.

⁴ Nikczemnik **jest** wzgardzony w jego oczach,
a bogobojnych szanuje;

tego, kto przysięga na swoją szkodę i nie zmienia.

⁵ Nie daje swoich pieniędzy na lichwę
oraz wziętku * przeciw niewinnym nie bierze.
Kto tak czyni, nigdy się nie zachwieje.

*15,1 **C namiocie; S** także: **świętyni; ciele**

*15,5 także: **daru, łapówki**

PSALM 16

¹ *Klejnot Dawida.*

Ochroń mnie Boże, gdyż Ci ufam.

² Powiedziałem WIEKUISTEMU:

Ty **jesteś** moim Panem, moim najwyższym dobrem.

³ W świętych oraz szlachetnych, którzy są na ziemi –
w nich całe moje upodobanie.

⁴ Liczne są utrapienia tych *, co nabyli innego **towarzysza**;
Ja ich krwawych zalewek ** nie zalewam
i nie biorę ich imion na moje usta.

⁵ WIEKUISTY jest darem w mym udziale, moim kielichem;

Ty trzymasz mój los.
⁶ Na rozkosznym polu przypadły mi granice;
dla mnie jest urocze dziedzictwo.
⁷ Wystawiam WIEKUISTEGO, który mi tak doradził;
bo i nocami napominają mnie moje wnętrza.
⁸ Zawsze stawiam WIEKUISTEGO przed sobą;
dlatego się nie zachwieję *, póki On **jest** po mej prawicy.
⁹ Dlatego cieszy się moje serce oraz raduje mój język **S***,
a moja cielesna natura spoczywa bezpiecznie.
¹⁰ Bo nie zostawisz mojej duszy Krainie Umarłych,
nie dasz widzieć zepsucia Twojemu pobożnemu.
Dokonania 2,31 + 13,35
¹¹ Wskażesz mi drogę życia.
Pełnia radości przed Twym obliczem;
wieczna rozkosz po Twej prawicy.

*16,4 inni: liczne są bałwany tych
**16,4 chodzi o płyny ofiarne
*16,8 inni: nie zejść z drogi prawdy
*16,9 także: **moja chwała**

PSALM 17

¹ *Modlitwa Dawida.*
WIEKUISTY,
wysłuchaj mojej słuszności *, miej wzgląd na moje wołanie;
skłoń ucho do mojej prośby, **co** nie **płynie** z obłudnych ust.
² Niech sprzed Ciebie wyjdzie mój sąd;
bo Twe oczy spoglądają na prawość.
³ Kiedy zbadasz me serce,
nawiedzisz mnie w nocy i doświadczysz – nic nie znajdziesz,
zła myśl nie przeszła przez moje usta.
⁴ Stosownie do słowa Twoich ust,
wobec spraw ludzi wystrzegąłem się dróg przestępcy.
⁵ Moje kroki trzymają się Twoich ścieżek, nie chwieją się moje stopy.
⁶ Wzywam Cię, bo mnie wysłuchasz, **mój** Boże;
skłoń **do** mnie Twoje ucho oraz wysłuchaj moje słowa.
⁷ U cudownij Twoją łaskę, **Panie**;
który **tych, co** ufają Twej prawicy wybawiasz od przeciwników.
⁸ Strzeż mnie jak źrenicy oka *;
w cieniu Twych skrzydeł
⁹ ukryj mnie przed niegodziwymi, którzy mnie napadają;
przed wrogami, co zawzięcie mnie otaczają.
¹⁰ Zamknęli swoje tuczne serce, a ich usta przemawiają z wysoka.
¹¹ Teraz otaczają nas na każdym kroku;
zwracają swoje oczy, by nas powalić na ziemię.
¹² **Każdy** podobny **jest** do lwa, **co** pragnie żeru;
do lwiątko siedzącego w ukryciu.
¹³ Powstań WIEKUISTY,
uprzedź go **i** połów;

Twoim mieczem wybaw od niegodziwca moje życie.
¹⁴ Od tłumów, które są w Twojej ręce, od tłumów tej ziemi.
Ich udział **jest** w tym życiu, Twoimi darami napełniasz ich żywot;
nasycają się nimi synowie, a nadmiar zostawiają swym dzieciom.
¹⁵ Zaś ja, w prawości *, zobaczę Twoje oblicze;
po przebudzeniu nasycę się Twą Postacią **.

*17,1 także: **sprawiedliwości**

*17,8 figura retoryczna: jak w źrenicy oka - obrazu, wpatrującej się w nie osoby

*17,15 także: **sprawiedliwości**

17,15 także: **Twym Obrazem; wspaniałością, zaszczytem, chwałą

PSALM 18

¹ *Przewodnikowi chóru.*

*Przez sługę WIEKUISTEGO – Dawida,
który wypowiedział BOGU słowa tej pieśni,
kiedy WIEKUISTY go wybawił z rąk wszystkich nieprzyjaciół,
a w szczególności z ręki Saula.*

² *Zatem powiedział:*

Miłuję cię WIEKUISTY, ma potęgo.

³ WIEKUISTY - Skąło,

moja twierdzo i mój wybawco;

Boże mój – obrono, w którą wierzę *;

moja tarczo, mój rogu zbawienia **oraz** moja ucieczko.

⁴ Wzywam Wielbionego, WIEKUISTEGO,

więc jestem wybawiony od mych wrogów.

⁵ Ogarnęły mnie bóle śmierci i zatrwożyły mnie nurty nicości *;

⁶ męki piekielne mnie osnuły i pochwyciły sidła śmierci.

⁷ W mojej niedoli wzywam WIEKUISTEGO, wołam do mego Boga;

ze Swego Przybytku wysłuchał mojego głosu,

a me wołanie doszło przed Nim **do** Jego uszu.

⁸ Ponieważ zapłonął gniewem,

wstrząsnęła się i zadrżała ziemia,

wstrząsnęły się oraz chwieją posady gór.

⁹ W Jego gniewie wzniosł się dym, a z Jego ust zieje ogień;

od Niego żarzą się głownie.

¹⁰ Skłonił * niebiosa i zstąpił, a pod Jego stopami gęsta mgła.

¹¹ Wsiadł na cheruba, wzniosł się, pędził na skrzydłach wichru.

¹² A wokół Niego jakby namiot,

mrok uczynił Swoją osłoną, pomrokę wód, gęste obłoki.

¹³ Przed blaskiem, **który** od Niego **bił**, pierzchały Jego chmury,

także grad oraz ogniste głownie.

¹⁴ WIEKUISTY zagrzmiął w niebiosach,

Najwyższy wydał Swoją głoś, grad oraz błyskawice.

¹⁵ Wypuścił Swoje strzały oraz rozproszył nieprzyjaciół *;

ciskał błyskawicami i ich zmieszał.

¹⁶ Ukazały się też łożyska wód,

a od Twej groźby, WIEKUISTY, i od zadęcia wichru Twego gniewu

obnażyły się

posady
świata.

- ¹⁷ Sięgnął z wysokości i mnie wziął, wydobył z wielkiej toni.
¹⁸ Ocalił mnie od potężnego wroga,
oraz od moich nieprzyjaciół, chociaż byli mocniejsi ode mnie.
¹⁹ Napadli mnie w dniu mojego nieszczęścia,
ale BÓG stał się moją podporą.
²⁰ Wyprowadził mnie na przestronność * i mnie wybawił,
gdyż mnie sobie upodobał.
²¹ WIEKUISTY mnie wynagradza według mojej sprawiedliwości,
odpłaca mi według czystości moich rąk.
²² Bowiem przestrzegałem dróg WIEKUISTEGO
i nie byłem odstępcą od mego Boga.
²³ Wszystkie Jego ustawy są przede mną
oraz nie odstępuję od Jego praw.
²⁴ Cały jestem Jemu oddany i wystrzegam się mego grzechu.
²⁵ Dlatego BÓG mi oddaje według mojej sprawiedliwości,
według czystości moich rąk, która jest przed Jego oczami.
²⁶ Z proszącym o litość S* postępujesz miłosiernie,
a z prawym mężem – nieskazitelnie.
²⁷ Oczyszczonego - oczyszczasz,
a z przewrotnym * walczysz.
²⁸ Gdyż wybawiasz lud uciśniony, a oczy wywyższone – poniżasz.
²⁹ Tak, Ty rozświecasz moją pochodnię;
WIEKUISTY, mój Bóg rozjaśnia moją ciemność.
³⁰ Bo w Tobie przełamie szyki
i w mym prawdziwym Bogu przestąpię mury.
³¹ Bóg,
nieskazitelna jest Jego droga,
a Słowo WIEKUISTEGO czyste;
On jest tarczą dla wszystkich, którzy Mu ufają.
³² Bo któż jest Bogiem, oprócz WIEKUISTEGO;
kto Opoką *, oprócz prawdziwego Boga?
³³ Boga, co mnie opasał siłą oraz prostą uczynił moją drogę.
³⁴ Moje nogi upodobnił do jelenich i mnie stawia na mych wyżynach.
³⁵ Moje ręce wprawia do boju,
tak, że me ramiona naciągają spiżowy łuk.
³⁶ Dałeś mi tarczę Twojego zbawienia,
Twoja prawica mnie wspierała,
a Twa troskliwość czyni mnie wielkim.
³⁷ Rozszerzyłeś moje kroki pode mną i nie zachwiały się moje stawy.
³⁸ Ścigałem moich wrogów,
dogoniłem ich i nie wróciłem, aż doszczętnie ich wytępiłem.
³⁹ Skruszyłem ich tak, że nie mogli powstać;
upadli pod moimi stopami.
⁴⁰ Tak do boju opasałeś mnie mocą,
powaliłeś pode mnie moich wrogów.
⁴¹ Podąłeś mi kark moich nieprzyjaciół,
a więc zgładziłem moich wrogów.
⁴² Wołali, ale nikt im nie pomógł; i do BOGA, ale im nie odpowiedział.

⁴³Więc startłem ich jak proch na przedzie wiatru,
 rozrzuciłem jak błoto ulic.
⁴⁴Wybawiłeś mnie od zatargów ludu,
 ustanowiłeś mnie głową narodów;
 służy mi lud, którego nie znałem.
⁴⁵Schlebiają mi cudzoziemscy;
 synowie, o których usłyszałem słuchem ucha.
⁴⁶Omdleli synowie obczyzny
 oraz drżąc, uchodzą ze swoich zamków.
⁴⁷Żywy WIEKUISTY,
 niech będzie pochwalona moja Skąła,
 niech będzie wywyższony Bóg zbawienia *.
⁴⁸Bóg, który mi zlecił pomstę oraz poddał pode mnie narody;
⁴⁹który mnie wybawił od moich wrogów,
 wyniósł mnie ponad mych przeciwników
 i ocalił od srogiego męża.
⁵⁰Dlatego chcę Cię słać pomiędzy narodami,
 WIEKUISTY,
 będę śpiewał Twojemu Imieniu.
⁵¹gdyż wielkimi czynisz zwycięstwa Swojego króla,
 świadczysz łaskę Swojemu pomazańcowi,
 Dawidowi,
 oraz jego rodowi na wieki.

*18,3 także: **której ufam**

*18,5 także: **zniszczenia; S nieprawości, występku**

*18,10 w znaczeniu: spuścił niżej

*18,15 dosłownie: **ich**

*18,20 w rozumieniu: swobodę, wolność

*18,26 **S** także: **C** miłosiernym

*18,27 także: **wijącym się, silącym się, współzawodniczącym, nie przebierającym w środkach**

*18,32 także: **Skąłą**

*18,47 także: **ratunku**

PSALM 19

¹*Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.*
²Niebiosa opowiadają chwałę Boga,
 a nieboskłon ogłasza dzieła Jego rąk.
³Dzień dniowi podaje słowo *, a noc nocy przekazuje wieść.
⁴Bez mowy, bez wyrazów, nie słychać ich głosu.
⁵**Jednak** na całej ziemi rozchodzi się ich dźwięk *,
 a ich słowo aż na krańce świata, gdzie słońcu namiot postawił.
⁶A ono, jak oblubieniec, wychodzi ze swej komnaty
 i cieszy się jak bohater, który ma przebiec drogę.
⁷Jego wschód od krańca niebios, a jego bieg do ich krańców;
 i nic nie **jest** ukryte przed jego żarem.
⁸Prawo * WIEKUISTEGO **jest** doskonałe ** - nawraca *** duszę;
 świadectwo BOGA jest wiarygodne - uczy prostodusznego mądrości.
⁹Rozkazy WIEKUISTEGO **są** proste - rozweselają serce;
 przykazanie BOGA **jest** jasne - oświeca oczy.

- ¹⁰ Bojaźń WIEKUISTEGO **jest** czysta - ostoi się na wieki;
ustawy BOGA **są** prawdą - razem **są** sprawiedliwe.
- ¹¹ Bardziej pożądane od złota, **od** mnóstwa czystego złota;
słodsze od miodu oraz rozplywającej się patoki *.
- ¹² Zaś Twój sługa **jest** przez nie ustrzeżony;
sowita nagroda za ich przestrzeganie *.
- ¹³ Mimowolne błędy - kto je spostrzeże?
Więc od **tych** skrytych mnie oczyścić.
- ¹⁴ Ale i od **tych** cudzoziemskich **S*** oddal Twojego sługę,
aby mną nie owładnęły;
wtedy będę nieskazitelny, oczyszczony od wielkiego grzechu.
- ¹⁵ Oby słowa moich ust i myśli mojego serca znalazły upodobanie przed Tobą,
WIEKUISTY,
moja Opoko i mój Wybawco *.

*19,3 także: **obietnicę, rozkaz; S** motyw, rację, sprawę; **ład, porządek, prawo natury; relację; C** hasło

*19,5 dokładnie: **sznur mierniczy, struna**; w przenośni – dźwięk; inni: prawo

*19,8 także: **nauka**

19,8 także: **wskazujące

***19,8 S także: **poprawia, zawraca, kruszy, odwraca od błędu**

*19,11 najprawdopodobniej - miodu daktylowego

*19,12 dokładnie: **sowita nagroda w ich stopie**

*19,14 także: **aroganckich, dumnych, pysznych; S** **obcych, wrogich, nieprzyjacielskich**

*19,15 także: **Odkupicielu; Wykupicielu (z niewoli; od śmierci)**

PSALM 20

- ¹ *Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.*
- ² W dzień niedoli niech cię wysłucha WIEKUISTY,
a Imię Boga Jakóba cię ochroni *.
- ³ Niech ci śle pomoc ze Świątyni i wesprze cię z Cyonu.
- ⁴ Niech wspomni wszystkie twoje ofiary,
a twoje całopalenie niechaj Mu będzie miłym *. *Sela.*
- ⁵ Niech ci da według twojego serca
i niech spełni wszystkie twoje zamysły.
- ⁶ Wtedy ucieszymy się twym zwycięstwem
oraz podniesiemy chorągiew * w Imię naszego Boga.
Oby BÓG spełnił wszystkie twoje życzenia.
- ⁷ Teraz wiem, że Bóg wspomógł Swojego pomazańca,
poprzez potężne czyny Swej prawicy
i że ze Swoich świętych niebios go wysłucha.
- ⁸ Jedni – wozami, a drudzy – rumakami,
ale my chlubimy się Imieniem WIEKUISTEGO, naszego Boga.
- ⁹ Oni przyklęknięli i upadli, a my stoimy i się trzymamy *.
- ¹⁰ WIEKUISTY wspomóż!
Oby nas Król wysłuchał w dzień naszego wołania.

*20,2 także: **wywyższy**

*20,4 inni: niech spopieli

*20,6 inni: na wyżynach zatknijemy sztandary

*20,9 także: **jesteśmy umocnieni, pozostajemy silnymi**

PSALM 21

- ¹ *Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.*
² WIEKUISTY,
w Twojej mocy cieszy się król
i wielce się raduje dzięki Twojemu zbawieniu *.
³ Dałeś mu pragnienie * jego serca
oraz nie odmówiłeś życzeniu jego ust. *Sela.*
⁴ Gdyż uprzedziłeś go błogosławieństwem szczęścia,
a szczerozłotą koronę włożyłeś na jego głowę.
⁵ Prosił Cię o życie, więc dałeś mu długie dni na wieki wieków.
⁶ Z Twojego zbawienia * wielka **jest** jego chwała;
włożyłeś na niego sławę i świetność.
⁷ Bowiem czynisz go błogosławieństwem na zawsze,
orzeźwiasz go radością Twego oblicza.
⁸ Król ufa WIEKUISTEMU
i z łaski Najwyższego się nie zachwieje.
⁹ Twoja ręka dosięgnie wszystkich Twoich wrogów;
Twa prawica znajdzie Twoich nieprzyjaciół.
¹⁰ W chwili Twojego uniesienia uczynisz **z** nich jakby piec ognisty;
WIEKUISTY zniszczy ich w swoim gniewie; pożre ich ogień.
¹¹ Ich ród wygubisz z ziemi,
a ich potomstwo spośród synów ludzkich.
¹² Bo zastawili na Ciebie zło;
knuli zdradę, a nic nie dowiedli.
¹³ Zawróciłeś ich plecy, mierzając Twoimi cięciwami do ich twarzy.
¹⁴ Podnieś się, WIEKUISTY, w Twojej mocy;
Twą potęgę będziemy wysławiać i opiewać.

*21,2; 6 także: **wyzwoleniu, ocaleniu; C pomocy**

*21,3 w Talmudzie: **żądanie**

PSALM 22

- ¹ *Przewodnikowi chóru, na nutę „Łanio zorzy” *.* *Pieśń Dawida.*
² Boże mój, Boże, czemu mnie opuściłeś;
czemu jesteś daleki od mego wspomnienia
oraz od słów mojej skargi?
[Mateusz 27,46](#); [Marek 15,34](#)
³ Boże mój, wołam we dnie, a mi nie odpowiadasz;
także nocą, ale nie mam spokoju.
⁴ A jednak Ty **jesteś** święty;
Ten, co zasiada wśród chwały Izraela.
⁵ Tobie ufali nasi ojcowie;
ufali, zatem ich wybawiłeś.
⁶ Do Ciebie wołali, więc byli ocaleni;
Tobie ufali, zatem nie byli zawstydzeni.
⁷ Zaś ja **jestem** robakiem, a nie mężem,
pośmiewiskiem ludzi i wzdardą tłumu.

⁸ Wszyscy, którzy mnie widzą – urągają mi,
ściągają usta i potrzásają głową, **mówiąc: Mateusz 27,39**

⁹ Niech to powierzy WIEKUITEMU!

Niech go wybawi!

Ocali go, ponieważ go sobie upodoba! *

Mateusz 27,43

¹⁰ Ty wyprowadziłeś mnie z łona
oraz bezpiecznie mnie złożyłeś u piersi mojej matki.

¹¹ Od urodzenia na Tobie polegałem;

poza życiem mej matki - Ty **jesteś** moim Bogiem.

¹² Ode mnie się nie oddalaj,

gdyż niedola **jest** bliska, a nie ma pomocnika.

¹³ Otoczyła mnie gromada byków, oblegli mnie mocarze Baszanu.

¹⁴ Rozwarli na mnie swą paszczę, jak lew co porywa i ryczy.

¹⁵ Jestem rozlany jak woda, rozeszły się wszystkie moje członki,
pośród moich wnętrzności, moje serce **jest** roztopione jak wosk.

¹⁶ Jak skorupa zaschła ma siła,

mój język przylgnął do mego podniebienia,
powaliłeś mnie do **S** prochu śmierci.

¹⁷ Ponieważ otoczyły mnie psy,

obstąpiła mnie zgraja złoczyńców,

z bólu wyją **S*** moje ręce i nogi.

Mateusz 27,35; Marek 15,24; Łukasz 23,33; Jan 19,18

¹⁸ Mogę policzyć wszystkie moje kości;

a oni się przyglądają, nade mną się znęcają.

¹⁹ Rozdzielają między siebie me odzienie, a o moje szaty los rzucają.

Łukasz 23,24; Jan 19,24

²⁰ Ale Ty, WIEKUISTY, się nie oddalaj;

ma potęgo pospiesz mi na ratunek.

²¹ Ocal od miecza moją duszę, z mocy psa moją jedyną.

²² Wyzwól mnie z paszczy lwa oraz obroń mnie od bawolich rogów.

²³ **A** mym braciom * będę rozgłaszał Twoje Imię,

pośród zboru będę Cię wielbił. **Hebrajczyków 2,12**

²⁴ Chwalcie Go, bogobojni, czcij Go cały rodzie Jakóba;

korzcie się przed Nim wszyscy z nasienia Israela.

²⁵ Bo nie wzgardził, nie wstrętna mu skarga żebrzącego **S**,

nie ukrył przed nim Swego oblicza;

wysłuchał go, kiedy do Niego wołał.

²⁶ Od Ciebie moje uwielbienie w wielkim zborze *

i wobec bogobojnych spełnię śluby.

²⁷ Biedni będą spożywać oraz się nasycą,

będą chwalić WIEKUISTEGO Jego czciciele,

wasze serce * ożyje na wieki.

²⁸ Wspomną i zwrócą się do BOGA wszystkie krańce ziemi;

ukorzą się przed Tobą pokolenia **S** narodów.

²⁹ Bowiem

WIEKUISTEMU

należy się królowanie i władztwo nad narodami.

³⁰ Jedzą, korząc się, wszyscy możni ziemi;

przed Nim klękają wszyscy zstępujący w proch;

ten, kto nie pożywił swej duszy.
³¹ Będzie Mu służyć potomstwo i o Panu opowiadać pokoleniom.
³² Zejdą się oraz będą ogłaszać Jego sprawiedliwość ludowi,
który się narodzi;
że On *** ją** dokonał.

*22,1 porównanie przenikających promieni słońca do rogów zwierząt dało początek nazwaniu jutrzeńki – łanią zorzy

*22,9 także przeciwnie: **gdyż upodobał sobie Boga**

*22,17 BG **przebodli moje ręce i nogi**; także: **przekopali**

*22,23 także: **towarzyszom niedoli**

*22,26 inni: Ty mi dajesz powód do wychwalania Ciebie

*22,27 także: **dusza**

*22,32 S Pan

PSALM 23

¹ *Psalm Dawida.*

Mym pasterzem **jest** WIEKUISTY, niczego **mi** nie brakuje.

² Daje mi się wylegiwać na zielonych błoniach,
do spokojnych wód mnie prowadzi,

³ duszę moją orzeźwia.

Dla Swojego Imienia prowadzi mnie po ścieżkach sprawiedliwości.

⁴ Choćbym szedł po dolinie cieni śmierci,

nie będę się bał złego, bo Ty **jestes** ze mną;

Twoja laska ***** i Twa podpora – one mnie pocieszą.

⁵ Wobec moich wrogów zastawiasz przede mną stół;
moją głowę namaszczasz olejem;
mój kielich się przelewa.

⁶ Tak,

szczęście i łaska podążają za mną po wszystkie dni mojego życia,
i zamieszkać w domu WIEKUISTEGO na długie czasy.

*23,4 tu: laska pasterska

PSALM 24

¹ *Psalm Dawida.*

WIEKUISTEGO jest ziemia i wszystko co ją napełnia;
świat oraz jego mieszkańcy.

² Gdyż On ją utwierdził nad morzami i nad rzekami ją umocnił.

³ Kto wstąpi na górę BOGA i kto stanie na Jego świętym miejscu?

⁴ **Ten, kto jest** czystych rąk oraz nieskażonego serca,
kto nie poddał swej duszy fałszowi i nie przysięgał obłudnie.

⁵ **Ten** odbiera błogosławieństwo od WIEKUISTEGO,
sprawiedliwość ***** od Boga swojego zbawienia.

⁶ Takie jest pokolenie Jego czcicieli; **tych, co** szukają Twego oblicza, Boże **S** Jakóba.
Sela.

⁷ Bramy - wzniescie swoje wierzchy,
otwórzcie się wrota odwieczne – niech wejdzie Król Chwały.

⁸ Kto **jest** tym królem chwały?

WIEKUISTY mocny i potężny;
BÓG silny w boju.
⁹ Bramy - wzniescie swoje wierzchy,
otwórzcie się wrota odwieczne – niech wejdzie Król Chwały.
¹⁰ Kto **jest** tym królem chwały?
WIEKUISTY Zastępów; to On **jest** Królem Chwały. *Sela.*

*24,5 S jałmużnę

PSALM 25

¹ *Od Dawida.*
WIEKUISTY,
do Ciebie wznoszę moją duszę *.
² Na Tobie polegamy, mój Boże;
obym się nie zawstydził,
oby moi wrogowie nie cieszyli się dzięki mnie.
³ Nie zawstydzą się wszyscy, którzy Tobie ufają;
a zawstydzą się ci, co się sprzeniewierzają bez przyczyny.
⁴ Daj mi poznać Twoje drogi, WIEKUISTY, wskaż mi Twe ścieżki.
⁵ Wdróż mnie w Twoją prawdę i mnie naucz,
bo Ty jesteś Bogiem mojego wybawienia;
za Tobą tęsknię cały dzień.
⁶ Wspomnij na Twoje miłosierdzie,
WIEKUISTY,
oraz na Twoją łaskę,
ponieważ są odwieczne.
⁷ Grzechów mojej młodości oraz moich przewinień nie wspominaj;
w Twojej łasce o mnie pamiętaj, według Twojej dobroci, WIEKUISTY.
⁸ BÓG jest dobrym i prawym, wskazuje drogę występny.
⁹ Wdraża pokornych w sąd *; skromnym wskazuje Świętą drogę.
¹⁰ Wszystkie ścieżki BOGA są miłosierdziem i prawdą,
dla tych, co przestrzegają Przymierza, a także Jego świadectw.
¹¹ Ze względu na * Twoje Imię,
WIEKUISTY,
wybacz mą winę, jakkolwiek ona **jest** wielką **.
¹² Kim **jest** ów mąż, który się boi BOGA?
Pan wskaże mu drogę, którą powinien wybrać,
¹³ by jego dusza zamieszkała w szczęściu,
a jego ród odziedziczył ziemię.
¹⁴ WIEKUISTY zgromadza tych, którzy się Go boją,
by im objawić Swe Przymierze.
¹⁵ Moje oczy są zawsze ku BOGU,
gdyż On wydobędzie z sideł moje nogi.
¹⁶ Zwróć się do mnie i zlituj się nade mną,
bo jestem samotny i żebrak ^S.
¹⁷ Mnożą się udręczenia mego serca *;
wyprowadź mnie z moich utrapień.
¹⁸ Spójrz na nędzę i me cierpienie,
oraz odpuść wszystkie moje grzechy.

- ¹⁹ Popatrz na moich nieprzyjaciół,
bo tak ich wielu i zawzięcie mnie nienawidzą.
²⁰ Zachowaj moją duszę i mnie ocal;
niechaj się nie zawstydzę, że **ja** Ci zaufałem.
²¹ Niewinność i prawość mnie ochronią, gdyż w Tobie mam nadzieję.
²² Boże, wybaw Izraela ze wszystkich jego utrapień.

*25,1 także: **moją osobę; S moje serce**

*25,9 także: **sprawiedliwość, sprawę sądową, próbę, wyrok**

*25,11 C dla twojego Imienia

25,11 inni: ponieważ ona **jest wielką

*25,17 inni: oby zelżały udręczenia mojego serca

PSALM 26

- ¹ *Od Dawida.*
Obroń mnie *,
WIEKUISTY,
bo postępuję w niewinności,
ufam BOGU i się nie chwieję.
² Doświadcz mnie, WIEKUISTY, i wypróbuj,
oczyść moje wnętrze i serce.
³ Gdyż przed oczyma mam Twoje miłosierdzie
i chodzę w Twojej prawdzie.
⁴ Nie przesiaduję z ludźmi fałszu i z obłudnymi się nie schodzę.
⁵ Nienawidzę zboru złoczyńców i z bezbożnymi nie zasiadam.
⁶ Umywam ręce w niewinności oraz okrążam Twój ołtarz,
WIEKUISTY,
⁷ by zawtórować głosem dziękczynienia
i opowiedzieć wszystkie Twoje cuda.
⁸ BOŻE, umiłowałem siedzibę Twego domu
oraz miejsce Przybytku Twojej chwały.
⁹ Nie porwij z grzesznikami mojej duszy
i z mężami krwi mojego życia.
¹⁰ **Z tymi**, w których ręce **jest** zdrada;
których prawica pełna **jest** wziętku *.
¹¹ Ja jednak chodzę w niewinności;
wyswobodź mnie i zmiłuj się nade mną.
¹² Moja noga stanęła na równi *;
w zgromadzeniach będę wystawiał BOGA.

*26,1 także: **osądź mnie; uczyni mi sprawiedliwość**

*26,10 także: **podarków, łapówek**

*26,12 w przeciwieństwie do pochyłości, która prowadzi do upadku

PSALM 27

- ¹ *Od Dawida.*
WIEKUISTY **jest** światłem oraz moim zbawieniem.
Kogo mam się obawiać?

WIEKUISTY **jest** obrońcą mego życia.

Kogóż mam się lękać?

² Kiedy natrą na mnie złoczyńcy, moi wrogowie i ciemiężcy,
aby pożreć moją cielesną naturę **S** - oni upadną i polegą.

³ Kiedy otoczy mnie wojsko - nie zatrwoży się moje serce;
gdy powstanie przeciw mnie wojna - i wtedy będę bezpieczny.

⁴ O jedno proszę WIEKUISTEGO, tego pragnę,
abym zamieszkał w domu BOGA przez wszystkie dni mego życia;
by napawać się urokiem BOGA i odwiedzać Jego Przybytek.

⁵ Ponieważ w dzień niedoli osłoni mnie w Swej kryjówce,
ukryje w tajni ***** Swojego namiotu,
wyniesie mnie na Skalę.

⁶ I tak wywyższy moją głowę ponad mych nieprzyjaciół dookoła;
a ja,

w Jego namiocie złożę ofiary radości,
zaśpiewam oraz zanucę WIEKUISTEMU.

⁷ Usłysz, BOŻE, mój głos, kiedy wołam;
zmiłuj się nade mną i mnie wysłuchaj.

⁸ O Tobie mówi moje serce: Szukajcie Mego oblicza *****;
otóż szukam Twojego oblicza, BOŻE.

⁹ Nie ukrywaj przede mną Twego oblicza,
nie odtrącaj w gniewie Twojego sługi;

Ty byłeś moją pomocą;
nie porzucaj mnie i nie opuszczaj,
Boże mojego zbawienia.

¹⁰ Chociaż mój ojciec i matka mnie opuścili,
ale WIEKUISTY mnie przygarnie.

¹¹ Wskaż mi Twoją drogę,
WIEKUISTY,

oraz wbrew czyhających na mnie, prowadź po prostej ścieżce.

¹² Nie wydaj mnie na wolę mych ciemiężców,
bo powstają przeciw mnie fałszywi świadkowie i tchną bezprawiem.

¹³ O, gdybym nie był pewny,
że w Krainie Życia zobaczę dobroć BOGA... *****

¹⁴ Polegaj na WIEKUISTYM,
bądź silnym,
a utwierdzi się twoje serce;
tak, polegaj na WIEKUISTYM.

*27,5 także: **w skrytości**

*27,8 inni: Do ciebie, o moje serce, Bóg powiedział: Módl się do Mnie.

*27,13 zdanie niedokończone, oznaczone przez masoretów punktami.

PSALM 28

¹ *Od Dawida.*

Do Ciebie wołam,

WIEKUISTY,

moja Skala *****,

nie bądź dla mnie głuchym.

- Bo gdy milcząc, odwrócisz się ode mnie,
stanę się podobnym do schodzących do dołu.
- ² Słuchaj głosu mych prośb, kiedy do Ciebie wołam,
gdy wznoszę moje ręce do świętego Twego Przybytku *.
- ³ Nie zagarniaj mnie z bezbożnymi oraz ze złoczyńcami,
co głoszą pokój dla bliźnich, kiedy mają złość w swoim sercu.
- ⁴ Oddaj im według ich spraw i na miarę złości ich uczynków;
oddaj im według dzieła ich rąk;
oddaj im ich zapłatę.
- ⁵ Gdyż nie zważają na sprawy WIEKUISTEGO i dzieło Jego rąk;
oby ich zburzył i ich nie odbudował.
- ⁶ Wystawiony WIEKUISTY, bo wysłuchał głosu mych prośb.
⁷ WIEKUISTY **jest** moją mocą i tarczą.
W Niego wierzyło * moje serce,
a więc zostałem wspomozony, ucieszyło się moje serce;
i dlatego złożę Mu dzięki moją pieśnią.
- ⁸ WIEKUISTY **jest** obroną swoich,
On **jest** zbawczą twierdzą Swojego pomazańca.
- ⁹ Wspomóż * Twój lud oraz błogosław Twojemu dziedzictwu;
bądź im pasterzem i piastuj ich na wieki.

***28,1** także: **Opoko**

***28,2** dokładnie: **Mównicy**; czyli miejsca z którego przemawia Bóg

***28,7** także: **ufało**

***28,9 S** także: **zbaw, wyzwól, ocal**

PSALM 29

- ¹ *Psalm Dawida.*
Nieście WIEKUISTEMU,
synowie Boga,
nieście WIEKUISTEMU chwałę i cześć.
- ² Nieście BOGU cześć Jego Imienia;
w świętym nastroju * ukorzcie się przed PANEM.
- ³ Głos WIEKUISTEGO nad wodami;
zagrzmiał Pan chwały,
WIEKUISTY nad wielkimi wodami.
- ⁴ Głos BOGA w potędze; głos BOGA w majestacie.
- ⁵ Głos BOGA łamie cedry; WIEKUISTY druzgocze cedry Libanu.
⁶ Podrzuca je jak cielęta,
Liban i Szirion * jak bawołęta.
- ⁷ Głos BOGA krzesze płomienie ognia.
- ⁸ Głos WIEKUISTEGO wstrząsa puszczą;
BÓG wstrząsa pustynią Kadesz.
- ⁹ Głos WIEKUISTEGO wstrząsa dęby i ogołaca bory,
a w Jego Przybytku wszystko głosi chwałę.
- ¹⁰ WIEKUISTY panował w czasie potopu
i **jako** ^S Król będzie panował na wieki.
- ¹¹ BÓG da moc Swojemu ludowi;
WIEKUISTY pobłogosławi Swoją lud wśród ^S pokoju.

*29,2 dosłownie: w odświętnych szatach kapłańskich; inni: w świętej czci; w majestacie Świątyni
*29,6 spolszczone: Hermon

PSALM 30

- ¹ *Psalm; pieśń na poświęcenie Domu przez Dawida.*
² Wynosić Cię będę,
WIEKUISTY,
gdyż mnie wyprowadziłeś z toni,
a moich nieprzyjaciół nie uratowałeś.
³ WIEKUISTY,
Boże mój, wołałem do Ciebie, a Ty mnie uleczyłeś.
⁴ Moją duszę wyprowadziłeś, BOŻE, z Krainy Umarłych **S**,
utrzymałeś mnie przy życiu i nie zstąpiłem do grobu.
⁵ Śpiewajcie WIEKUISTEMU pobożni,
dziękujcie Jego świętemu Imieniu.
⁶ Gdyż chwilę trwa Jego gniew, a całe życie **jest** Jego łaską *****;
wieczorem gości ****** płacz, **ale** z rana wesele.
⁷ Więc ja, w moim powodzeniu powiedziałem:
Na wieki się nie zachwieję.
⁸ WIEKUISTY,
w Twojej łasce ustanowiłeś potęgę na mej górze;
ale ukryłeś Tve oblicze, zatem byłem strwożony.
⁹ Do Ciebie wołałem, WIEKUISTY;
modliłem się do PANA, **mówiąc**:
¹⁰ Jaki pożytek z mojej krwi, kiedy zejdem do grobu?
Czyż może Cię wielbić proch **oraz** wygłaszać Twoją prawdę?
¹¹ Wysłuchaj **mnie**, o BOŻE, i zmiłuj się nade mną;
bądź moim wybawcą,
WIEKUISTY.
¹² Wtedy przemieniłeś moją żalobę w taniec,
rozwiązałeś mój wór i przepasałeś mnie radością.
¹³ Aby opiewała Cię sława i nie zamilkła;
WIEKUISTY,
mój Boże,
będę Cię wiecznie wystawiał.

*30,6 inni: Gdyż Jego trwoga w gniewie, a życie w Jego łasce

**30,6 inni: zsyła

PSALM 31

- ¹ *Przewodnikowi chóru, Psalm Dawida.*
² Do Ciebie, WIEKUISTY, się chronię,
obym się nie zawstydził na wieki;
wybaw mnie w Twojej sprawiedliwości.
³ Skłoń ku mnie Twoje ucho oraz szybko mnie ocal;
bądź dla mnie warowną opoką *****, zamkiem obronnym do mej pomocy
⁴ Ty **jesteś** moją Skalą oraz moją Warownią,

więc prowadź mnie i kieruj dla Twojego Imienia.
⁵ Wyprowadź mnie z tych sideł, co na mnie zastawili,
bo Ty **jesteś** moją obroną.
⁶ Na **S** Twoje ręce powierzam mego ducha;
wybawiasz mnie, WIEKUISTY, Boże prawdziwy.
⁷ Nienawidzę oddanych próżnym marnościami *,
ponieważ
ja
ufam
WIEKUISTEMU.
⁸ Raduję się i cieszę Twoim miłosierdziem,
Panie, który spojrzaleś na mą niedolę
oraz poznałeś utrapienia mojej duszy.
⁹ Nie wydałeś mnie w moc wroga,
a me nogi postawiłeś na rozległej przestrzeni *.
¹⁰ Zlituj się nade mną, WIEKUISTY, gdyż mi biada;
od żałoby zamroczyło się moje oko, moja dusza i moje życie.
¹¹ Bo me życie spełniło się w trosce, a moje lata w westchnieniach;
w grzechu zwałtała moja siła, a moje kości zanikły.
¹² Z powodu moich prześladowców
jestem hańbą nawet **dla** mych sąsiadów
oraz postrachem **dla** znajomych.
Ci, którzy mnie spotykają na ulicy - ode mnie się usuwają.
¹³ Wypadłem z serca jak umarły, podobny do zużytego naczynia.
¹⁴ Bo słyszę obelgi tłumu i zbiegowiska dokoła;
jak się razem na mnie zmagają, planując, by odebrać mi życie.
¹⁵ Ale ja polegam na Tobie,
WIEKUISTY;
powiedziałem: Ty **jesteś** moim Bogiem.
¹⁶ W Twojej ręce **są** moje losy;
wybaw mnie z mocy wrogów oraz mych prześladowców.
¹⁷ Zaświeć Twoim obliczem nad twym sługą;
wspomóż mnie w Twojej łasce.
¹⁸ WIEKUISTY,
obym się nie zawstydził, że Cię wzywałem;
niech zawstydzą się niegodziwi oraz zamilkną w grobie.
¹⁹ Niech oniemieją kłamliwe usta,
które hardo, wyniośle i pogardliwie mówią o sprawiedliwym.
²⁰ Wielką **jest** Twoja dobroć, którą zachowałeś dla bogobojnych,
jaką przygotowałeś * dla **tych, co** Ci ufają wobec synów ludzkich.
²¹ Od knoń ludzi ich ochraniaasz osłoną Twego oblicza,
w namiocie ich ukrywasz przed **każdą** zwadą plemion.
²² Błogosławiony
WIEKUISTY,
Ten, który w oblężonym mieście * cudownie okazał mi Swoją łaskę.
²³ A ja, w moim przerażeniu powiedziałem:
Jestem odtrącony sprzed Twojego oblicza;
ale kiedy do Ciebie wołałem, **Ty** słyszałeś głos mej modlitwy.
²⁴ Miłujcie BOGA wszyscy Jego pobożni;
WIEKUISTY strzeże wiernych, a sowiec odpłaca pysznemu.

²⁵ Bądźcie silni i niech się utwierdzi wasze serce;
wy wszyscy, którzy macie nadzieję w WIEKUISTYM.

*31,3 także: **Skałą**

*31,7 także: **bałwanom, bożyszczom**

*31,9 także: **swobodzie**

*31,20 także: **ukryłeś, przeznaczyłeś**

*31,22 inni: jak w warownym mieście

PSALM 32

¹ *Dumanie Dawida.*

Szczęśliwy * **ten**, komu odpuszczono występki i wybaczone grzech.

² Szczęśliwy

człowiek,

któremu

WIEKUISTY

nie poczyta winy,

a w jego duchu * nie ma zdrady **. [Rzymian 4,7](#)

³ Gdy milczałem, próchniały * moje kości oraz jęczałem cały dzień.

⁴ Ponieważ dzień i noc ciążyła na mnie Twoja ręka,
wilgoć moja zanikła **jak** od upałów lata. *Sela.*

⁵ Wyznałem Ci mój grzech i mojej nieprawości nie tałem;
powiedziałem: Wyjawię BOGU me przestępstwa;
a Ty odpuściłeś nieprawość mojego grzechu. *Sela.*

⁶ O to winien się modlić do Ciebie każdy pobożny,
w czasie, w którym może Cię znaleźć,
aby go nie dosięgnął wylew wielkich wód.

⁷ Ty **jesteś** moją ochroną,
strzeżesz mnie od niedoli * oraz hymnem zbawienia mnie otaczasz. *Sela.*

⁸ Uczynię cię roztropnym;

wskażę ci drogę, po której masz chodzić;

utwierdzę na tobie Moje oko.

⁹ Nie bądźcie jak koń, jak bezrozumny muł,
którego żuchwę kielżają uzdą i wędzidłem, bo się do ciebie nie zbliży.

¹⁰ Wiele cierpień przypada niegodziwemu,
a **tego, który** ufa WIEKUISTEMU otacza łaska.

¹¹ Radujcie

się

w

WIEKUISTYM,

cieszcie się sprawiedliwi i weselcie się wszyscy szczerego serca.

*32,1 **S** także: **błogosławiony, bogaty**

*32,2 **S** ustach

32,2 **S także: **podstępny, chytry, niedbały**

*32,3 także: **rozpadały się**

*32,7 także: **kłopotów, utrapienia; przeciwnika, ciemiężcy**

PSALM 33

- ¹ Weselcie się w WIEKUISTYM sprawiedliwi;
prawym przystoi chwała.
- ² Wysławiajcie BOGA **na** cytrze,
przy dziesięciostrunnej lirze Mu śpiewajcie.
- ³ Śpiewajcie Mu nową pieśń, udanie zagrajcie przy odgłosie trąb.
- ⁴ Gdyż rzetelne jest słowo WIEKUISTEGO
oraz prawdziwe każde Jego dzieło.
- ⁵ Miłuje sprawiedliwość i prawo;
ziemia pełna jest miłosierdzia BOGA.
- ⁶ Słowem BOGA zostały uczynione niebiosy,
tchnieniem Jego ust wszystkie ich zastępy.
- ⁷ Skupia, niby w wał, wody morza; a tonie składa w zbiorniki.
- ⁸ Niech się boi WIEKUISTEGO cała ziemia,
niechaj drżą przed Nim wszyscy mieszkańcy **zamieszkałego** świata.
- ⁹ Bowiem On powiedział, a stało się;
On rozkazał, a powstało.
- ¹⁰ BÓG wywraca zamiary pogan, niweczy zamysły ludów.
- ¹¹ Postanowienie BOGA trwa na wieki,
a zamysły Jego serca z pokolenia w pokolenie.
- ¹² Szczęśliwy naród, którego WIEKUISTY jest Bogiem;
lud, który wybrał na Swe dziedzictwo.
- ¹³ BÓG spogląda z niebios **i** widzi wszystkich synów Adama.
- ¹⁴ Z przybytku Swojej siedziby
patrzy ***** na wszystkich mieszkańców ziemi.
- ¹⁵ **Ten**, który kształtuje ich serca,
zwraca uwagę na ich wszystkie sprawy.
- ¹⁶ Nie ratuje króla wielkie wojsko, a bohatera pełnia sił nie ocala.
- ¹⁷ Zawodny **jest** rumak w wygranej i potęgą swojej mocy nie uchroni.
- ¹⁸ Oto oko WIEKUISTEGO nad Jego wielbicielami,
nad ufającymi dzięki **S** Jego miłosierdziu.
- ¹⁹ By wybawił ich duszę od śmierci
i zachował ich życie podczas głodu.
- ²⁰ Nasza dusza wygląda WIEKUISTEGO,
On naszą pomocą i tarczą.
- ²¹ W Nim raduje się nasze serce,
bowiem w Jego Imieniu pokładamy nadzieję.
- ²² Niech nad nami będzie Tve miłosierdzie,
WIEKUISTY,
tak, jak Ci zaufaliśmy.

*33,14 dokładnie: przenika wzrokiem

PSALM 34

- ¹ *Od Dawida;*
kiedy zataiwszy swój rozum przed Abimelechem, odszedł wygnany.
- ² Będę wielbił WIEKUISTEGO każdego czasu;
Jego chwała zawsze na moich ustach.
- ³ Moja dusza chlubi się w WIEKUISTYM,
niech **to** usłyszają uciśnieni i się pocieszą.

- ⁴ Wraz ze mną wynoście BOGA i razem wywyższajmy Jego Imię.
⁵ Szukałem WIEKUISTEGO, więc mnie wysłuchał;
wybawił mnie ze wszystkich moich lęków.
- ⁶ Spojrzeli ku Niemu i byli rozpromienieni, a ich oblicza nie pobjadły.
⁷ Ten oto żebrzący **S** wołał,
a BÓG go usłyszał i wyzwolił ze wszystkich utrapień.
- ⁸ Anioł BOGA rozłożył się dokoła Jego wiernych oraz ich wyrwał.
⁹ Posmakujcie oraz zobaczcie jak dobrym jest BÓG;
szczęśliwy mąż, co się do Niego chroni.
- ¹⁰ Czczycie BOGA Jego święci *, gdyż bogobojny nie ma biedy.
¹¹ Lwięta łakną i cierpią głód,
a **tym, co** szukają BOGA nie zabraknie wszelkiego dobra.
- ¹² Pójdźcie dzieci oraz mnie posłuchajcie, a nauczę was bojaźni WIEKUISTEGO.
¹³ Kto **jest tym** mężem, co pragnie życia
oraz miłuje swoje dni, aby oglądał dobro *?
- ¹⁴ Strzeż swojego języka od zła oraz twych ust od zdradliwej mowy.
¹⁵ Stroń od złego, a czyń dobrze *;
pragnij zgody oraz się o nią ubiegaj.
- ¹⁶ Oto oko WIEKUISTEGO **zwrócone** na sprawiedliwych,
a Jego ucho ku ich błaganiom.
- ¹⁷ **Ale** gniew BOGA na złoczyńców, aby zgładzić ich pamięć z ziemi.
¹⁸ **Sprawiedliwi** **S** wołają, a BÓG słucha,
i wyzwala ich ze wszystkich cierpień.
- ¹⁹ BÓG **jest** bliskim tym złamanym w sercu;
wspomaga skruszonych w duchu.
- ²⁰ Liczne są dolegliwości sprawiedliwego,
ale WIEKUISTY go ze wszystkich wybawia.
- ²¹ Strzeże wszystkie jego członki, ani jeden z nich nie **jest** kaleki *.
²² Zło uśmierca niegodziwego;
a wrogowie sprawiedliwego będą potępieni.
²³ BÓG odkupi * duszę swych sług;
wszyscy, którzy Mu ufają, nie będą potępieni.

*34,10 czyli: **oddzieleni i czyści**

*34,13 także: **dostatek, łagodność; S** także: **dobrodziejstwo, rzecz prawą, szlachetną, doskonałą**

*34,15 jak ***34,13**

*34,21 także: **zmiążdżony, skruszony, zniszczony**

*34,23 także: **uwolni za okupem, wybawi**

PSALM 35

¹ *Od Dawida.*

Rozpraw się WIEKUISTY z tymi, co się ze mną spierają;
zwalcz tych, którzy przeciw mnie walczą.

² Chwyć za puklerz * i tarczę, i powstań ku mej obronie.

³ Porwij oszczep i stań **jak** zapora przeciwko moim prześladowcom;
powiedz mej duszy:

Ja **jestem** twoim zbawieniem *.

⁴ Niech się zawstydzą i zapłoną **ci**, co czyhają na moje życie,
niech pierzchną i zarumienią się **ci**, którzy myślą o mojej zgubie.

⁵ Niech będą jak plewy na wietrze, a anioł BOGA niech ich rozproszy.

- ⁶ Niech ich droga będzie ciemna i śliska,
a anioł BOGA niech ich ściga.
- ⁷ Gdyż bez przyczyny zastawili na mnie swe zgubne sidła *,
bez przyczyny podkopywali moje życie.
- ⁸ Niech bezwiednie spotka ich zguba;
a sidła, które ukryli, niechaj ich uwikłają;
niech sami z łoskotem w nie wpadną.
- ⁹ Zaś moja dusza rozraduje się w WIEKUISTYM,
ucieszy się Jego zbawieniem *.
- ¹⁰ Wszystkie moje członki zawołają:
WIEKUISTY,
kto **jest** równy Tobie,
który wybawiasz zebrzącego ^S od silniejszego,
ubogiego i zebrzącego ^S od łupieżcy.
- ¹¹ Stawiają świadków przemocy, wpytują mnie o **to**, czego nie wiem.
- ¹² Złem za dobre mi płacą; chcą mnie pozbawić mego życia.
- ¹³ A ja, w czasie ich choroby, włożyłem wór żałobny;
postem trapiłem moją duszę;
a moja modlitwa wracała do mojej piersi *.
- ¹⁴ Błakałem się w czerni jakbym **był** przyjacielem,
jak gdyby był moim bratem;
pochyliłem się jak w żałobie po matce.
- ¹⁵ A oni podczas mego upadku cieszą się oraz gromadzą;
oszczercy, których nie znam, gromadzą się przeciw mnie;
szarpią mnie * oraz nie poprzestają.
- ¹⁶ Z obłudnymi szydercami i pochlebcami ostrzą na mnie zęby *.
- ¹⁷ WIEKUISTY,
dopóki będziesz na to patrzył?
Od zgubnych ich zamysłów, od lwiat, wyrwij moją duszę,
moją jedyną.
- ¹⁸ Będę Cię wystawiał w wielkim zborze,
będę Cię chwalił pośród licznego ludu.
- ¹⁹ Niech nie mają ze mnie uciechy ci,
co mnie niesłusznie nienawidzą oraz są bez powodu wrogami;
niech nie mrugają okiem.
- ²⁰ Bowiem głoszą niezgodę
oraz zmyślają zdradliwe słowa na spokojnych tej ziemi.
- ²¹ Rozwierają na mnie swe usta i wołają:
Otóż! Otóż! Widzi to nasze oko.
- ²² Widzisz to BOŻE, **zatem** nie milcz;
nie oddalaj się ode mnie, Panie.
- ²³ Obudź się, ocuć dla mego prawa,
dla mojej sprawy, mój Boże i mój Panie.
- ²⁴ Sądź mnie, WIEKUISTY,
mój Boże,
według Twojej sprawiedliwości;
niech nie mają ze mnie uciechy.
- ²⁵ Niech nie powiedzą sobie: Oto stało się nasze życzenie;
niech nie powiedzą: Unicestwiliśmy go.
- ²⁶ Niech się zawstydzą i razem się zarumienią **ci**,

co się cieszą moją niedolą;
niech okryją się hańbą i sromotą **ci**, co się nade mnie wynoszą.
²⁷ Niech zwyciężają i się ucieszą ci,
którzy pragną mojej sprawiedliwości,
oraz niech zawsze mówią:
Niech będzie wywyższony WIEKUISTY,
który życzy pokoju swemu słudze.
²⁸ A mój język będzie wypowiadał * Twoją sprawiedliwość,
i Twoją chwałę cały dzień.

*35,2 inni: kolczugę

*35,3 także: **zwycięstwem, obfitością; C pomocą**

*35,7 dokładnie: **doły pokryte siecią, zasadzki**

*35,9 także: **pomocą, ocaleniem**

*35,13 inni: aby moja modlitwa za was się ziściła

*35,15 inni (z arab.): plotkują, szarpią moją sławę

*35,16 dosłownie: **za kęs chleba oczerniają sławę niewinnego**; inni: wygłaszają bezbożne bluźnierstwa

*35,28 także: **mruczał, gruchał, rozmyślał o; ryczał o**

PSALM 36

¹ *Przewodnikowi chóru, od służi WIEKUISTEGO, od Dawida.*

² **S** Niegodziwy przechowuje w swoim sercu głos występku,
Przed jego oczami nie ma bojaźni Boga.

³ Schlebia w oczy bliźniemu *,

by znaleźć jego nieprawość i nienawidzić.

⁴ Nieprawość i obłuda **jest** mową jego ust;
pomija **sposobność**, by stać się mądrzejszym i poprawić.

⁵ Planuje nieprawość na swym łożu;
stanął na niedobrej drodze, złem się nie brzydzi.

⁶ Twoje miłosierdzie sięga aż do niebios,
WIEKUISTY,

a Twoja niezawodność pod obłoki.

⁷ Twoja sprawiedliwość jak najwyższe góry,
a Twe wyroki jak niezmierna głębia;

wspomagasz,

WIEKUISTY,

człowieka i zwierzę.

⁸ Jak cenna jest Twoja łaska, Boże;
dlatego synowie Adama chronią się pod cienie Twoich skrzydeł.

⁹ Nasycają się obfitością Twego domu,
poisz ich strumieniem rozkoszy.

¹⁰ Gdyż u Ciebie **jest** źródło życia,
w Twej światłości oglądamy światło.

¹¹ Rozciągnij Twoją łaskę nad tymi, co Cię poznali;
a Twoją sprawiedliwość na prawych sercem.

¹² Niech nie nastąpi na mnie noga pychy,
a ręka bezbożnych niech mnie nie potraça.

¹³ Tam już padają złoczyńcy; porażeni **sa** i nie mogą powstać.

PSALM 37

¹ *Psalm Dawida.*

- Nie obruszaj się na złoczyńców
i nie zazdrość **tym, co** czynią nieprawość.
- ² Gdyż szybko będą ścięci jak trawa i powiędną jak zielony chwast.
³ Zaufaj WIEKUITEMU i czyń właściwie;
żyj w kraju oraz pielęgnuj prawdę *****.
- ⁴ Napawaj się WIEKUISTYM, a spełni życzenia twojego serca.
⁵ Powierz BOGU twą drogę ***** oraz na Nim polegaj,
a On **wszystko** dokona.
- ⁶ Wyprowadzi jak światło twoją sprawiedliwość,
a Twoje prawo jak jasne południe.
- ⁷ Poddaj się WIEKUITEMU i Go wyczekuj;
nie zazdrość temu, któremu się powodzi;
człowiekowi, który spełnił zamiary.
- ⁸ Zaniechaj gniewu i porzuć zapalczliwość;
nie obruszaj się, bo to **prowdzi** do złego.
- ⁹ Bowiem złoczyńcy będą zatraceni;
a ci, **co** ufają WIEKUITEMU - odziedziczą ziemię.
- ¹⁰ Jeszcze chwila, a nie będzie niegodziwego;
spojrzysz na jego miejsce, a go nie ma.
- ¹¹ Lecz pokorni posiadą ziemię oraz będą się napawać pełnią pokoju.
¹² Niegodziwy knuje przeciw sprawiedliwemu,
ostrzy na niego swoje zęby.
- ¹³ **Ale** WIEKUISTY mu urąga, bo widzi, że Jego dzień nadchodzi.
- ¹⁴ Niegodziwcy dobyli miecza, naciągnęli swój łuk,
by porazić żebrzącego **S** i uciśnionego,
aby wytracić **tych, co** chodzą prostą drogą.
- ¹⁵ **Lecz** ich miecz przebije ich serce, zaś ich łuki będą połamane.
¹⁶ Lepiej z małym sprawiedliwemu,
niż wielu niegodziwcom w dostatku.
- ¹⁷ Ponieważ ramiona ***** niegodziwców zostaną połamane,
a sprawiedliwych wesprze WIEKUISTY.
- ¹⁸ **BÓG** zna losy nieskazitelných, a ich dziedzictwo będzie wieczne.
- ¹⁹ Nie zawstydzą się w złą godzinę, a w dni głodu będą nasyceni.
²⁰ Bo niegodziwcy zaginą;
wrogowie WIEKUISTEGO znikną jak piękno łąk, znikną jak dym.
- ²¹ Niegodziwy pożyczca i nie płaci,
a sprawiedliwy jest miłosierny i daje.
- ²² Jego błogosławieni posiadą ziemię, a Jego wyklęci będą zatraceni.
²³ Kroki **szlachetnego** męża są kierowane przez Boga,
bo upodobał sobie jego drogę.
- ²⁴ Choć upadnie – nie będzie powalony, ponieważ **BÓG** go wspiera.
- ²⁵ Byłem młodym i się zestarzałem, a nie widziałem sprawiedliwego – opuszczonym,
ani jego potomstwa żebrzącego chleb.
²⁶ Co dzień jest miłosiernym i pożyczca;
a jego potomstwo **jest** w błogosławieństwie.

- ²⁷ Stroń od złego, czyn szlachetnie **S*** i bądź spokojnym na wieki.
- ²⁸ BOWIEM BÓG miłuje prawość i nie opuści Swych pobożnych;
w Swojej straży ma ich na wieki,
zaś ród niegodziwych zaginie.
- ²⁹ Sprawiedliwi odziedziczą ziemię i na wieki na niej zamieszkają.
- ³⁰ Usta sprawiedliwego mówią mądrość,
a jego język sąd * wygłasza.
- ³¹ W jego sercu **jest** Prawo Pana, jego kroki się nie zachwieją.
- ³² Niegodziwy czyha na sprawiedliwego i pragnie zadać mu śmierć.
- ³³ **Ale** BÓG nie zostawi go w jego ręce
oraz go nie potępi, kiedy będzie sądzony.
- ³⁴ Miej nadzieję w WIEKUISTYM,
przestrzegaj Jego drogi,
a On cię wywyższy, byś odziedziczył ziemię;
zobaczysz **także** zagładę niegodziwych.
- ³⁵ Widziałem wyniosłego bezbożnika,
rozpierającego się niby samorosłe, zielone drzewo.
- ³⁶ Ale przeminął, otóż go nie ma; szukałem go i się nie znalazł.
- ³⁷ Strzeż niewinnego,
patrz prawego,
bowiem dla męża pokoju jest przyszłość.
- ³⁸ A występni razem poginą;
przyszłość niegodziwych jest zniweczoną.
- ³⁹ Zbawienie sprawiedliwych **jest** od WIEKUISTEGO,
On ich obroną w czas niedoli.
- ⁴⁰ WIEKUISTY ich wspomaga i ich ocala, ponieważ Mu zaufali;
ocala ich,
wybawia od niegodziwych.

***37,3** inni: podążaj i skłaniaj się ku prawdzie

***37,5** także: **los**

***37,17** także: **potęga**

***37,27 S** także: **dobrze, sprawiedliwie, prawnie, doskonale**

***37,30** także: **wyrok, plan; S oddzielenie, ocenę, sprawę sądową**

PSALM 38

- ¹ *Psalm Dawida na wspomnienie.*
- ² WIEKUISTY,
nie gań mnie w Twoim gniewie,
a w Twoim oburzeniu mnie nie karz.
- ³ Gdyż utkwily we mnie Twoje strzały i dotknęła mnie Twoja ręka.
- ⁴ W obliczu Twojego gniewu,
nie ma zdrowej cząstki w mojej cielesnej naturze,
w obliczu mojego grzechu, nie mają spokoju moje członki.
- ⁵ Bo moje winy przerosły moją głowę,
przeciążają mnie jak ciężkie brzemię.
- ⁶ Z powodu mej głupoty, zaropiały i zajątrzyły się me rany.
- ⁷ Pokrzywiłem się, bardzo pochyliłem
i przez cały dzień chodzę w żałobie.
- ⁸ Gdyż moje biodra pełne są zgorzeli

i nie ma nic zdrowego w mojej cielesnej naturze.
⁹ Zdrętwiałem, wielce się skruszyłem,
jęczę ze wzburzenia mego serca.
¹⁰ Panie, przed Tobą całe moje pragnienie,
przed Tobą nie **jest** ukryte me westchnienie.
¹¹ Moje serce kołacze, opuściła mnie moja siła,
a światło moich oczu i ono się przy mnie nie zostało.
¹² Moi przyjaciele i towarzysze stronią od mojej plagi,
moi bliscy stanęli z dala.
¹³ Zastawiają sidła **ci**, którzy żądają Mego życia,
miotają obelgi **ci**, co pragną mego nieszczęścia
i **przez** cały dzień knują zdrady.
¹⁴ A ja nie słyszę - jak głuchy;
jak niemy, co nie otwiera swoich ust.
¹⁵ Stałem się jak człowiek, który nie rozumie
i w ustach nie ma odpowiedzi.
¹⁶ Bo Ciebie wyczekuję,
WIEKUISTY;
Ty, Boże, Panie mój odpowiesz.
¹⁷ Ponieważ powiedziałem:
Niech nie mają ze mnie radości, kiedy się chwieje moja noga;
niech się nade mnie nie wynoszą.
¹⁸ Gdyż ja **jestem** gotów na upadek, a mój ból zawsze był mi obecny.
¹⁹ Owszem, wyjawiam moją winę i pokutuję za mój grzech.
²⁰ A moi wrogowie żyją, wzmacniają się oraz mnożą;
ci, **co** niesłusznie mnie nienawidzą.
²¹ Odplacają złem za szlachetne **s**,
ci, którzy mnie prześladują za to, że podążam za lepszym.
²² Nie opuszczaj mnie WIEKUISTY,
mój Boże,
i się nie oddalaj ode mnie.
²³ Pośpiesz na mój ratunek,
Panie,
moje zbawienie *****.

*38,23 także: **ocalenie, wyzwolenie**

PSALM 39

¹ *Przewodnikowi chóru, Jedutunowi. Psalm Dawida.*

² Powiedziałem: Będę strzegł moich dróg,
bym nie zgrzeszył moim językiem;
utrzymam zamknięcie moich ust, dopóki niegodziwi przede mną.

³ Oniemiałem milczeniem *****,
zważyłem odnośnie słusznej sprawy ******, a mój ból się zajątrzył.

⁴ Rozpaliło się serce w moim wnętrzu,
w mym umyśle zapłonął ogień i przemówiłem moim językiem:

⁵ Objaw mi, WIEKUISTY, mój koniec; jaki jest wymiar moich dni,
abym poznał jak jestem znikomy.

⁶ Oto piędziami * wymierzyłeś dni moje,
a mój wiek jak nicość przed Tobą.

Zaprawdę, wszystko marnością **, każdy istniejący człowiek. *Sela.*

⁷ Zaprawdę, człowiek się błąka jak widmo *
i tylko z powodu marności czyni wrzawę;
gromadzi, a nie wie, kto to zabierze.

⁸ A teraz, czego mam się spodziewać, Panie?
Moja nadzieja - ona w Tobie.

⁹ Wyzwól mnie od wszelkich mych przewinień,
nie czyń mnie pośmiewiskiem podłych.

¹⁰ Oniemiałem i nie otwieram moich ust, bo Ty to uczyniłeś.

¹¹ Odwróć ode mnie Twoją plagę, bo ginę od grozy Twojej ręki.

¹² Odsuwasz człowieka karami za winy *

- i jak mól -

niweczysz jego wspaniałość,
zaprawdę, każdy człowiek **jest** znikomością. *Sela.*

¹³ Wysłuchaj moją modlitwę,

WIEKUISTY,

usłysz moje wołanie i nie milcz na moje łzy;
gdyż ja **jestem** przychodniem u Ciebie,
przesiedleńcem jak wszyscy moi przodkowie.

¹⁴ Ulżyj mi, bym się orzeźwił nim odejdę i mnie nie będzie.

*39,3 inni: **zamilkłem o wszystkim; zamilkłem daleki od szczęścia**

39,3 także: **wspaniałego, dobrze rozumianego; S prawego, sprawiedliwego, szlachetnego, doskonałego

*39,6 dawna miara długości (odległość od końca kciuka do końca środkowego palca rozpostartej dłoni)

39,6 także: **znikomością

*39,7 inni: w mroku nieświadomości

*39,12 także: **nieprawość**

PSALM 40

¹ *Przewodnikowi chóru. Pieśń Dawida.*

² Czekałem i czekałem **na** WIEKUISTEGO,
a ku mnie się skłonił i wysłuchał moje wołanie.

³ Wydobył mnie z ogłuszającej ***** otchłani ******,
z grząskiego bagna,
i postawił moje nogi na skale ******* **oraz** upewnił moje kroki.

⁴ Dał też w moje usta nową pieśń *****,
chwałę naszego Boga;
ujrzą to tłumy, ulękną się i zaufają WIEKUISTEMU.

⁵ Szczęśliwy mąż, który BOGA uczynił swą nadzieją,
a nie zwrócił się ku **ludziom** hardym i zwolennikom kłamstwa.

⁶ Wiele dla nas spełniłeś –
Ty, WIEKUISTY, Boże mój
- Twoich cudów i Twych zamysłów;
nikt Ci nie dorówna;
są zbyt liczne by **je** wymienić, wymówić, czy wygłosić.

⁷ Ofiar bitych oraz darów nie żądasz,

w uszy mi to wpoileś,
nie wymagasz całopalenia, ani zagrzesznej ofiary.

[Hebrajczyków 10,5](#)

⁸ Zatem powiedziałem:

Oto przybyłem, w Zwojach jest o mnie napisane.

⁹ Pragnę spełniać Twą wolę,

Boże,

Twoje Prawo **jest** w moim wnętrzu.

¹⁰ Zapowiadam zbawienie ***** w licznym zborze,

oto moich warg nie powściągam,

wiesz o tym, WIEKUISTY.

¹¹ W moim sercu nie ukrywam Twojej sprawiedliwości,

o prawdzie i Twej pomocy opowiadam;

przed licznym zborem nie taję łaski oraz Twojej niezawodności.

¹² Ty, WIEKUISTY, nie powstrzymasz mnie od Twej litości;

niechaj zawsze mnie strzegą: Twoja wierność ***** i prawda ******.

¹³ Bo opadły mnie klęski bez liczby,

moje winy mnie doścignęły i nie mogę ich przejrzeć;

są liczniejsze niż włosy mojej głowy,

zatem opuszcza mnie moje serce.

¹⁴ Racz, BOŻE, mnie ocalić;

pospiesz mi, BOŻE, na ratunek.

¹⁵ Niech się zawstydzą i razem zarumienią **ci, co** czyhają na me życie, aby je porwać;

niechaj pierzchną i okryją się hańbą **ci, co** pragną mojego nieszczęścia.

¹⁶ Niech osłupieją z hańby ci, którzy na mnie szczują - hej i hej!

¹⁷ Niech się ucieszą i uradują w Tobie wszyscy, którzy Cię pożądam;

i niechaj stale powtarzają:

Wielkim jest Bóg, miłujący Swoje zbawienie.

¹⁸ Zaś ja biedny i nędzny, **lecz** Pan o mnie pomyśli;

Ty **jesteś** mą pomocą i moim Zbawicielem;

Panie mój - nie zwlekaj!

***40,3** także: **grzmiącej**; inni: zgubnej

****40,3** także: **jamy, głębi**

*****40,3** także: **opoce**

***40,4** gra wyrazów: Dał mi powód do nowej pieśni

***40,10** **S** sprawiedliwość

***40,12** także: **miłość**; **S** **szczerłość, prawdomówność**

****40,12** także: **trwałość, niezawodność**

PSALM 41

¹ *Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.*

² Szczęśliwy **ten**, kto ma wzgląd na żebrzącego **S***,

w zły dzień **BÓG** go ocali.

³ **WIEKUISTY** go ustrzeże, zachowa przy życiu;

będzie szczęśliwy na ziemi, gdyż nie podda go woli jego wrogów.

⁴ **BÓG** go wesprze na łożu boleści;

w jego chorobie odmieni całe jego postanie.

⁵ Ja powiedziałem:

WIEKUISTY,

zmiłuj się nade mną;

uzdrów mą duszę, bo Ci zgrzeszyłem.

⁶ Moi wrogowie mówią: Źle z nim; kiedy umrze, zaginie też jego imię.

⁷ A kiedy przyjdzie **mnie** ktoś odwiedzić - mówi fałsz;

jego serce zbiera nieprawości, wychodzi na ulicę i **je** rozgłasza.

⁸ Razem szepczą przeciwko mnie;

knują na mnie wszyscy, **co mają** mnie w nienawiści;

biada mi.

⁹ **Mówią:** Rozlana w nim zgubna sprawa;
gdy się położył, już nie powstanie.

¹⁰ Nawet mój przyjaciel, na którym polegałem,
który jadał mój chleb, podniósł na mnie stopę.

Jan 13,18; Dzieje 1,16

¹¹ Ale Ty, WIEKUISTY, zmiłuj się nade mną;
dźwignij mnie, a im odpłacę.

¹² Przez to poznam, że we mnie Sobie upodobałeś,
gdy mój wróg nie zatriumfuje nade mną.

¹³ A mnie, z powodu mej niewinności wspierasz
oraz stawiasz przed Sobą na wieki.

¹⁴ Błogosławiony WIEKUISTY,
od wieczności na wieczność Pan Izraela.

Amen i amen.

*41,2 także: **proszącego o litość; biednego**

PSALM 42

¹ *Przewodnikowi chóru, dumanie synów Koracha.*

² Jak łania tęskni * do źródeł wód, tak do Ciebie tęskni moja dusza, Boże.

³ Moja dusza łaknie Boga, Boga żywego.

Kiedy przyjdę i się ukażę przed obliczem Boga?

⁴ Moja łza była mi pokarmem dniem i nocą,
gdyż codziennie mi mówią: Gdzie twój Bóg?

⁵ To pamiętam, rozlewając w sobie mą duszę,

jak wchodziłem do Przybytku,
jak wraz z innymi, przy odgłosie wesela i dziękczynienia,
w świątecznym tłumie zdążyłem do Domu Boga.

⁶ Czemu **jesteś** zgnębiona moja duszo
i **dlaczego** we mnie zawodzisz?

Miej ufność w Bogu,
gdyż jeszcze będę Mu dziękował za zbawienie mojej osoby ^S.

⁷ Panie mój, zgnębiona **jest** we mnie moja dusza,
kiedy Ciebie wspominam na ziemi Jardenu i Chermonu *
oraz na górze Micar **.

⁸ Przepaść przyzywa przepaść przy odgłosie swych wodospadów,
Twoje nurty i fale - wszystkie nade mną przeszły.

⁹ **Jednak** za dnia WIEKUISTY zsyłał Swoją łaskę,
zaś **w** nocy **jest** przy mnie Jego pieśń, modlitwa do Pana mego życia.

¹⁰ Wołałem do WIEKUISTEGO, mojej Skały:
Czemu mnie zapomniałeś?

Czemu chodzę w żałobie pod uciskiem wroga?

¹¹ Moi ciemiężcy znęcają się nade mną, kalecząc moje kości,
gdyż co dzień do mnie mówią: Gdzie twój Bóg?

¹² Czemu **jesteś** zgnębiona moja duszo i czemu we mnie zawodzisz?

Miej ufność w Bogu, gdyż jeszcze będę Mu dziękował;
dziękował mojemu Bogu **za** zbawienie mojej osoby ^S.

*42,2 dosłownie: **ciągnie, dąży**

*42,7 najwyższa część Antylibanu w północno - wschodniej części kraju. Chermon nosił rozmaite nazwy, oznaczające zapewne oddzielne szczyty tego pasma gór. Jednym z takich szczytów mogła być góra Micar.

**42,7 j.w; inni: wspominam zwaliska poniżonej góry.

PSALM 43

¹ Bądź mi sędzią, Boże, i obroń moją sprawę;
wybaw mnie od niemiłosiernego ludu,
od ludzi zdrady i bezprawia.

² Bo Ty, Boże, **jestes** mój Wszechmocny.
Czemu mnie porzucasz?
Czemu chodzę w żałobie pod uciskiem wroga?

³ Ześlij Twoje światło i Twoją prawdę,
niech one mi przewodniczą,
niechaj mnie zaprowadzą do Twojej świętej góry,
oraz do Twych przybytków.

⁴ Abych przyszedł do ołtarza prawdziwego Boga,
do Boga radości i mojego wesela,
oraz lutnią składał Ci dziękczynienie,

Boże,

Boże mój!

⁵ Czemu **jestes** zgnębiona moja duszo i czemu we mnie zawodzisz?

Miej ufność w Bogu, gdyż jeszcze będę Mu dziękował,
dziękował mojemu Bogu **za** zbawienie mojej osoby **s**.

PSALM 44

¹ *Przewodnikowi chóru, dumanie synów Koracha.*

² Boże, na własne uszy słyszeliśmy,

nasi przodkowie ^S opowiadali nam o dziele, które spełniłeś za ich dni,
w dawnych czasach.

³ Ty, Twoją dłońią wygnałeś ludy, a ich zasadziłeś;
wytraciłeś narody, a ich rozkrzewiłeś.

⁴ Gdyż nie swym mieczem posiadli ową ziemię,
ani ich ramię im **nie** pomogło;
ale Twoja prawica,

Twoje ramię i światło Twojego oblicza;
bo ich sobie upodobałeś.

⁵ Ty sam **jesteś** moim Królem;
Boże, wyznacz zbawienie * Jakóbowi.

⁶ Tobą odeprzemy naszych gnębcieli;
Twoim Imieniem zdepczemy naszych przeciwników.

⁷ Bo nie polegam na moim łuku, ani mój miecz mnie **nie** ocali.

⁸ Lecz Ty nas ocalasz od naszych gnębcieli,
a naszych nieprzyjaciół poharńbisz.

⁹ Codziennie chlubimy się Bogiem,
a Twe Imię **będziemy** wysławiać na wieki. *Sela.*

¹⁰ Ale nas porzuciłeś, zawstydziłeś;
nie wystąpiłeś w naszych szeregach.

¹¹ Dałeś się nam cofnąć wobec wroga,
więc do woli **nas** grabili nasi nieprzyjaciele.

¹² Podąłeś nas na źer jak trzodę;
rozproszyłeś nas wśród narodów.

¹³ Sprzedałeś swój lud za bezcen * i nie **chciałeś** zyskać z ich ceny.

¹⁴ Naszym sąsiadom podałeś nas na wzgardę;
naszemu otoczeniu na pośmiewisko i urąganie.

¹⁵ Uczyniłeś nas przysłowiem pośród ludów,
przedmiotem politowania pomiędzy narodami.

¹⁶ Cały dzień **jest** przede mną Moja hańba,
a wstyd mojego oblicza mnie okrywa

¹⁷ z powodu głosu bluźniercy i potwarcy,
wobec wroga oraz mściciela.

¹⁸ To wszystko nas spotkało,
a **przecież** Cię pamiętamy

i nie sprzeniewierzyliśmy się Twojemu przymierz.

¹⁹ Nie cofnęło się wstecz nasze serce;
nasze kroki nie zboczyły z Twojej ścieżki.

²⁰ Chociaż nas zgmiotłeś wśród szakali *
i rozciągnąłeś nad nami cień śmierci.

²¹ Gdybyśmy zapomnieli Imienia naszego Boga,
a nasze dłonie wyciągnęli do cudzego bóstwa,

²² czyżby Bóg nie dowiedział się o tym?
Przecież On zna skrytości serca.

²³ Lecz dla Ciebie co dzień bywamy zabijani,
jesteśmy uważani za owce rzeźni.

²⁴ Ocuć się!

Czemu śpisz, Panie?

Przebudź się i nie porzucaj na zawsze.

²⁵ Czemu zakrywasz Twoje oblicze?

Zapominasz naszą nędzę i ucisk?

²⁶ Nasza dusza **jest** poniżona aż do prochu;
nasze życie przyłgnęło aż do ziemi.

²⁷ Powstań

nam
na pomoc
i nas odkup * z powodu Twojego miłosierdzia.

*44,5 także: wyzwolenie, ocalenie, ratunek

*44,13 dosłownie: za marne

*44,20 inni: rzuciłeś nas na miejsce szakali

*44,27 także: **wybaw**

PSALM 45

¹ *Przewodnikowi chóru, dumanie na sześć głosów;
przez synów Koracha, pieśń miłości.*

² Wykipiało z mojego serca wdzięczne * słowo,
mój wiersz wypowiadam Królowi;
oby mój język był **jak** rylec biegłego pisarza.

³ Urodziwszy jesteś od synów ludzkich *,
wdzięk **jest** rozlany na twych ustach;
z powodu sprawiedliwości uwielbił cię Bóg na wieczność.

⁴ Przypasz swój miecz do biodra,
mocarzu,
twoją świetność oraz twój strój.

⁵ * Wystąp w swym stroju,
wyrusz dla sprawy prawdy i pognębionej sprawiedliwości;
twoja prawica niech będzie godnym podziwu przewodnikiem.

⁶ Ostre **są** twoje strzały,
podają pod ciebie ludy;
ugodzą w serce wrogów Króla.

⁷ **S** Twój tron, o Boże, na wieki wieków,

a berło * prawości ** jest berłem twojego królestwa.

⁸ Umiłowałaś sprawiedliwość, a nienawidzisz bezprawia.

Dlatego pomazał cię Bóg

- twój Bóg –

olejem wesela, ponad twych towarzyszy.

⁹ Wszystkie twoje szaty pachną mirrą, aloesem i kassją;
spośród pałaców z kości słoniowej rozweselają cię lirnicy.

¹⁰ Pomiędzy twoimi klejnotami są córki królewskie;
twoja małżonka, w złocie z Ofiru, stanęła po twojej prawicy.

¹¹ Słuchaj córko i spójrz, skłoń twoje ucho;
zapomnij o twym ludzie i o domu twojego ojca.

¹² Ponieważ S król pragnie twego wdzięku;
on jest twoim Panem, skłoń się ku niemu.

¹³ Także córki Coru * złożą ci pokłon wśród darów,
będą ci hołdować najbogatsi z narodów.

¹⁴ Królowa pełna jest wspaniałości w swoim wnętrzu;
jej strój jest ze złotej tkaniny.

¹⁵ We wzorzystej odzieży prowadzą ją do Króla;

a za nią dziewice, przydane jej druhny,

¹⁶ prowadzone są wśród wesela, radości
oraz wchodzą do królewskiego pałacu.

¹⁷ Zamiast twych ojców - będą twoi synowie;
ustanowisz ich książętami na całej ziemi.

¹⁸ Twoje Imię będą wspominać po wszystkie pokolenia;
a narody będą Cię sławić na wieki wieków.

*45,2 także: piękne, radosne

*45,3 C Adama

*45,5 inni: Przejdź po prawdzie, którą zasłana jest twoja droga, oraz podążaj do celu na rydwanie miłości i sprawiedliwości

*45,7 S także: **kij pasterski**

**45,7 S także: prostoty, sprawiedliwości, szczerości

*45,13 spolszczone: Tyru

PSALM 46

¹ *Przewodnikowi chóru Korachitów.*

Pieśń dla chóru dziewic.

² Pan nam ucieczką i obroną,
pomocą w utrapieniach,
bardzo bliskim.

³ Dlatego się nie zatrwożymy,
kiedy zostanie wstrząśnięta ziemia i zapadną się góry w łono mórz.

⁴ Niech szumią, niech wzburzą się jej wody,
niech zadrżą chmury przed Jego majestatem. *Sela.*
⁵ Oto strumień, a jego potoki rozweselą miasto Pana,
święte przybytki Najwyższego.

⁶ Pośród niego **jest** Bóg, **dlatego** się nie zachwieje;
Pan go ocali zanim zaświta poranek.

⁷ Burzyły się narody,
runęły królestwa,
rozległ się Jego głos i struchlała ziemia.

⁸ WIEKUISTY Zastępów **jest** z nami,
naszą twierdzą **jest** Bóg Jakóba. *Sela.*

⁹ Pójdźcie, spójrzcie na działanie WIEKUISTEGO,
który zrządził spustoszenia na ziemi.

¹⁰ Uśmierza wojny aż do krańców ziemi;
druzgocze łuki,
kruszy kopie,
a wozy pali ogniem.

¹¹ Przestańcie i poznajcie, że Ja **jestem** Bogiem;
góruję nad narodami i będę wywyższony na ziemi.

¹² WIEKUISTY Zastępów **jest** z nami,
naszą twierdzą **jest** Bóg Jakóba.

Sela.

PSALM 47

¹ *Przewodnikowi chóru, pieśń dla Korachitów.*

² Uderzcie w dłoń * wszystkie narody,
wołajcie do BOGA głosem radości.

³ Bo WIEKUISTY **jest** najwyższy, wspaniały;
wielki Król nad całą ziemią.

⁴ Podbija ludy pod naszą władzę, a narody pod nasze stopy.

⁵ **Dla** nas wybrał nasze dziedzictwo –
chwałę Jakóba, którego umiłował. *Sela.*

⁶ Bóg wstąpił pośród okrzyków,
WIEKUISTY przy odgłosie trąb.

⁷ Śpiewajcie Bogu, śpiewajcie;
śpiewajcie naszemu Królowi, śpiewajcie.

⁸ Bo Bóg **jest** Królem całej ziemi, **więc** zaśpiewajcie hymn.

⁹ Bóg króluje nad narodami,
Bóg zasiadł na Swoim świętym tronie.
¹⁰ Do Boga Abrahama gromadzą się książęta ludów;
bo tarcze ziemi są Boga, a On jest wielce wywyższony.

*47,2 inni: Podajcie sobie dłoń

PSALM 48

¹ *Pieśń. Psalm Korachitów.*

² WIEKUISTY jest wielkim oraz wielce sławionym
w mieście naszego Boga,
na Swojej świętej górze.

³ Pięknym wzgórzem *, uciechą całej ziemi,
krańcem północy jest góra Cyon;
miasto wielkiego Króla.

⁴ Bóg w Jego pałacach,
zasłynął jako twierdza.

⁵ Bo oto zgromadzili się * władcy i razem wyruszyli,
⁶ spojrzeli i się zdumieli, struchleli oraz pierzchli.
⁷ Tam ogarnęła ich trwoga, drżenie jak rodzącą.

⁸ Wschodnim wiatrem połamałeś okręty Tarszyszu *.

⁹ Jak słyszeliśmy,
tak też to widzieliśmy w mieście WIEKUISTEGO Zastępów,
w mieście naszego Boga;
Bóg je utwierdził na wieki. *Sela.*

¹⁰ Pośród Twojej Świątyni, Boże, rozmyślamy nad Twoją łaską.

¹¹ Jak Twe Imię, tak też i Twoja chwała **sięga** po krańce ziemi;

Twa prawica pełna **jest** sprawiedliwości.

¹² Wobec Twoich wyroków cieszy się góra Cyon

i weselą się córki Jehudy *****.

¹³ Otoczcie Cyon oraz go okrążcie,

policzcie jego wieże;

¹⁴ zwróćcie waszą uwagę na zamek,

dotrzyjcie do jego pałaców,

abyście **to** opowiadali dalszemu pokoleniu.

¹⁵ Bo oto Ten Bóg **jest** na zawsze, na wieki wieków naszym Bogiem;

On jest naszym Pasterzem **S*** na wieczność.

*48,3 inni: okręgiem, prowincją

*48,5 w domyśle: w oznaczonym miejscu

*48,8 najprawdopodobniej nazwa okrętów tyryjskich, zbudowanych w Hiszpanii (w Tortosie); później nazwa wszystkich, mocno zbudowanych statków.

*48,12 także: **Judy**

*48,15 hebr.: **Prowadzącym**

PSALM 49

¹ *Przewodnikowi chóru Korachitów. Pieśń.*

² Usłyszcie to wszystkie narody,

posłuchajcie wszyscy mieszkańcy świata.

³ Zarówno dzieci ludu, jak i synowie **dostojnych** mężów,

bogaty i biedny - razem.

⁴ Moje usta głoszą mądrość, a myśl z mojego serca - roztropność.

⁵ Skłonię ku przypowieści ***** moje ucho

i przy lutni wyłożę mą zagadkę ******.

⁶ Czemu mam się obawiać złego,
w dniach, w których mnie otacza nieprawość mych napastników?

⁷ Was,
co polegacie na swym mieniu
oraz przechwalacie się swoim wielkim bogactwem.

⁸ Zaprawdę, nikt się nie zdoła * odkupić
i **za** siebie nie złoży Bogu okupu.

⁹ Gdyż kosztowny * **jest** okup ich duszy, i **nikt** tego nigdy nie dokaże.

¹⁰ A choćby nawet żył długo, czy nie zobaczy grobu?

¹¹ Tak, zobaczy!
Mędrzy umierają, razem giną głupi, ograniczeni,
i innym zostawiają swe mienie.

¹² W ich myśli ich domy **są** wieczne,
ich mieszkania od pokolenia do pokolenia,
dlatego swoje ziemie nazywają od swojego imienia.

¹³ Ale człowiek nie zostanie w świetności;
podobny jest do zwierząt, które giną.

¹⁴ Taka **jest** ich droga, w tym ich niedorzeczność;
a **ci, którzy** idą w ich ślady, potakują ich mowom. *Sela.*

¹⁵ Jak stado pędzą do grobu, ich pasterzem **jest** śmierć,
a nazajutrz panować tam będą prawi *.

Gdy odejdą ze swojego mieszkania,
ich osoba stanie się pastwą mogiły.

¹⁶ Ale Pan wybawi moją duszę z mocy grobu, bowiem mnie przyjmie. *Sela.*

¹⁷ Nie bądź zatrwożony, gdy ktoś się bogaci,
kiedy mnoży się chwała jego domu.

¹⁸ Bo przy swoim zgonie nie zabierze niczego,

jego chwała za nim nie zejdzie.

¹⁹ Bowiem jeszcze za życia będzie zlorzeczył swojej duszy;
a tobie przyzna, że szlachetnie **S*** sobie uczyniłeś.

²⁰ Przejdzie do rodów jego ojców,
co na wieki nie będą oglądały światła.

²¹ Gdy w świetności człowiek **tego** nie zrozumie,
podobny **jest** do zwierząt, które się wytraca.

***49,5** dokładnie: ku mowie o wyższej mądrości

****49,5** także: sentencję, alegorię

***49,8** dosłownie: **nie odkupi**

***49,9** także: **ciężki, niedościgły**

***49,15** także: **sprawiedliwi**

***49,19 C** **dobrze**; **S** także: **odpowiednio, sprawiedliwie, doskonale**

PSALM 50

¹ *Psalm Asafa.*

Bóg nad istotami boskimi,

WIEKUISTY przemawia

i wzywa ziemię od wschodu słońca do jego zachodu.

² Bóg, pełen wspaniałości, zajaśniał z Cyonu,

³ nadchodzi nasz Bóg oraz nie będzie milczał;

przed Nim ogień, a wokół Niego wielce potężny wicher.

⁴ Z wysoka przyzywa niebiosy i ziemię na sąd swojego ludu.

⁵ Zgromadźcie Moich pobożnych,

którzy ze Mną zawarli Przymierze przy ofierze.

⁶ Niebiosy zaświadczyły o Jego sprawiedliwości,

że sam Bóg **jest** sędzią. *Sela.*

⁷ Słuchaj Mój ludu, bo przemawiam;

Israelu, bo świadczę przeciw tobie;
Bogiem, Ja twoim prawdziwym Bogiem.

⁸ Rozprawiam się z tobą nie z powodu twych ofiar,
ani nie z powodu twoich całopaleń, które są ustawicznie przede Mną.

⁹ Nie wezmę z twojego domu cielca, ani kozłów z twojej zagrody.

¹⁰ Bowiem Moim **jest** wszelki leśny zwierz i bydło na gór tysiącach.

¹¹ Znam całe ptactwo na wysokościach, a i dziczyzna pól jest Moja.

¹² Gdybym łaknął, nie powiedziałbym tobie;
bo Moim **jest przecież** świat i **wszystko**, co go napętnia.

¹³ Czyż jadam mięso byków, albo pijam krew kozłów?

¹⁴ Ofiaruj Panu dziękczynienia; Najwyższemu spełnij twe śluby.

¹⁵ Także wezwij Mnie w dzień niedoli;

wtedy cię ocalę, a ty Mnie uczcisz.

¹⁶ Zaś do niegodziwca Bóg mówi:

Czemu liczysz Moje ustawy
oraz bierzesz Moje Przymierze na twe usta?

¹⁷ Przecież ty nie cierpisz napomnienia,

Moje słowa rzucasz za siebie.

¹⁸ Kiedy widzisz złodzieja, **to** się z nim bratasz;

także z cudzołożnikami **jest** twa spółka.

¹⁹ Twoje usta rozpuszczasz na złe, a twój język układa * zdradę.

²⁰ Zasiadasz i mówisz przeciwko twemu bratu,

a na syna twojej matki rzucasz zniewagę.

²¹ To czyniłeś - a Ja milczałem;

wtedy wyobrażałeś sobie, że będę taki jak ty;

ale rozprawię się z tobą i stawię **to** przed twe oczy.

²² Zrozumieście, niepomni Boga,

bym **was** kiedyś nie schwytał, a **wtedy** nikt nie ocali.

²³ Kto **Mi** ofiaruje dziękczynienie - uczci Mnie;
kto uważa na drogę - temu wskażę zbawienie Boga.

*50,19 także: **zawiazuje, splata**

PSALM 51

¹ *Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida,*
² *gdy go odwiedził Natan, prorok, po przyjsciu do Batszeby.*
³ Zmiłuj się nade mną, Boże, według Twojej łaski;
według wielkiego Twojego miłosierdzia zmaż moje występki *.
⁴ Obmyj mnie zupełnie z mojej winy *,
oczyszć mnie z mojego grzechu.
⁵ Bo ja znam moje występki,
a mój grzech zawsze **jest** obecny przede mną.
⁶ Tobie samemu zgrzeszyłem i czyniłem zło w Twoich oczach;
bo **jesteś** sprawiedliwy w Twym wyroku
oraz czysty w Twoim osądzie.
⁷ Zostałem stworzony w występku *
i w grzechu poczęła mnie moja matka.
⁸ Oto żądasz prawdy we wnętrzu,
a w skrytości mądrość mi wskazujesz.
⁹ Rozgrzesz mnie hizopem *, a będę czysty;
obmyj mnie, a będę bielszy od śniegu.
¹⁰ Daj mi usłyszeć radość i wesele;
niechaj się rozradują kości, które pokruszyłeś.

¹¹ Odwróć Twoje oblicze od mych grzechów
oraz zmaż wszystkie moje winy *.

¹² Serce czyste stwórz wewnątrz mnie,

Boże,

i odnów we mnie stałego ducha.

¹³ Nie odrzucaj mnie od Twojego oblicza
i Twego Ducha Świętego mi nie odbieraj.

¹⁴ Przywróć mi radość Twojego zbawienia
i pokrzep mnie duchem gorliwym.

¹⁵ **Wtedy** będę nauczał przestępców Twoich dróg,
i grzesznych, aby do Ciebie powrócili.

¹⁶ Od krwawej winy * mnie ocal,

Boże,

Boże mojego zbawienia,

by mój język wystawiał Twoją sprawiedliwość.

¹⁷ Panie, otwórz moje wargi i niech me usta wygłoszą Twoją chwałę.

¹⁸ Bowiem nie pragniesz ofiar, bym je składał,

ani całopalenia nie żądasz.

¹⁹ Ofiarami **dla** Pana **jest** duch skruszony;

sercem skruszonym i złamanym, Boże, nie wzgardzisz.

²⁰ Obdarz w Swej łasce Cyon, odbuduj mury Jeruzalaim.

²¹ Wtedy przyjmiesz ofiary sprawiedliwości, całopalenie i dary;
wtedy wniosą cielce **S** na Twój ołtarz.

***51,3 + 4 + 7 + 11 S** nieprawości

***51,9** w judaizmie hizop jest symbolem oczyszczenia

***51,16** także: **zbrodni**

¹ Przewodnikowi chóru. *Dumanie Dawida,*
² *kiedy przyszedł Doego, Edomita i doniósł Saulowi,*
oraz mu powiedział: Dawid wszedł do domu Achimeleka.
³ Mocarzu, czemu się złością przechwalasz?
Łaska Pana **jest** nieustanna.
⁴ Twój język knuje zgubę *;
czynisz zdradę, jak wyostrzona brzytwa.
⁵ Raczej upodobałeś sobie zło niż dobro,
fałsz zamiast sprawiedliwych słów. *Sela.*
⁶ O języku zdradziecki, upodobałeś sobie wszelkie zgubne mowy.
⁷ To też Pan uprzątne cię na wieki;
pochwyci cię,
wyrwie cię z namiotu i wykorzeni cię z ziemi żyjących. *Sela.*
⁸ Zobaczą to sprawiedliwi, wzdrygną się i będą mu urągać.
⁹ Oto człowiek, co nie uczynił Boga swą obroną,
a polegał na swoim wielkim bogactwie
i pokładał nadzieję w swej potędze.
¹⁰ Ale ja **będę** jak zielony oliwnik w domu Bożym,
bo na wieki wieczne położyłem nadzieję w łasce Boga.
¹¹ **A** za to, co uczynisz, będę Cię wysławiał na wieki *;
zaufam Twojemu Imieniu, gdyż jest słodkim dla miłujących Ciebie.

***52,4** także: **wszelką szkodę**

***52,11** inni: będę Cię wysławiał w obecności Cię miłujących

PSALM 53

¹ *Przewodnikowi chóru Macholitów. Dumanie Dawida.*

² Nikczemny mówi w swoim sercu: Nie ma Boga;

zepsuci,

skażeni nieprawością;

nie ma **takiego, co** czyni dobrze *.

³ Bóg spogląda z niebios na synów ludzkich,

by zobaczyć, czy jest **ktoś** rozumny i szukający Boga.

⁴ Wszyscy odstąpili, razem się popsuli;

nie ma **takiego, co** czyni dobro, **nie ma** ani jednego. [Rzymian 3,10](#)

⁵ Czyż wszyscy sprawcy bezprawia nie poznają,

że pożerają mój lud i spożywają jak chleb?

Lecz Boga nie wzywali!

⁶ Zatrwożyli się trwogą tam, gdzie nie było trwogi *;

gdyż Pan rozproszył kości tych, którzy cię oblegali;

pohańbiłeś ich, ponieważ Bóg nimi wzgardził.

⁷ Kto dał z Cyonu pomoc Israelowi?

Kiedy Pan przywróci wygnańców Swego ludu,

rozweseli się Jakób,

rozraduje Israel.

*53,2 S także: **przydatnie, pożytecznie, w sposób prawy, sprawiedliwie, doskonale**

*53,6 w zrozumieniu: gdzie niespodziewanie spotkała ich klęska

PSALM 54

¹ *Przewodnikowi chóru,*

w towarzystwie instrumentów smyczkowych.

Dumanie Dawida,

² *gdy przyszli Zyfejczycy * i powiedzieli do Saula:*

Oto Dawid ukrywa się pośród nas.

³ *Boże,*

wybaw * mnie Twym Imieniem oraz broń mnie Twoją wszechmocą.

⁴ *Boże,*

wysłuchaj moją modlitwę,

nakłoń ucha na słowa mych ust.

⁵ *Bo powstali przeciw mnie barbarzyńcy,*

a okrutnicy pragną mojej duszy;

zaś Boga przed sobą nie mają. Sela.

⁶ *Oto Bóg jest moją pomocą;*

Pan jest z tymi, którzy wspierają moją duszę.

⁷ *Na tych, co na mnie czyhają spadnie złość;*

zniwecz ich w Swojej prawdzie.

⁸ *A ja, chętnie Ci złożę ofiary *,*

będę wysławiał Twoje Imię, WIEKUISTY, bowiem jest dobrotliwe.

⁹ *Gdyż Pan ocalił mnie z wszelkiej niewoli,*

a me oko przyglądało się moim wrogom.

^{*54,2} *Zyfejczycy z pokolenia Judy, którzy nie byli obcymi*

^{*54,3} *S także: **zbaw, wyzwól, ocal***

^{*54,8} *dobrowolne, w przeciwieństwie do obowiązujących prawnie*

PSALM 55

¹ *Przewodnikowi chóru,*

w towarzystwie instrumentów smyczkowych. Dumanie Dawida.

² *Wysłuchaj moją modlitwę,*

Boże,

nie odwracaj się od mojego błagania.

³ Spójrz na mnie i mi odpowiedz,

bo się zanoszę od płaczu i zawodzę.

⁴ Z powodu okrzyku wroga, wobec ucisku złoczyńcy;

bo biedę na mnie zwalają oraz zawzięcie mnie ścigają.

⁵ W moim wnętrzu drży moje serce

oraz przypadły do mnie strachy śmierci.

⁶ Przenika mnie trwoga, dreszcz oraz ogarnia odrętwienie.

⁷ Zatem wołam:

Kto mi da skrzydło gołębiczy, bym uleciał oraz odpoczął?

⁸ Bym się oto oddalił lotem i osiadł na pustyni. *Sela.*

⁹ Przed wirującym wichrem oraz przed nawałnicą *

pospieszę do mojego schronienia.

¹⁰ Zniwecz *ich*, Panie, rozdziel *ich* język *,

gdyż w mieście widzę grabież i rozbój.

¹¹ Dzień i noc krążą po jego murach,

a krzywda i bezprawie w jego wnętrzu.

¹² Wśród niego nędza,

a przemoc oraz zdrada nie ustępują z jego rynku *.

¹³ Gdyż nie urąga mi wróg - co bym zniósł,

i przeciwnik nie wynosi się nade mnie - bo bym się uchronił od niego.

¹⁴ Lecz ty, mój rówieśnik i mąż, towarzysz i mój przyjaciel,

¹⁵ z którym wspólnie napawaliśmy się rozmową

i z zapalem chodziliśmy do Domu Boga.

¹⁶ Niech rzuci na nich śmierć *,

by żywcem weszli do Krainy Umarłych;

gdyż złość **jest** w ich siedzibie, jak również w ich wnętrzu.

¹⁷ Zaś ja wołam do Boga, zatem WIEKUISTY mi dopomoże.

¹⁸ Wieczorem, z rana i w południe płaczę oraz będę zawodzić,
aż usłyszysz mój głos.

¹⁹ Szczęśliwie wybawił z boju moją duszę,
choć tłumnie stanęli przeciw mnie.

²⁰ Bóg usłyszysz oraz ich upokorzy;

On, który panuje od wieczności. *Sela.*

Dlatego, że nie doznali przemian oraz nie obawiają się Boga,

²¹ podniósł rękę na Swoich przyjaciół i wzruszył Swoje przymierze.

²² Ich usta gładsze **są** niż śmietana - a jątrzą Jego serce;
ich słowa miększe od oliwy - ale to obnażone miecze.

²³ Powierz WIEKUISTEMU twe brzemię, a On cię podźwignie;
nigdy nie pozwoli, **by** zachwiał się sprawiedliwy.

²⁴ I Ty, Boże, strącisz ich w otchłań zagłady;
ludzie krwi i zdrady nie dojdą do połowy swych dni.

Zaś ja ufam Tobie.

*55,9 inni: szybciej niż wicher i burza

*55,10 w znaczeniu: rozdzieli ich zdania

*55,12 także: **placu sądowego**

*55,16 inni: niech nie zawiedzie śmierć

PSALM 56

¹ *Przewodnikowi chóru na nutę: „ Niema gołębico w dali”.*

Klejnot Dawida, kiedy Pelisztini złapali go w Gat.

² Zmiłuj się, Boże, nade mną, bo chce mnie pochłonąć człowiek;
przeciwnik ustawicznie mnie gnębi.

³ Chcą mnie połknąć ci, co ustawicznie na mnie czyhają,
gdyż liczni są moi przeciwnicy, o Najwyższy.

⁴ Lecz ja na Tobie polegam w dzień trwogi.

⁵ W Bogu się chlubię Jego Słowem oraz polegam na Bogu;
zatem się nie obawiam, cóż mi może uczynić cielesna natura ^S?

⁶ Ustawicznie przekręcają moje słowa,
wszystkie ich zamysły są ku mojemu nieszczęściu.

⁷ Oni się zbierają,
śledzą,
pilnują moich kroków,
ponieważ czyhają na mą duszę.

⁸ Za krzywdę - rozprosz ich *,
w gniewie roztrąć te ludy, Boże.

⁹ Policzyłeś moje tułactwa;
zbierz moje łzy w Twój pojemnik,
bo czyż nie są zapisane w Twojej księdze.

¹⁰ Wtedy wrogowie cofną się wstecz,
w dniu, w którym zawołam:
To wiem, że Bóg jest ze mną.

¹¹ W * Bogu się chlubię mową ^S,
w WIEKUISTYM się chlubię Słowem.

¹² Na Bogu polegam - nie obawiam się, cóż mi uczyni człowiek?

¹³ Złóż na mnie Twoje śluby, Boże, spłacę je dzięki Tobie.

¹⁴ Bo ocaliłeś od śmierci moją duszę, a moje nogi od upadku,
bym chodził przed Bogiem w świetle życia.

*56,8 inni: daremną niech będzie ich ucieczka

*56,11 S także: przez; dla, dzięki

PSALM 57

¹ Przewodnikowi chóru na nutę: „Nie zatracaj”.

Klejnot Dawida; gdy się schronił przed Saulem do jaskini.

² Zmiłuj się nade mną,

Boże,

miej litość nade mną,

gdyż do Ciebie chroni się moja dusza,

i pod cień Twoich skrzydeł się uciekam,

aż przeminie niedola.

³ Wołam do Boga Najwyższego,

do Boga, który **też** o mnie postanawia *.

⁴ Ześle z niebios i mnie wspomóż;

On, którego lży **ten** czyhający na mnie. *Sela.*

Bóg zesle Swoją łaskę i Swoją prawdę.

⁵ Moja dusza przebywa pośród lwów, wśród zapalczywych ludzi;

ich zęby **są** jak oszczepy i strzały, a ich język jak ostry * miecz.

⁶ Wywyż się, Panie, nad niebiosą,

oraz nad całą ziemię Twoją chwałą.

⁷ Moim krokom przygotowali sidła, więc zgnębiona **jest** moja dusza;

wykopali przede mną jamę, **lecz sami** w nią powpadali. *Sela.*

⁸ Utwierdzone **jest** moje serce,

Boże,

niewzruszone **jest** moje serce;

śpiewam oraz wysławiam.

⁹ Rozbudź się mój duchu,

ocuć się lutnio i cytro, gdy budzę się wraz z jutrzeńką.

¹⁰ Będę Cię wysławiał wśród narodów,

będę Ci śpiewał pośród ludów;

¹¹ Bo wielką aż po niebiosa **jest** Twoja łaska i pod obłoki Twa prawda.

¹² Wywyż się,

Panie,

nad niebiosa,

oraz nad całą ziemię

Twoją chwałą.

*57,3 inni: który się mną opiekuje

*57,5 C śmiertelny

PSALM 58

¹ *Przewodnikowi chóru na nutę: „Nie zatracaj”. Klejnot Dawida.*

² Czy to oniemiałym * głosicie sprawiedliwość?

Czy rzetelnie sędzicie synów ludzkich?

³ Raczej w sercu knujecie nieprawości,

a w kraju torujecie drogę gwałtem waszych rąk.

⁴ Odszczepili się złoczyńcy od chwili urodzenia,

kłamcy błędzą od łona matki.

⁵ Ich jad na podobieństwo jadu węża;

jak gdyby głuchej żmii, która zatula swoje ucho,

⁶ by nie słyszeć głosu zaklinaczy, biegłego w czarach truciela **S***.

⁷ Boże,

pokrusz zęby w ich ustach;

WIEKUISTY,

pogruchocz szczęki lwiąt.

⁸ Niech się roz płyną jak woda, niech zniszczają;
niech się pokruszą, kiedy nałożą * swoje strzały.

⁹ Niech znikną jak ślimak, co się roz pływa;
niechaj nie oglądają słońca jak poroniony płód niewiasty.

¹⁰ * Nim wasze garnki rozgrzeje **ogień** cierni,
żywą jak też i opaloną **gałąź wiatr** rozwieje.

¹¹ Ucieszy się sprawiedliwy, bowiem zobaczy pomstę,
a swoje stopy unurza w krwi złoczyńcy.

¹² Człowiek powie:

Zaprawdę, oto sprawiedliwy zbiera **swój** owoc;

zaprawdę,

jest Bóg,

sędzia na ziemi.

*58,2 także: **pozbawionym prawa obrony w sądzie**

*58,6 dosłownie: **gromadzącego gromady** - wschodnia nazwa czarodzieja; **S** także: **czarodzieja**

*58,8 w oryginale liczba pojedyncza

*58,10 porównanie wzięte z życia karawany, co przyrządza potrawę na pustyni oraz zostanie zaskoczona przez tuman piasku, który rozwiewa gałązki.

PSALM 59

¹ *Przewodnikowi chóru na nutę: „Nie zatracaj”.*

Klejnot Dawida; gdy Saul posłał i pilnowali domu, aby go zabić.

² Ocal mnie od mych wrogów,

mój Boże,

obroń mnie od moich przeciwników.

³ Ocal mnie od złoczyńców oraz wybaw mnie od łaknących krwi.

⁴ Bo oto czyhają na me życie;

zuchwali * zbierają się przeciw mnie,

choć nie zawiniłem, nie zgrzeszyłem, WIEKUISTY.

⁵ Zbiegają się i szykują na niewinnego;

powstań wobec mnie i spójrz.

⁶ Zbudź się,

Ty,

WIEKUISTY,

Boże Zastępów,

Boże Izraela,

by nawiedzić te wszystkie ludy;

nie ulituj się nad żadnym z występnych zdrajców. *Sela.*

⁷ Wychodzą wieczorem, warczą jak psy i okrażają miasto.

⁸ Oto plują * swoimi ustami, a miecze są na ich wargach.

Mówią: Czy ktoś usłyszy?

⁹ Lecz Ty, WIEKUISTY, szydzisz z nich,

urągasz wszystkim narodom.

¹⁰ Twojej potęgi, Ciebie wyglądam, gdyż Bóg **jest** moją twierdzą.

¹¹ Mój litościwy Bóg mnie poprowadzi;

Bóg pozwoli mi oglądać pomstę nad moimi prześladowcami.

¹² Nie zabijaj ich, aby mój lud nie zapomniał;

ale wstrząśnij ich Twoją mocą oraz strąć ich, o Panie, nasza tarczo.

¹³ Słowo ich warg **jest** grzechem ich ust;

więc niech się uwikłają w swojej pysze,

w złorzeczeniu i kłamstwie, które głoszą.

¹⁴ W gniewie ich zgładź;
wygładź ich, aż ich nie będzie;
i niech poznają, że aż do krańców ziemi Bóg włada nad Jakóblem. *Sela.*

¹⁵ Będą chodzili wieczorem, warczeli jak psy i okrążali miasto.

¹⁶ Będą się błąkać za żerem i chociaż się nie nasycą –
do snu się pokładą.

¹⁷ A ja będę wysławiał Twą potęgę
i co rano wychwalał Twoje miłosierdzie;
bo byłeś mi twierdzą, ucieczką w dzień mej niedoli.

¹⁸ Ma potęgo,
Tobie zaśpiewam;
gdyż Bóg **jest** moją twierdzą,
mój miłosierny Bóg.

*59,4 także: **potężni**

*59,8 dosłownie: **tryskają**

PSALM 60

¹ *Przewodnikowi chóru na sześć głosów;
na świadectwo oraz do nauki; klejnot Dawida,*
² *kiedy walczył z Aram-Naharaim * i z Aram-Coba,
i **gdy** się zwrócił Joab oraz poraził dwanaście tysięcy Edomitów w Dolinie Solnej.*

³ Boże,
porzuciłeś nas i nas złamałeś;
gniewałeś się, ale nas pocieszasz.
⁴ Wstrząsnąłeś ziemią oraz ją otworzyłeś;

ulecz jej rozpadliny, bo się chwieje.

⁵ Twojemu ludowi wskazałeś twardy los;
napoiłeś nas winem odurzenia.

⁶ Twym pobożnym dałeś chorągiew,
aby ją rozwinęli wobec prawdy. *Sela*.

⁷ Aby Twoi umiłowani zostali ocaleni,
niech wspomóż nas Twoja prawica i nas wysłuchaj.

⁸ Bóg powiedział w Swojej świętości:

Ucieszę się;

podzielę Szechem, a dolinę Sukoth pomierzę.

⁹ Mój **jest** Gilead i Mój Menasse, a Efraim Moją główną twierdzą;
Juda **jest** Moim berłem *.

¹⁰ Moab miską do Mego umywania, a na Edom rzucam Me buty;
triumfuj nade Mną Peleszet *.

¹¹ Kto mnie wprowadzi do miasta obronnego,
kto przyprowadzi do Edomu?

¹² Czy nie Ty, Boże,

który nas porzuciłeś;

nie występowałeś, Boże, pośród naszych zastępów.

¹³ Użycz nam pomocy przeciw wrogowi,
gdyż zawodna **jest** pomoc ludzka.

¹⁴ Z Bogiem uzyskamy przewagę,
On także zdepcze naszych wrogów.

***60,2** czyli Mezopotamią

***60,9 S** także: królem, władcą

***60,10** spolszczone: Filisteo

¹ Przewodnikowi chóru,

w towarzystwie instrumentów smyczkowych. *Psalm* Dawida.

² Panie, słuchaj mojego błagania,
zwróć uwagę na mą modlitwę.

³ Wołam do Ciebie z krańca ziemi * oraz w zwątpieniu mego serca;
wprowadź mnie na niedostępną dla mnie opokę **.

⁴ Przecież byłeś dla mnie schronieniem,
potężną basztą wobec wroga.

⁵ Niech na wieki zamieszkać w Twym namiocie *
i się schronię pod osłonę Twoich skrzydeł. *Sela*.

⁶ Bo Ty, Boże, wysłuchałeś moich ślubowań
i oddałeś dziedzictwo czcicielom Twojego Imienia.

⁷ Przydaj dni do dni króla;

^S niech jego lata będą aż do pokolenia * i pokolenia *.

⁸ Niech wieczyście zasiądzie dla ^S oblicza Boga;
ustanów łaskę i prawdę, aby go pilnowały *.

⁹ Tak, na zawsze będę śpiewał Twojemu Imieniu,
spełniając moje śluby

dzień

po

dniu.

***61,3** także: kraju

****61,3** także: skałę

*61,5 wyraz „namiot” był w czasach Dawida powszechnym dla oznaczenia Świątyni

***61,7 S** także: rodu, plemienia

*61,8 także: **trzymały w tajemnicy**

PSALM 62

¹ *Przewodnikowi chóru Jedutunów, pieśń Dawida.*

² Tylko na Bogu polega moja dusza,
od Niego **przychodzi** mi zbawienie *****.

³ Tylko On **jest** moją Opoką, mym Zbawieniem i moją Twierdzą,
zatem wielce się nie zachwieję.

⁴ Jak długo będziecie napadać na męża?
Zabijać gromadą jak pochylona ściana,
jak walący się mur.

⁵ Tak, uradzili go strącić z jego wysokości *****,
upodobali sobie kłamstwo.
Swoimi ustami wychwalają,
a w swoim wnętrzu złorzeczą. *Sela.*

⁶ Jednak polegaj na Bogu,
moja duszo,
gdyż w Nim **jest** moja nadzieja.

⁷ Przecież On **jest** Opoką,
mym zbawieniem ***** i moją twierdzą,
dlatego się nie zachwieję.

⁸ W Bogu **jest** moja pomoc i moja chwała, Skąła mojej obrony;
moja ucieczka **jest** do ***S** Pana.

⁹ Ufaj Mu w każdy czas;
o narodzie, wylewaj przed Nim twe serce;
Bóg **jest** dla nas ucieczką. *Sela.*

¹⁰ Przecież synowie ludzcy są marnością,
zawodnymi są też synowie dostojników;
umieszczeni na wagach, tak samo są marnością.

¹¹ Nie pokładajcie nadziei w krzywdzie oraz nie łudźcie się grabieżą;
nie zważajcie na to, że wzrasta mienie.

¹² Pan raz powiedział, a dwa razy * to usłyszałem,
że potęga jest u Pana,

¹³ i u Ciebie, Panie, miłosierdzie;

Ty płacisz człowiekowi według jego uczynków. [Rzymian 2,6-9](#)

*62,2 S także: pomoc, wyzwolenie, ocalenie, ratunek

*62,5 także: dostojności

*62,7 jak ***62,2**

*62,8 S także: w Panu; dzięki Panu; według Pana

*62,12 dosłownie: raz, dwa razy; czyli kilkakrotnie

PSALM 63

¹ *Pieśń Dawida, kiedy przebywał na puszczy judzkiej.*

² Prawdziwy Boże,

Ty **jestes** moim Bogiem;

na suchej, spragnionej ziemi, **ziemi** bez wody Cię szukam;
pragnie Cię moja dusza, za Tobą tęskni moja cielesna natura ^S.

³ Rzeczywiście zobaczyłem Cię w Świątyni;
gdy ujrzałem Twą potęgę i Twoją chwałę.

⁴ Gdyż lepsza Twoja łaska niż życie.

Me usta będą Cię wysławiać.

⁵ Tak, będę Cię wychwalał póki życia;
w Twym Imieniu podniosę moje ręce.

⁶ Jakby tłuszczem i szpikiem nasycą się moja dusza,

a radosnymi śpiewaniem warg sławią Cię moje usta.

⁷ Wspominam Cię na mym łożu,

o Tobie rozmyślałam podczas nocnych straży.

⁸ Bo byłeś moją pomocą,

radowałam się w cieniu Twych skrzydeł.

⁹ Przyłgnęła do Ciebie moja dusza, a Twa prawica mnie wspiera.

¹⁰ A ci, co czyhają na zgubę mojej duszy, zapadną się w głębię ziemi.

¹¹ Porazi ich ostrze miecza, staną się pastwą szakali.

¹² Zaś król będzie się weselił dzięki *S Bogu;

będzie się chlubił także każdy, kto Mu został zaprzysiężony;

a usta kłamców będą zamknięte.

*63,12 S także: przy, wobec; w; dla

PSALM 64

¹ *Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida.*

² Boże, słuchaj mojego głosu kiedy błagam;

ustrzeż moje życie od obawy przed wrogiem.

³ Przed spiskiem złych mnie ukryj i przed wzburzeniem złoczyńców,

⁴ którzy zaostrzyli swój język jak miecz,

i nałożyli swą strzałę - słowo goryczy;

⁵ by w skrytości ugodzić niewinnego, ugodzić go znieścacka;

i się nie boją.

⁶ Utwierdzają się w złym zamiśle; zmawiają się, jak ukryć sidła;

powiadają - któż je spostrzeże?

⁷ Szukają nieprawości,

spełniają uknuty zamysł.

^S A wewnątrz i serce człowieka są głębokie.

⁸ Zatem Pan ugodził ich strzałą i nagła była ich klęska.

⁹ Do upadku wiedzie ich własny język;
wszyscy, którzy ich widzą, się wzdrygają.

¹⁰ Przestraszyli się wszyscy ludzie;
opowiadają czyn Boga, a Jego dzieło rozważają.

¹¹ Sprawiedliwy cieszy się w WIEKUISTYM oraz na Nim polega;
chlubią się wszyscy prawego serca.

PSLAM 65

¹ *Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida, śpiew.*

² Twoja **jest**, Boże, chwała, co oczekuje na Cyonie
oraz Tobie spełnia się ślub.

³ Do Ciebie, który słuchasz modlitwy,
przybiega każda cielesna natura ^S.

⁴ Owładnęły mną grzeszne sprawy, nasze występki,
a Ty je odpuściłeś.

⁵ Szczęśliwy **ten**, kogo wybierasz i zbliżasz;
kto zamieszka w Twoich przedsionkach.

Nasycimy się dobrem Twego domu, Twojego świętego Przybytku.

⁶ W sprawiedliwości odpowiedziałeś nam cudami,
Boże naszego zbawienia,
nadziejo wszystkich krańców ziemi oraz dalekich mórz.

⁷ Przepasany potęgą, Twoją mocą utwierdzasz góry,

⁸ uciszasz szum mórz, szum ich bałwanów.

- Uciszasz wrzenie narodów,
⁹ a mieszkańcy kresów drżą przed Twoimi znakami;
krańce wschodu oraz zachodu rozweselasz.
- ¹⁰ Nawiedziłeś ziemię i ją zrosiłeś,
szczodrze ją wzbogaciłeś,
strumień Boga **jest** pełen wody;
przygotowujesz także ich zboże, bo tak ją urządziłeś.
- ¹¹ Skropiłeś jej zagony, obniżyłeś jej bruzdy, spulchniłeś ją ulewami,
pobłogosławiłeś jej plon.
- ¹² Rok uwieńczyłeś Twą dobrocią, a Twe drogi * kapią obfitością.
- ¹³ Wybująy pastwiska puszczy, zaś wzgórza opasują się rozkoszą.
- ¹⁴ Błonie pokrywają się owcami, a doliny zasnuły się zbożem;
wykrzykują oraz śpiewają.

***65,12** inni: Twoje chmury

PSALM 66

- ¹ *Przewodnikowi chóru. Pieśń psalmu.*
Zaśpiewaj Bogu cała ziemia.
- ² Śpiewajcie **na** chwałę Jego Imienia,
oddajcie chwałę Jego sławie.
- ³ Mówcie Bogu: Jak wspaniałe **są** Twoje dzieła *;
z powodu Twojej wielkiej potęgi schlebiają Ci Twoi wrogowie.
- ⁴ Przed Tobą korzy się cała ziemia, śpiewa Ci, wyśpiewuje Tve Imię. *Sela.*
- ⁵ Pójdźcie i obejrzyjcie dzieła Boga;

On **jest** wspaniały **w** czynach względem ludzi.

⁶ Przemienił morze w ląd, a rzekę przeszli pieszo;
i w Nim się tam uradowali.

⁷ Rządzi światem w Swojej wszechmocy;
Jego oczy spoglądają na narody, by wiarołomni się nie rozzuchwalili. *Sela.*

⁸ Ludy,
uwielbijcie naszego Boga i głoście Jego chwałę.

⁹ **Tego**, który powołał do życia nasze dusze
i nie dał się zachwiać naszej nodze.

¹⁰ Gdyż doświadczyłeś nas, Boże;
wyplawiałeś nas **ogniem**, jak się wyplawia srebro.

¹¹ Wprowadziłeś nas w matnię,
nałożyłeś kleszcze na nasze biodra.

¹² * Człowieka ustanowiłeś naszą głową;
upadliśmy w ogień i wodę,
lecz nas wyprowadziłeś do pełni szczęścia.

¹³ Wśród całopaleń wejdę do Twego domu,
uiszczę Ci moje śluby,

¹⁴ które w mej niedoli wyrzekły moje wargi
oraz wypowiedziały moje usta.

¹⁵ Złożę Ci tuczne całopalenia i barany razem z kadzidłem;
przygotuję cielce i kozły. *Sela.*

¹⁶ Pójdźcie wszyscy bogobojni;
posłuchajcie, a **wam** opowiem, co **On** uczynił dla mej duszy.

¹⁷ Do Niego wołałem moimi ustami, a na * moim języku **była** chwała.

¹⁸ Gdybym knuł niegodziwość * w moim sercu,
Pan by **mnie** nie wysłuchał.

¹⁹ Jednak Bóg **mnie** wysłuchał, zwrócił uwagę na głos mej modlitwy.

²⁰ Wysławiony Bóg, który nie odrzucił mojej modlitwy

i nie usunął ode mnie Swojej łaski.

*66,3 inni: Jak wspaniały **jesteś** w Twoich dziełach

*66 12 inaczej: ustanowiłeś tyrana naszym władcą

*66,17 w hebr.: **pod moim językiem** - czyli w myśli i sercu

*66,18 także: **nieprawość, niesprawiedliwość**

PSALM 67

¹ *Przewodnikowi chóru,*

w towarzystwie instrumentów smyczkowych. Pieśń psalmu.

² Oby Bóg się zmiłował nad nami oraz nam błogosławił;

oby pośród nas zajaśniał Swym obliczem. *Sela.*

³ Oby poznano Twoją drogę na ziemi;

Twoje zbawienie * pośród wszystkich ludów.

⁴ Niech Cię wielbią ludy, Boże; niech Cię wielbią wszystkie narody.

⁵ Niech się ucieszą i rozradują plemiona;

gdyż w prawości będziesz sądził narody

i poprowadzisz plemiona ziemi. *Sela.*

⁶ Niech Cię wielbią ludy, prawdziwy Boże;

niech Cię wielbią wszystkie narody.

⁷ Ziemia wydała swój plon;

niech nam błogosławi Bóg, nasz Bóg.

⁸ Niech nam Bóg błogosławi

i niech Go się boją wszystkie krańce ziemi.

*67,3 S także: ratunek, wyzwolenie; **C** pomoc

PSALM 68

¹ *Przewodnikowi chóru Dawida. Pieśń psalmu.*

² Bóg powstał,

zatem rozproszyli się Jego wrogowie
i przed Nim uciekli Jego nieprzyjaciele.

³ Rozwiałeś ich, jak się rozwiewa dym;
jak wosk topnieje przed ogniem, **tak** niegodziwi nikną przed Panem.

⁴ A sprawiedliwi się cieszą,
weselą się przed Bogiem, unoszą się wśród **S** radości.

⁵ Śpiewajcie Bogu,
wysławiajcie Jego Imię;
uderzcie w bębny przy Imieniu WIEKUISTEGO *,
na cześć **Tego, co** zasiada w niebiosach **;
przed Nim się radujcie.

⁶ W Swoim świętym Przybytku Bóg **jest** ojcem sierot i sędzią wdów.

⁷ Panem, co sprowadza do domu zabłąkanych,
a jeńców * wyprowadza do szczęśliwości;
tylko odstępcy zalegli pustynię.

⁸ Boże, gdy siedłeś przed Twoim ludem,
kiedy kroczyłeś przez pustkowia, *Sela*,

⁹ ziemia drżała i rozplywały się niebiosy,
jak ten Synaj przed Bogiem, z powodu oblicza **S** Boga Izraela.

¹⁰ Spuściłeś obfity deszcz, Boże, **na** Twe omdlałe dziedzictwo
i Ty je pokrzepiłeś.

¹¹ Pośród **S** niego przebywały Twoje zastępy,

w Swej dobroci przygotowałeś je dla biednego *, Boże.

¹² Pan dał hasło;

wielki zastęp radosnych zwiastunek.

¹³ Uciekają królowie wojsk, pierzchają,
a mieszkanka domu dzieli łupy.

¹⁴ Kiedy rozłożyliście się wśród zagród,
srebrem były pokryte skrzydła gołębiczy *,
a jej lotki zielono złotym blaskiem.

¹⁵ Gdy Wszechmocny rozproszył w niej królów -
zaśnieżyłeś na Calmonie *.

¹⁶ Góro Pana, góro Baszanu;

góro piętrząca się, góro Baszanu;

¹⁷ czemu wy, piętrzące się góry, zawistnie spoglądacie na tą górę,

którą Pan upodobał na Swe siedlisko?

Zaprawdę, WIEKUISTY tam zamieszka na wieki.

¹⁸ Miriady wozów Boga, wielokrotne tysiące,
a między nimi Pan jak **niegdyś** na Synaju,
w świętości.

¹⁹ WIEKUISTY, Boże, wstąpiłeś na wysokość,
wzięłeś jeńców, pobrałeś daninę w ludziach,
także przekornych, aby się osiedlili. [Efezjan 4,8](#)

²⁰ Błogosławiony Pan, dzień w dzień się nami opiekuje;

Bóg **jest** naszą pomocą *. *Sela.*

²¹ Bóg **jest** nam Bogiem zbawienia

i u Pana, WIEKUISTEGO, znajdują się wyjścia ze śmierci.

²² Tak, Bóg zmiażdżył głowę Swych wrogów;
włochate ciemię **tego, co** chodzi w swoich grzechach.

²³ Pan powiedział: Sprowadzę ich z Baszanu,
sprowadzę z nad głębin morza;
²⁴ by twoja noga brodziła we krwi,
a język twoich psów miał także udział we wrogach.
²⁵ Widzieli Twój pochód, prawdziwy Boże,
pochód mojego Boga,
mojego Króla w świętości.
²⁶ Na czele śpiewacy,
a za nimi grajkowie, pośród dziewic bijących w bębny.
²⁷ W zgromadzeniach wybranych ^S chwalcie Boga, wy z rodu Israela.
²⁸ Oto tam najmłodszy Biniamin, ich zwycięzca;
książęta Judy, ich hufce;
książęta Zebuluna oraz książęta Naftalego.
²⁹ Twój Bóg ustanowił twoją potęgę;
utwierdź Boże, co dla nas działałeś.
³⁰ Do Twojego Przybytku *,
który jest ponad Jeruzalaim,
przynoszą dary królowie.
³¹ Rozgromiłeś zwierzę sitowia, gromadę byków pośród cieląt ludów,
niech nie ^S pełzają ze sztabami srebra;
Pan rozproszył narody żądne bojów.
³² Przychodzą potężni z Egiptu;
ziemia Kusz * wyciąga do Boga swoje ręce.
³³ Królestwa ziemi,
śpiewajcie Bogu i wysławiajcie Pana, *Sela*,
³⁴ który unosi się w niebiosach wiecznych niebios;
oto rozległ się Jego głos,

głos potężny.

³⁵ Oddajcie sławę Bogu;

Jego majestat wśród Izraela, a Jego potęga na ^S obłokach.

³⁶ Wspaniały jesteś, Boże, w Twojej świętości!

Bóg Izraela,

On daje narodowi siłę i potęgę;

Bóg uwielbiony.

*68,4 C hebr. JAH

**68,5 dosłownie: panującego w niedocieczonej głębi niebios

*68,7 inni: okutych w kajdany

*68,11 S także: zebrzącego

*68,14 inni: byliście jak srebrem pokryte skrzydła gołębic

*68,15 inni: gdy rozwinięto szadaj (chorągiew z godłem), pokryłeś w niej królów śnieżną białością Calmonu (zbledli z trwogi)

*68,20 także: **zbawieniem, ratunkiem, wyzwoleniem**

*68,30 inni: Dla Twojej Świątyni, dla jej chwały

*68,32 czyli Etiopia

PSALM 69

¹ *Przewodnikowi chóru, na sześć głosów. Od Dawida.*

² Wspomóż mnie, Panie, bo wody doszły aż do zagrożenia życia.

³ Ugrzęzłem w bezdennym bagnie i nie ma oparcia;

dostałem się na głębię wód i prąd mnie zniósł.

⁴ Znużyłem się; wołając, zaschło moje gardło;

omdlały moje oczy wyglądając mojego Boga.

⁵ Liczniejsi niż włosy mojej głowy są ci,

co mnie bez przyczyny nienawidzą,

wzmogli się moi ciemiężcy, moi wrogowie bez powodu;

mam zwrócić to, czego nigdy nie zagrabiłem.

⁶ Boże, Ty znasz moją nieroztropność,

a me winy nie są przed Tobą tajne.

⁷ Niech się przeze mnie nie powstydzą ci, co Tobie ufają,

Panie, WIEKUISTY Zastępów;

niech się przeze mnie nie zarumienią ci, którzy Ciebie szukają,

Boże Israela.

⁸ Bo dla Ciebie znosiłem szyderstwo i rumieniec okrył moje oblicze.

⁹ Stałem się obcym moim braciom

i nieznanym dla synów mojej matki.

¹⁰ Gdyż trawiła mnie gorliwość dla Twego domu

i spadały na mnie szyderstwa tych, którzy Ci urągali.

[Jan 2,17; Rzymian 15,3](#)

¹¹ Poszcząc, wypłakałem moją duszę *,

lecz i to było dla mnie na urągowisko.

¹² Włożyłem wór zamiast szaty i stałem się im przysłowiem.

¹³ Rozpowiadają o mnie ci, co przesiadują w bramach,

i jestem w śpiewkach pijanych.

¹⁴ Ale ja,

WIEKUISTY,

w porze łaski przychodzę do Ciebie z mą modlitwą;

Boże, w Twym wielkim miłosierdziu,

odpowiedz mi ziszczeniem się Twego zbawienia *.

¹⁵ Wydobądź mnie z błota, bym nie utonął;

niech będę ocalony od moich przeciwników i z głębin wód.

¹⁶ Niech mnie nie uniesie prąd wody,

- niechaj mnie nie pochłonie głębia,
a topiel nie zawrze nade mną swojej paszczy.
- ¹⁷ Wysłuchaj mnie, WIEKUISTY, bo błogą **jest** Twoja łaska;
zwróć się do mnie w Twym wielkim miłosierdziu
- ¹⁸ i nie skrywaj Twojego oblicza przed Twym sługą,
gdyż **jestem** uciśniony;
pospiesz się oraz mnie wysłuchaj.
- ¹⁹ Zbliź się do mojej duszy i ją wybaw;
wyzwól mnie z powodu wrogów.
- ²⁰ Ty znasz moją hańbę, mój wstyd i mą sromotę;
przed Tobą **są** wszyscy moi ciemiężcy.
- ²¹ Hańba kruszy me serce oraz jestem zboląły;
oczekuję współczucia, lecz go nie ma;
nie znalazłem **tych, co** pocieszają.
- ²² Włali żółć do mojego pokarmu,
w mym pragnieniu poili mnie kwasem.
- [Mateusz 27,34; Marek 15,23; Jan 19,29](#)
- ²³ Niech ich stół będzie dla nich zasadzką
oraz sidłem bezpiecznie **uczających**.
- ²⁴ Niech się zaćmią ich oczy, by nie widzieli,
a ich biodra nieustannie czyń chwiejne *.

[Rzymian 11,9](#)

- ²⁵ Wylej na nich Twój gniew,
niech ich dosięgnie Twoja zapalczywość.
- ²⁶ Niech ich miejsce warowne stanie się pustkowiem,
a w ich namiocie nie będzie mieszkańca.
- ²⁷ Gdyż kogo zraniłeś - **tego** ścigają,

rozповідаją o bólu porażonych przez Ciebie.

²⁸ Dodaj nieprawość do ich nieprawości,
niech nie wchodzi przez Twoją sprawiedliwość *.

²⁹ Niech będą wymazani * z Księgi Życia
oraz nie zapisani wraz z prawymi **.

³⁰ A mnie, utrapionego i zbolełego, wydzwignie Twoja pomoc, Boże.

³¹ Będę sławił pieśnią Imię Boga i wielbił je wdzięcznością.

³² I będzie to miłsze WIEKUITEMU niż cielę,
niż dwukopytny *, rogaty byk.

³³ Zobaczą to poniżeni i się ucieszą;

zobaczą to ci, co szukają Boga i ożyje ich serce.

³⁴ Bo WIEKUISTY słucha ubogich, a Swoimi pojmanymi * nie gardzi.

³⁵ Chwałą Go niebiosy i ziemia, morza i wszystko, co się w nich roi.

³⁶ Bowiem Bóg wspomozę Cyon, odbuduje miasta Judy;

osiądną tam i odziedziczą tę ziemię.

³⁷ Nadto będą ją posiadać potomkowie Jego sług,

a zamieszkają w niej ci, którzy miłują Jego Imię.

*69,11 inni: Płakałem, i w poście była moja dusza

*69,14 także: ocalenia, wyzwolenia; C pomocy

*69,24 NT zegnij dla każdego

*69,28 C Wymierz im karę za karą i niech nie dostąpią Twojej łaski

*69,29 także: zatarci, unieważnieni

**69,29 także: sprawiedliwymi

*69,32 o rozdzielonym kopycie

*69,34 także: więźniami

PSALM 70

¹ Przewodnikowi chóru. Od Dawida, na pamiątkę.

² Boże, spiesz mi na pomoc,

by mnie ocalić, WIEKUISTY.

³ Niech się zawstydzą i pobledną ci, co czyhają na moje życie;
niech się cofną i zarumienią ci, którzy pragną mego nieszczęścia.

⁴ Niech pierzchną na swoją hańbę ci, co wołają: Oho! Oho!

⁵ Niech się ucieszą i uradują w Tobie wszyscy, którzy Ciebie szukają;
i niech wciąż powtarzają ci, którzy miłują Twoją pomoc:

Wielkim jest Bóg

⁶ A ja, biedny i żebrzący S;

pospiesz ku mnie, Boże;

Ty jesteś moją pomocą i moim Zbawcą;

WIEKUISTY,

nie zwlekaj.

PSALM 71

¹ Do Ciebie, WIEKUISTY, się chronię,
niech się nie powstydzę na wieki.

² Ocal mnie w * Twojej sprawiedliwości i wyswobodź,
skłoń ku mnie Twoje ucho i mi dopomóż.

³ Bądź dla mnie chroniącą skałą,
którą ustanowiłeś dla mego wybawienia,
bym mógł tam zawsze uciec;
gdyż Ty jesteś moją opoką i mą warownią.

⁴ Boże mój, wyswobodź mnie z ręki niegodziwego,
z garści krzywdziela i grabieżcy.

⁵ Bowiem Ty, Panie, WIEKUISTY, jesteś moim oczekiwaniem;
moim schronieniem od młodości.

⁶ Na Tobie się wspieram za ^S życia;
od łona mojej matki Ty **jestes** moim przewodnikiem;
w ^S Tobie zawsze była moja chwała.

⁷ Byłem jakby przestrożą dla wielu, ale Ty mą potężną obroną.

⁸ Moje usta codziennie **są** pełne Twojej chwały i Twojej sławy.

⁹ Nie rzucaj mną w mej starości;
nie opuszczaj mnie, gdy się wyczerpie moja siła.

¹⁰ Bowiem o mnie rozpowiadają moi wrogowie,
a czyhający na moje życie razem się naradzają,

¹¹ mówiąc:

Bóg go opuścił; ścigajcie go i pochwyćcie, bo nikt **go** nie ocali.

¹² Boże, nie oddalaj się ode mnie;

Boże mój, spiesz mi na pomoc

¹³ Niech się zawstydzą i zginą prześladowcy mojej duszy;
niech się okryją hańbą i rumieńcem **ci, co** pragnęli mej zguby.

¹⁴ A ja wciąż będę ufał oraz wywyższał nade wszystko Twoją chwałę.

¹⁵ Moje usta opowiadać będą po wszystkie dni
Twoją sprawiedliwość oraz czas Twojego zbawienia,
choć nie zdołam ich zliczyć.

¹⁶ Wyłożę Twoją wszechmoc,

Panie,

WIEKUISTY;

i wspomnę Twoją sprawiedliwość, Twoją jedynie.

¹⁷ Boże,

nauczałeś mnie od mej młodości i aż dotąd wygłaszam Twoje cuda.

¹⁸ Także podczas starości i sędziwości, Boże, mnie nie opuścisz,

aż ogłoszę Twoją potęgę pokoleniom;

Twoją wszechmoc każdemu z potomnych.

¹⁹ I Twoją wzniosłą sprawiedliwość, Boże, który dokonałeś wielkiego;

Boże, któż Tobie równy?

²⁰ Jak mnie wystawiałeś na liczne i zgubne utrapienia,

tak znowu mnie ożywiałeś,

i znowu wydobywałeś z przepaści ziemi.

²¹ Wzmacnałeś moją wielkość i nieraz mnie pocieszałeś.

²² Więc ja będę Cię wychwalał na harfie,

Boże,

a Twoją niezawodność;

będę sławił na cytrze,

o Święty Israela.

²³ Gdy będę Cię wystawiał, me usta zaśpiewają,

a także moja dusza, **ta**, którą wybawiłeś.

²⁴ A mój język będzie mówił o Twojej sprawiedliwości **przez** cały dzień;

bowiem zawstydzili się i pobledli **ci, co** pragnęli mojego nieszczęścia.

*71,2 S także: **za pomocą**

PSALM 72

¹ *Salomonowi.*

Boże, daj Twoje sądy * królowi,

a Twoją sprawiedliwość królewskiemu synowi.

² Aby rozsądzał Twój lud w sprawiedliwości *

i Twoich biednych w decyzjach.

³ Niech góry zwiastują ludowi pokój,

a pagórki **niech** się odezwą sprawiedliwością.

⁴ Niechaj sędzi * uciśnionych w narodzie,
wspomoże dzieci nędzarzy, a także zgniecie grabieżcę.

⁵ Aby się Ciebie obawiali póki słońce oraz w obliczu księżyca,
z pokolenia na pokolenie.

⁶ Niech zstąpi jakby deszcz na skoszoną łąkę,
jak ulewa nawadniająca ziemię.

⁷ Niechaj za jego dni rozkwitnie sprawiedliwy oraz pełnia pokoju,
jak długo zostanie księżyc.

⁸ I niech panuje od morza do morza,
i od strumienia aż do krańców ziemi.

⁹ Niech przed nim klękają mieszkańcy stepu,
a jego wrogowie niech liżą proch.

¹⁰ **Oto** złożą mu daninę królowie Tarsyzu, wysp,
a królowie Szeby i Seby przyniosą **mu** haracz.

¹¹ I będą się przed nim korzyć wszyscy królowie,
wszystkie ludy będą mu służyć.

¹² Ponieważ ocala żebrzącego **S**, co woła,
oraz uciśnionego, który nie ma wybawcy.

¹³ Miłosierny jest dla żebrzących **S**, ubogich
oraz duszę ubogich wybawia.

¹⁴ Od gwałtu i grabieży wyzwala ich duszę,
bo ich krew jest cenną w jego oczach.

¹⁵ Więc będzie żył,

i da mu złota Szeby,

i nieustannie będą się modlić za niego oraz codziennie go sławić.

¹⁶ W kraju będzie obfitość zboża,

jego plon zaszumi jak Libanon na wierzchołkach gór,
a po miastach **ludzie** zakwitną jak trawa ziemi.

¹⁷ Jego Imię przetrwa na wieki;
jego Imię wzrośnie w obliczu słońca;
będą się nim chwalić wszystkie ludy i będą je nazywać szczęśliwym.

¹⁸ Chwała Bogu,
WIEKUITEMU,
Bogu Izraela, który jedyny spełnia cuda.
¹⁹ Niech będzie na wieki wysławione Imię Jego chwały,
i niech się Jego chwałą napelni cała ziemia.
Amen i amen.

²⁰ *Tu skończyły się modlitwy Dawida, syna Isajego.*

*72,1 także: **wyroki, ustawy, prawość**

*72,2 chodzi o sprawiedliwość Boga, na której opiera się Prawo

*72,4 także: **osądzi; weźmie w obronę, oczyści z zarzutów**

PSALM 73

¹ *Pieśń Asafa.*

Zaprawdę,
Bóg **jest** hojnym * dla Izraela,
dla czystych sercem.

² A ja,
niemal się potknęły moje nogi i mało nie rozlazły moje kroki.

³ Bowiem pozazdrościłem pyszałkom,
widząc powodzenie nieprawych;

⁴ że nie mają udręk aż do śmierci, a nadto krzepka **jest** ich siła.

⁵ Nie dzielą mozołu sług i wraz z ludźmi nie bywają trapieni.

⁶ Dlatego pycha opasuje ich karki i okrywa ich szata nieprawości.

⁷ Z otyłości wystąpiło ich oko; wezbrały urojenia **ich** serca.

⁸ Drwią i złośliwie rozprawiają o ucisku; przemawiając z wysoka.

⁹ Swoimi ustami miotają na niebiosa, a ich język pełza po ziemi.

¹⁰ Dlatego tam zwraca się Jego lud,
choć ssą z nich pełnymi strumieniami.

¹¹ I powiadają:

Jakże Bóg to wie?

Czy ta wiadomość jest u Najwyższego?

¹² Oto wzrosli w potęgę ci,

którzy są niegodziwi oraz zawsze szczęśliwi.

¹³ Więc na próżno zachowałem w czystości moje serce,
a mą dłoń umywałem w niewinności;

¹⁴ gdyż całymi dniami **mnie** dręczą i co rano cierpię katusze.

¹⁵ Gdybym powiedział:

Będę mówił jak oni –

to bym się sprzeniewierzył pokoleniu Twych synów.

¹⁶ I rozmyślałem, by tego dociec;

lecz daremna to praca w moich oczach.

¹⁷ Aż wszedłem do przybytków Boga oraz pojąłem ich koniec.

¹⁸ Zaprawdę, postawiłeś ich na śliskim **i** strącasz ich w przepaście *****.

¹⁹ Jakże stali się nicością w oka mgnieniu;
zginęli, zniknęli z przerażeniem *****.

²⁰ Jakby po przebudzeniu ze snu, WIEKUISTY,

gdy się ocucisz - pogardzisz ich postacią.

²¹ Gdyż wrzało moje serce i kłuły mnie wnętrzności,

²² bo byłem bezrozumny i **tego** nie poznałem;

byłem jak bydlę przed Tobą.

²³ Ale ja zawsze **jestem** z Tobą.

Ująłeś moją prawicę.

²⁴ Według Twojego postanowienia mnie prowadzisz

i poprowadzisz do chwały.

²⁵ Kogo **innego** mam w niebiosach?

A **i** na ziemi, oprócz Ciebie, w nikim nie mam upodobania.

²⁶ Zniknie moja cielesna natura **S** i me serce;

ale Bóg **jest** opoką serca oraz moim udziałem na wieki.

²⁷ Gdyż dalecy od Ciebie - zginą;

zatracisz każdego odstępcę ***** od Ciebie.

²⁸ Zaś mnie **jest** miłą bliskość Boga;

w Panu, WIEKUISTYM, pokładam moją ufność,

by wysławiać wszystkie Twoje sprawy.

*73,1 także: **dobrym; S** sprawiedliwym, szlachetnym, łaskawym, doskonałym

*73,18 inni: złudzenie

*73,19 inni: zniknęli prędzej niż widma

*73,27 także: **cudzołożnika**

PSALM 74

¹ *Dumanie Asafa.*

Czemu **nas**, Boże, nieustannie porzucasz,

a Twój gniew pała przeciw trzodzie Twojego pastwiska?

² Wspomnij na Twoje zgromadzenie, które niegdyś sobie zjednałeś,

i które wyzwoliłeś jako szczep Twojego dziedzictwa;

na górę Cyon, na której spoczywałeś.

³ Pospiesz * ku zupełnym ruinom;

gdyż wróg wszystko poburzył w Świątyni.

⁴ Twoi nieprzyjaciele ryczeli pośród Twych wyznaczonych miejsc *;

ustanawiali swe godła jako znaki.

⁵ Wróg dał się poznać, gdy zmierzał w górę z gęstwiną toporów.

⁶ A potem młotem i oskardami rozbijali jej zdobienia.

⁷ Twą Świątynię wydali na pastwę ognia;

do ziemi znieważyli siedzibę Twojego Imienia.

⁸ Powiedzieli w swoim sercu:

Razem ją zburzimy;

a w kraju palili wszystkie, wyznaczone miejsca Boga.

⁹ Naszych godeł już nie widzimy;

nie ma proroka oraz nikogo między nami, który by wiedział – dopóki?

¹⁰ Dokąd, Boże, będzie urągał ciemiężca,

dopóki wróg będzie lżył bezustannie Twoje Imię?

¹¹ Czemu usuwasz Twoją rękę i Twą prawicę?

Dobądź z Twojego zanadrza i wytępiaj!

¹² Przecież Bóg,

mój Król,

od dawna spełnia wybawienie na ziemi.

¹³ Ty, Twą mocą rozdzieliłeś morze

i zmiażdżyłeś głowy krokodyli na wodach.

¹⁴ Ty skruszyłeś głowę Lewiatana *;

rzuciłeś go na żer mieszkańcom stepu.

¹⁵ Ty otworzyłeś źródła i potoki; Ty osuszyłeś bystre strumienie.

¹⁶ Twoim jest dzień i Twoja noc; Ty ustanowiłeś światło i słońce.

¹⁷ Ty utwierdziłeś wszystkie granice ziemi;
lato i zimę - Ty je stworzyłeś.

¹⁸ Wspomnij na to, że wróg urąga WIEKUITEMU,
a lud nikczemny lży Twoje Imię.

¹⁹ Nie wydawaj dziczy duszy Twej gołębiczy;
o gromadce Twych uciśnionych nie zapominaj na wieki.

²⁰ Uważaj na przymierze,
bo zakątki * ziemi pełne są siedzib bezprawia.

²¹ Niech zgnębiony nie odchodzi zawstydzony;
a ubogi i uciśniony chwałą Twoje Imię.

²² Powstań Boże,
wytocz Twoją sprawę;
wspomnij na zniewagę,
bez ustanku wyrządzaną Ci przez nikczemnych.

²³ Nie zapominaj okrzyku Twoich wrogów,
wrzawy Twych przeciwników, która się ustawicznie wznosi.

*74,3 dosłownie: **podnieś Twoje kroki**

*74,4 zejścia się Boga z ludem

*74,14 najprawdopodobniej - smoka

*74,20 także: **ciemne miejsca**

PSALM 75

¹ *Przewodnikowi chóru, na nutę: Nie zatracaj.*

Pieśń Asafa, śpiew.

² Dziękujemy Ci,

Boże,

dziękujemy,

gdyż bliskie jest Twoje Imię, a głoszą to Twoje cuda.

³ Bowiem oznaczę porę i Ja będę sprawiedliwie sądził.

⁴ Zachwiała się ziemia i wszyscy jej mieszkańcy;

ale Ja utwierdzę jej słupy. *Sela.*

⁵ Powiadam chełpliwym: Przestańcie się chełpić,
a złoczyńcom: Nie podnoście rogów.

⁶ Nie podnoście wysoko waszych rogów *

oraz nie przemawiajcie z hardym karkiem.

⁷ Bo wywyższenie nie przychodzi ze wschodu, ani z zachodu,
ani z pustyni gór,

⁸ lecz Bóg jest sędzią;

tego poniża, a innego wywyższa.

⁹ Bowiem kielich jest w ręku BOGA, a wino się pieni *;

pełen jest zaprawy i z niego nalewa;

lecz wszyscy złoczyńcy ziemi wysną oraz wypiją tylko jego męty.

¹⁰ A ja wiecznie będę wychwalał Pana i śpiewał Bogu Jakóba.

¹¹ Strącę wszystkie rogi złoczyńców,

a rogi sprawiedliwego będą wywyższone.

*75,6 róg przytwierdzany do hełmów, był symbolem potęgi

*75,9 według zwyczaju zaprawione mocnymi korzeniami i aromatami, a w szczególności mirrą.

PSALM 76

¹ Przewodnikowi chóru w towarzystwie instrumentów smyczkowych.

Pieśń Asafa, śpiew.

² Bóg **jest** poznany w Judei;

Jego Imię **jest** wielkie w Izraelu.

³ Ustanowił Swoją przybytek w Szalemie *,

a Swoją siedzibę na Cyonie.

⁴ Tam pokruszył płomienne łuki, tarczę i miecz, i broń. *Sela.*

⁵ Świetnym byłeś, wspaniałym, z gór zdobyczy.

⁶ Dzielni sercem zostali ograbieni, zasnęli swoim snem,

a rycerze nie odnaleźli swych rąk.

⁷ Od Twojej grozy, Panie Jakóba, zdrętwieli - jeździec i koń.

⁸ Ty,

Ty **jestes** straszny,

zatem kto się przed Tobą utrzyma w chwili Twojego gniewu?

⁹ Wygłosiłeś sąd z niebios;

ulękła się oraz uciszyła ziemia,

¹⁰ kiedy Bóg powstał do rozprawy,

aby wspomóc wszystkich zgnębionych ziemi. *Sela.*

¹¹ Jako, że i zawziętość ludzka podnosi Twoją chwałę,

kiedy się wreszcie odziejiesz gniewem.

¹² Ślubujcie i powierzajcie się WIEKUISTEMU, waszemu Bogu;

wszyscy, którzy Go otaczają, niech niosą daninę Groźnemu.

¹³ On odcina ducha książąt i **jest** groźny dla królów ziemi.

***76,3** nazwa Jerozolimy za czasów Abrahama

PSALM 77

¹ Przewodnikowi chóru Jedutunów. Pieśń Asafa.

² Kiedy wołam, **podnoszę** mój głos do Boga;
mój głos **kieruję** do Boga, więc mnie wysłuchaj.

³ W dzień mojej niedoli szukam Pana,
w nocy nie przestaje wyciągać się moja ręka
i nie daje się ukoić moja dusza.

⁴ Wspominam Boga i zawodzę;
rozmyślam i omdlewa mój duch. *Sela.*

⁵ Chwyciłeś powieki moich oczu, strwożony jestem i oniemiałem.

⁶ Dumam o dniach przeszłości, o dawnych latach.

⁷ W nocy wspominam moją pieśń oraz rozmyślam w moim sercu,
zatem mój duch docieka.

⁸ Czy Bóg porzuci na wieki i już nigdy się nie ulituje?

⁹ Czy Jego miłosierdzie znikło na zawsze
i ustanowił wyrok na wieki wieków?

¹⁰ Czy Bóg zapomniał się litować?

Czy w gniewie wstrzymał Swe miłosierdzie? *Sela.*

¹¹ Więc powiedziałem:

Takie **jest** moje błaganie - o powrót prawicy Najwyższego *.

¹² Wspominam czyny Przedwiecznego;
tak, wspominam Twoje dawne cuda.

¹³ Rozważam wszystkie Twoje dzieła oraz rozpamiętuję Tve czyny.

¹⁴ Boże, Twoja droga w świętości;
który bóg **jest** wielkim jak Bóg?

¹⁵ Ty, o Boże, cudotwórco, objawiłeś pomiędzy ludźmi Twą potęgę.

¹⁶ Dzielnym ramieniem wyzwoliłeś Twój lud, synów Jakóba i Josefa. *Sela.*

¹⁷ Ujrzały Cię wody, Boże, ujrzały Cię wody,

a otchłanie zadrżały i zostały wstrząsnięte.

¹⁸ Powodzią rozlały się obłoki, dały odgłos chmury
i przebiegały Twoje strzały.

¹⁹ W wichrze odgłos Twojego gromu, świat oświeciły błyskawice;
drżała i wstrząsnęła się ziemia.

²⁰ Twoja droga przez morze, Twoja ścieżka przez wielkie wody,
a Twoich śladów nie widać.

²¹ Prowadziłeś Twój lud, jakby trzodę, ręką Mojżesza i Ahrona.

^{*77,11} inni: Moją rzeczą błagać, zmienić się w prawicy Najwyższego.

PSALM 78

¹ *Dumanie Asafa.*

Słuchaj, Mój ludu, Mego Prawa *;
nakłoń swe ucho do słów Mych ust.

² W przypowieści otworzę moje usta
i będę opowiadał starodawne podania.

³ Co usłyszeliśmy, poznaliśmy i **co** nam opowiadali ojcowie,

⁴ nie zataimy przed ich synami;
opowiadając przyszłemu pokoleniu chwałę Boga,
Jego potęgę i Jego cuda, które **wśród nas** dokonał.

⁵ Gdy ustanowił świadectwo w Jakóbie i złożył Prawo w Israelu,
wtedy nakazał naszym ojcom, aby ją wykładali swoim dzieciom,

⁶ by wiedziało **to** ostatnie pokolenie.

Synowie, którzy się narodzą, powstaną i opowiedzą **to** swoim synom.

Aby **s** w Bogu pokładali swą nadzieję,

⁷ nie zapomnieli spraw Boga
oraz strzegli Jego przykazań.

⁸ By ^S się nie stali jak ich ojcowie – rodem odstępnym i niesfornym;
rodem, co nie utwierdził swego serca
i nie wytrwał przy Bogu swoim duchem.

⁹ Synowie Efraima, zbrojni łucznicy, cofnęli się w dzień boju.

¹⁰ Nie strzegli Przymierza Boga

i wzbraniali się postępować według Jego Prawa.

¹¹ Zapomnieli o Jego dziełach oraz o Jego cudach, które im pokazał.

¹² **Bowiem** przed ich ojcami czynił cuda w ziemi Micraimu *

oraz na polu Coan **.

¹³ Rozdzielił morze oraz ich przeprowadził, ustawił wody jak groble.

¹⁴ I we dnie prowadził ich obłokiem, a w nocy przy świetle ognia.

¹⁵ Rozbijał skały na puszczy oraz ich poił, jak gdyby z wielkich głębin.

¹⁶ Wydobywał strumienie ze skały i sprowadzał wodę jak rzeki.

¹⁷ Lecz jeszcze nie przestali grzeszyć przeciw Niemu

i opierać się Najwyższemu na pustyni.

¹⁸ Kusili także Boga w swoim sercu, żądając jadła dla swego życia.

¹⁹ I złorzeczyli prawdziwemu Bogu, mówiąc:

Czy Bóg potrafi przyrzędzić stół na puszczy?

²⁰ Oto uderzył **w** skałę, a wytrysnęły wody oraz rozlały się rzeki.

A czy zdoła dać chleba?

Czy przygotuje mięso dla Swego ludu?

²¹ Zatem WIEKUISTY **to** usłyszał,

oburzył się

oraz zapłonął ogień przeciwko Jakóbowi,

wybuchł gniew przeciwko Israelowi.

- ²² Bo nie wierzyli Bogu i na Jego pomocy nie polegali.
- ²³ Więc rozkazał obłokom z wysoka oraz otworzył bramy niebios.
- ²⁴ I, **jak** deszcz, spuścił na nich mannę na pokarm,
dając im zboże niebios.
- ²⁵ Człowiek spożywał chleb bogatych *;
do syta zesłał im zapasów.
- ²⁶ Pognał po niebie wschodni wiatr
i Swą mocą sprowadził południowy.
- ²⁷ I jak proch, **niczym** deszcz spuścił na nich mięso,
ptactwo skrzydlate jak piasek morski.
- ²⁸ Rzucał je na środek ich obozu, wokoło ich namiotów.
- ²⁹ Więc jedli i wielce się nasycili,
gdyż sprowadził im przedmiot ich żądz .
- ³⁰ **Ale** nie porzucili swojego pożądania,
choć pokarm był jeszcze w ich ustach.
- ³¹ Zatem spadł na nich gniew Boga i poraził otyłych * ,
a młodzieńców Izraela powalił.
- ³² Mimo tego jeszcze grzeszyli i nie wierzyli w Jego cuda.
- ³³ Więc w marności spełnili swe dni,
a swoje lata w trosce.
- ³⁴ Kiedy ich gromił – błagali Go, nawracali się oraz szukali Boga.
- ³⁵ Wspomnieli, że Bóg **jest** ich Opoką,
Pan Najwyższy ich Zbawcą.
- ³⁶ Więc swoimi ustami Mu schlebiali, swoim językiem Mu kłamali.
- ³⁷ Ale przy Nim nie wytrwało ich serce
i nie byli wierni Jego Przymierzu.
- ³⁸ A On,

miłosierny,
odpuszczał ich winę i **ich** nie zgładzał;
często odwracał Swoją gniew
i nie pobudzał całej Swojej zapalczywości.
39 Wspomniawszy, że są cielesną naturą **S** ;
powiewem, co przelatuje i nie wraca.
40 Ile razy drażnili Go na puszczy oraz jątrzyli Go na stepie?
41 Ciągłe doświadczali Boga i zakreślali granice Świętego Izraela.
42 Nie pamiętali Jego ręki
oraz dnia, w którym ich wybawił od ciemności.
43 Kiedy w Micraim dawał Swoje znaki,
a Swe cuda spełniał na polu Coan,
44 gdy przemienił ich rzeki w krew, więc nie mogli pić swoich wód.
45 Nasłał na nich robactwo, aby ich pożerało
oraz ropuchy, co ich gubiły.
46 Oddał chrząszczowi ich plon, a ich żnój szarańczy.
47 Spustoszył gradem ich winorośl, a ich figi mrówkami.
48 Wydał gradowi ich dobytek, a błyskawicom ich stada.
49 Zesłał na nich Swą zapalczywość,
zawziętość, zaciekłość oraz klęskę – zastęp wysłańców zguby.
50 Tak torował Swojemu gniewowi ścieżkę,
nie odbierając Śmierci ich duszy,
a ich życie wydał zarazie.
51 I pobił wszystko pierwotne w Micraim,
pierwiastki siły w namiotach Chama *****.
52 A Swoją lud wyprowadził jak owce;
poprowadził ich jak stado po puszczy.

- ⁵³ Prowadził ich bezpiecznie oraz się nie trwożyli,
a ich wrogów pokryło morze.
- ⁵⁴ Przyprowadził ich do Swojego świętego dziedzictwa,
na ową górę, którą stworzyła Jego prawica.
- ⁵⁵ Rozpędził przed nimi narody,
puścił ich na dziedziczny dział
i w namiotach osiedlił ich pokolenia – Israela.
- ⁵⁶ A oni kusili oraz drażnili Boga Najwyższego
i Jego Prawa nie strzegli.
- ⁵⁷ Odstąpili, sprzeniewierzyli się jak ich ojcowie,
zawiedli niczym omylny łuk.
- ⁵⁸ Jątrzyli Go swoimi wyżynami i swymi bałwanami Go oburzali.
- ⁵⁹ Usłyszał Bóg i się uniósł, i wielce wzgardził Israelem.
- ⁶⁰ Porzucił przybytek Szylo *, namiot ustawiony wśród ludzi.
- ⁶¹ Oddał także w niewolę Swą potęgę,
Swoją chlubę w rękę ciemiezcy.
- ⁶² Podał pod miecz Swój lud, bo się uniósł na Swe dziedzictwo.
- ⁶³ Jego młodzież pożarł ogień, a jego dziewice nie były oplakiwane.
- ⁶⁴ Jego kapłani polegli od miecza, a jego wdowy nie płakały.
- ⁶⁵ Ale Pan się przebudził,
jakby śpiący,
jak bohater co wydaje okrzyki od wina.
- ⁶⁶ I z powrotem odparł jego ciemiezców, zadając im wieczną hańbę.
- ⁶⁷ Lecz rozplynał się namiot Josefa i nie wybrał pokolenia Efraima.
- ⁶⁸ A wybrał pokolenie Judy i górę Cyon, którą umiłował.
- ⁶⁹ Także dźwignął Swoją Świątynię, jak góry;
jakby ziemię, którą ugruntował na wieki.

⁷⁰ Wybrał też Swojego sługę Dawida, a wziął go spośród owczarni.

⁷¹ Spośród owiec ciężarnych go wyprowadził,
aby pasterzył Jakóbowi – Jego ludowi,
oraz Israelowi – Jego dziedzictwu.

⁷² Więc im pasterzył w prawości swojego serca
i prowadził ich roztropną swoją dłonią.

*78.1 także: **Nauki**

*78,12 hebrajska nazwa Egiptu

**78,12 gr. Tanis - rezydencja faraona w dolnym Egipcie

*78,25 inni: chleb aniołów

*78,31 także: **możnych**

*78,51 Chemi - nazwa Egiptu w języku krajowców

*78,60 Przybytek wraz z Arką Przymierza przebywał w Szylo do czasu, gdy Pelisztini zabrali ją do Kirjath Jearym.

PSALM 79

¹ *Pieśń Asafa.*

Boże,

do Twojego dziedzictwa wtargnęli poganie,
znieważyli Twój święty Przybytek,
przemienili Jeruzalaim w zwaliska.

² Zwłoki Twych sług wydali na żer ptactwu nieba,
a cielesne natury ^S Twych pobożnych **wydali** zwierzętom ziemi.

³ Naokoło Jeruzalaim przelewali ich krew jak wodę
i nie było komu pochować.

⁴ Staliśmy się urągówiskiem u naszych sąsiadów,
pośmiewiskiem i szyderstwem naszego otoczenia.

⁵ Dopóki, WIEKUISTY?

Czy będziesz się gniewać na wieki?

Czy Twoje uniesienie będzie pałać jak ogień?

⁶ Wylej Twój gniew na narody, które Ciebie nie znają
i na państwa, co nie wzywają Twego Imienia.

⁷ Bo pochłonęli Jakóba, a jego Przybytek spustoszyli.

⁸ Nie pamiętaj nam win **naszych** przodków;
niech nas szybko uprzedzi Twoje miłosierdzie,
bo jesteśmy bardzo wynędzniali.

⁹ Dla chwały Twojego Imienia,
wspomóż nas Boże naszego wybawienia i nas ocal;
odpuść nasze grzechy przez wzgląd na Twoje Imię.

¹⁰ Czemu mają mówić poganie: Gdzie ich Bóg?

Niechaj na **S** naszych oczach się ujawni
pomsta wśród ludów
za przelaną krew Twoich sług.

¹¹ Niech dojdzie do Ciebie jęk więźnia;
według wielkości Twego ramienia oszczędź na śmierć skazanych.

¹² Zwróć też naszym sąsiadom, siedmiokrotnie na ich łono,
pohańbienie jakim Cię lżyli, Panie.

¹³ A my,
Twój lud i trzoda Twojego pastwiska,
będziemy Cię wysławiać na wieki,
od pokolenia do pokolenia będziemy opowiadać Twoją chwałę.

PSALM 80

¹ *Przewodnikowi chóru, na sześć głosów.*

Pieśń Asafa na świadectwo.

² Wysłuchaj, Pasterzu Izraela, który prowadzisz Josefa, jak trzodę;
który zasiadasz nad cherubami;
zajaśniej.

³ Rozbudź Twoją potęgę wobec Efraima, Binamina oraz Menassy,
przybądź nam na pomoc.

⁴ Panie, wskrześ nas *;
rozświeć Twoje oblicze, a będziemy zbawieni.

⁵ WIEKUISTY, Boże Zastępów,
dopóki będziesz pałać gniewem na modlitwę Twojego ludu?

⁶ Karmisz ich chlebem płaczu i poisz łez pełną miarą.

⁷ Czynisz nas **podmiotem** zwady dla naszych sąsiadów,
a nasi wrogowie wyśmiewają się z nas.

⁸ Panie Zastępów, wskrześ nas;
rozświeć Twoje oblicze, a będziemy zbawieni.

⁹ Ty przeniosłeś winorośl * z Micraimu,
po czym wygnałeś ludy, a ją zasadziłeś.

¹⁰ Uprzątnąłeś przed nią,
więc zapuściła swe korzenie i zapełniła ziemię.

¹¹ Góry okryły się jej cieniem,
a jej konary **podobne do** boskich cedrów.

¹² Rozniosła swoje rozsady aż do morza, a swoje odrośle aż do rzeki.

¹³ Czemu rozwaliłeś jej ogrodzenia?

Skubią ją wszyscy, **co** przechodzą drogą.

¹⁴ Obgryza ją odyniec z lasu, a dziki zwierz ją spasa.

¹⁵ Zwróć się, Panie Zastępów;

spójrzaj z niebios,
zobacz i wspomnij tę winnicę.

¹⁶ Rozsadę, którą zasadziła Twa prawica
oraz szcep, co Sobie utwierdziłeś.

¹⁷ Opalona **jest** ogniem, pocięta; ginie od grozy Twojego oblicza.

¹⁸ Niech Twa ręka będzie nad mężem Twej prawicy;
nad synem człowieka *, którego sobie postanowiłeś,

¹⁹ a nie odstąpimy od Ciebie;
zachowaj nas przy życiu, a będziemy wzywać Twoje Imię.

²⁰ WIEKUISTY,
Panie Zastępów, wskrześ nas;
rozświeć Twoje oblicze, a będziemy zbawieni.

***80,4** także: **odnów nas, powróć do nas, pociesz nas**

***80,9** symboliczna nazwa ludu Izraela

***80,18 C** także: Adama

PSALM 81

¹ *Przewodnikowi chóru Gitejczyków; psalm Asafa.*

² Zaśpiewajcie prawdziwemu Bogu, naszej potędze,
wykrzykujcie Bogu Jakóba.

³ Wznieście pieśń, uderzcie w bębny, we wdzięczne cytry i lutnie.

⁴ Zadmijcie w trąby w miesiącu, podczas pełni,
w dzień naszej uroczystości.

⁵ Gdyż to **jest** ustawą dla Izraela, prawem Boga Jakóba.

⁶ Ustanowił je świadectwem w Josefie,
kiedy wystąpił przeciw ziemi Micraim.
Usłyszałem nieznaną mi mowę.

⁷ Wyzwoliłem jego grzbiet od brzemienia,

a jego ręce uwolniły się od cebra *.

⁸ Wołałeś w niedoli, zatem cię wyzwoliłem;

wysłuchałem cię w osłonie gromu;

doświadczyłem cię u wód szemrania. *Sela.*

⁹ Słuchaj Mój lud;

ostrzegam cię, Israelu;

czy Mnie usłuchasz?

¹⁰ Nie będzie wśród ciebie cudzego boga,

nie będziesz się korzył obcemu bóstwu.

¹¹ Ja **jestem** WIEKUISTY, twój Bóg,

który cię wyprowadził z ziemi Micraim;

otwórz **szeroko** twoje usta, a je napełnię *.

¹² Lecz Mój lud nie usłuchał Mojego głosu oraz Israel Mi nie uległ.

¹³ Więc zostawiłem go w uporze jego serca

i poszli za swoimi zamysłami.

¹⁴ Gdyby Mój lud Mnie słuchał, **gdyby** Israel chodził Moimi drogami,

¹⁵ szybko bym upokorzył ich wrogów

oraz zwrócił Mą rękę przeciwko ich ciemnościom.

¹⁶ Schlebiali by mu nieprzyjaciele WIEKUISTEGO,

a ich czas trwałby na wieki.

¹⁷ I karmiłbym go wyborną pszenicą

oraz nasycał go miodem z Opoki.

***81,7** kosza do przenoszenia gliny i cegieł

***81,11** porównanie ze sposobem karmienia piskląt

¹ *Pieśń Asafa.*

Bóg stanął na zgromadzeniu mocarzy *, sędzi pośród sędziów.

² Dopóki będziecie sędzić przewrotnie *
i pobłażać obliczu złoczyńców? *Sela.*

³ Brońcie ubogiego i sieroty;
wymierzajcie sprawiedliwość biednemu i podupadłemu.

⁴ Uwalniajcie nędznych i uciśnionych;
wyzwalajcie ich z rąk złoczyńców.

⁵ **Lecz tego** nie pojmują oraz nie rozumieją;
chodzą w ciemności;
zachwiane **sa** wszystkie podstawy ziemi.

⁶ Sądziłem, że jesteście bogami, **że** wy wszyscy **jesteście** synami Najwyższego.

Jan 10,34

⁷ Jednak pomrzecie jak ludzie, upadniecie jak każdy z panów.

⁸ Powstań prawdziwy Boże,
sądź ziemię,
przecież Ty panujesz **nad** wszystkimi ludami.

***82,1** także: bogów

***82,2** także: **niesprawiedliwie**

PSALM 83

¹ *Śpiew, pieśń Asafa.*

² Prawdziwy Boże, nie użycz Sobie spokoju,
nie zamilknij oraz nie spocznij, Boże!

³ Bo oto Tvoi wrogowie czynią wrzawę,
a Tvoi nieprzyjaciele podnoszą głowę.

⁴ Knują spisek przeciwko Twojemu ludowi
i razem się naradzają przeciwko osłoniętym Twą pieczęcią.

⁵ Powiadają:

Pójdźmy, wytępmy ich spośród narodów,
aby więcej nie było wspominane imię Izraela.

⁶ Tak się jednomyślnie zmagają przeciw Tobie;
zawierają przymierze.

⁷ Namioty Edomitów, Ismaelitów, Moabitów i Hagrytów *.

⁸ Gebal *, Ammon, Amalek i Peleszet wraz z mieszkańcami Tyru.

⁹ Z nimi łączy się Aszur, **który** stał się ramieniem synów Lota. *Sela*.

¹⁰ Spraw im jak Midianitom, Syserze i Jabinowi nad potokiem Kiszon.

Sędziów 7,8 + 4,5

¹¹ **Tym**, co zginęli pod En-Dor oraz stali się mierzwą ziemi.

Sędziów 5,19

¹² Spraw ich wodzom jak Orebowi, i jak Zeebowi;
aby wszyscy ich książęta byli jak Zebach i Calmuna,

Sędziów 7,25 + 8,5

¹³ **ci**, którzy powiedzieli: Zdobędziemy sobie niwy Boga.

¹⁴ Boże mój, uczyni im **tak**, jak **czyni** zamieć
oraz jak żdźbłu przed wiatrem.

¹⁵ Jak ogień, który zapala las, i płomień, co ogarnia góry pożarem,

¹⁶ tak ich rozpędź Twą nawałnicą, a Twoim huraganem ich zatrwoż.

¹⁷ Okryj hańbą ich twarz, by zapragnęli Twojego Imienia,

WIEKUISTY.

¹⁸ Niech będą pohańbieni i zatrwożeni na zawsze;

niech pobledną i zginą.

¹⁹ Niech poznają, że Ty,

którego Imię **jest** WIEKUISTY *,
jedynie **jesteś** Najwyższy na całej ziemi.

*83,7 za czasów Saula mieszkańcy wschodniej części Jardenu, a później prowincji Heg'r nad zatoką Perską

*83,8 górzysta okolica na południu morza Martwego, lub fenickie miasto Gbal (Byblos)

*83,19 w oryginale - tetragram wg. [II Mojżesza 3,14](#)

PSALM 84

¹ *Przewodnikowi chóru Gitejczyków, pieśń Korachidów.*

² Jak wdzięczne **są** Twoje przybytki,

WIEKUISTY Zastępów.

³ Tęskni i rwie się moja dusza do tych przedsionków WIEKUISTEGO;

moje serce i ma cielesna natura ^S unoszą się do żywego Boga.

⁴ Jak wróbel, który odnalazł dom

oraz jaskółka swe gniazdo, **w** którym zostawiła pisklęta -

tak są dla nas Twoje ołtarze,

WIEKUISTY Zastępów,

Królu i mój Boże.

⁵ Szczęśliwi mieszkańcy Twego domu, będą Cię chwalić **na wieki** ^S. *Sela.*

⁶ Szczęśliwy człowiek, którego siła **jest** w Tobie,

a Twoje drogi w ich sercu.

⁷ **Ci**, którzy pielgrzymując przez dolinę morw, czynią ją źródłem,

bo okrywa ją deszcz błogosławieństwa. [2 Samuela 5, 23](#)

⁸ Idą od trudu do trudu, aż ukażą się Bogu na Cyonie.

⁹ WIEKUISTY,

Boże Zastępów,
wysłuchaj moją modlitwę;
o Boże, usłysz Jakóba. *Sela.*

¹⁰ Spójrz Boże na naszą tarczę;
wejrzyj na oblicze Twojego pomazańca.

¹¹ Przecież dzień w Twoich przedsięwzięciach lepszy **jest** od tysiąca;
wolę stać w progu domu mojego Boga,
niż mieszkać w namiotach bezprawia.

¹² Bo WIEKUISTY, Bóg prawdziwy **jest** słońcem i tarczą;
WIEKUISTY daje łaskę i chwałę,
nie odmawia dobrodziejstwa **tym, co** chodzą w nieskazitelnosci.

¹³ WIEKUISTY Zastępów,
szczęśliwy ten człowiek,
który Ci ufa.

PSALM 85

¹ *Przewodnikowi chóru. Pieśń Korachitów.*

² WIEKUISTY,
umiłowałeś Twoją ziemię,
przywróciłeś wygnańców Jakóba.

³ Zniosłeś winę * Twojego ludu, zatarłeś cały ich grzech.

⁴ Powściągnąłeś cały Twój gniew,
ochłonałeś od ognia Twojego uniesienia.

⁵ Uspokój nas, Boże naszego ocalenia *,
i uśmierz Tve na nas oburzenie.

⁶ Czyż na wieki będziesz miał do nas urazę?

Czy Twój gniew będziesz przenosił z pokolenia na pokolenie?

⁷ Czy z powrotem nas nie ożywisz,
a Twój lud się ucieszy przy * Tobie?

⁸ Objaw nam, WIEKUISTY, Twą łaskę i użyż nam Twej pomocy *.

⁹ Słyszę co mówi Bóg,

WIEKUISTY,

zapowiada pokój Swojemu ludowi

oraz **tym, którzy** Go miłują,

jeśli nie wrócą do niedorzeczności.

¹⁰ Przecież dla bogobojnych bliską **jest** Jego pomoc *,

aby chwała zapanowała na naszej ziemi.

¹¹ Miłosierdzie i prawda się zeszyły, sprawiedliwość i zgoda się całują.

¹² Prawda wyrasta z ziemi, a sprawiedliwość patrzy z niebios.

¹³ WIEKUISTY także użyż szczęścia, a ziemia wyda swój plon.

¹⁴ Przed Nim będzie szła sprawiedliwość,

gdy na drodze postawi swe stopy.

*85,3 także: **nieprawość**

*85,5 + 8 + 10 także: **zbawienia, wyzwolenia, ratunku**

*85,7 także: **w Tobie, przez Ciebie, dla Ciebie, dzięki Tobie**

PSALM 86

¹ *Modlitwa Dawida.*

WIEKUISTY,

skłoń Twoje ucho **i** mi odpowiedz,

bo **jestem** nędzny i żebrzący **S**.

² Ochroń mą duszę, bo przecież jestem wierny *;

Ty wspomóż Twojego sługę, **co** Ci ufa,
mój Boże.

³ Zmiłuj się nade mną, Panie, bo ustawicznie do Ciebie wołam.

⁴ Pociesz duszę Twojego sługi,
Panie,

bo wnoszę do Ciebie mą duszę.

⁵ Gdyż Ty, Panie, **jestes** dobry i pobłażliwy,
oraz wielce łaskawy dla wszystkich, którzy Cię wzywają.

⁶ Wysłuchaj moją modlitwę,

WIEKUISTY,

oraz zwróć uwagę na głos mojego błagania.

⁷ Wzywam Cię w dzień mojej niedoli, gdyż Ty mi odpowiesz.

⁸ Nikt Ci nie dorówna pomiędzy bóstwami, Panie;
nic nie dorówna Twoim dziełom.

⁹ Wszystkie ludy, które stworzyłeś, przyjdą
oraz przed Tobą się ukorzą,

Panie,

złożą cześć Twojemu Imieniu.

¹⁰ Bo Ty **jestes** wielki i cudotwórczy,
Ty sam jeden, Boże.

¹¹ Wskaż mi Twoją drogę,

WIEKUISTY,

a będę postępował w Twojej prawdzie;

zjednaj me serce dla czci Twojego Imienia.

¹² Wielbić Cię będę, Boże, Panie mój, całym moim sercem
i czcić Twoje Imię na wieki.

¹³ Gdyż wielka **jest** Twoja łaska względem mnie;

ocaliłeś mą duszę z głębokiej otchłani.

¹⁴ Boże, niecni powstałi przeciw mnie
i zastęp okrutników pożąda mojej duszy,
a Ciebie przed sobą nie mają.

¹⁵ Zaś Ty,

Panie,

jesteś Bogiem miłosiernym i łaskawym,
nieskorym do gniewu, pełnym litości i prawdy.

¹⁶ Zwróć się do mnie i zmiłuj się nade mną;
udziel Twojej opieki Twemu słudze i wspomóż syna Twej służebnicy.

¹⁷ Uczyń mi znak łaski,

a zobaczą **to** moi nieprzyjaciele i się zawstydzą,

że Ty,

WIEKUISTY,

wspomagasz mnie i pocieszasz.

*86,2 także: uświęcony; czysty, oddzielony; łaskawy, pobożny

PSALM 87

¹ *Pieśń Korachitów, śpiew.*

Jego twierdza na świętych górach ^{*}.

² WIEKUISTY miłuje wrota Cyonu,
bardziej niż wszystkie siedziby Jakóba.

³ Głoszą wspaniałości o tobie - miasto Boże. *Sela.*

⁴ Zaiste, mym przyjaciółom wspominam Rachab ^{*} i Babel;

oto obcy ^S - Peleszet i Cor ^{**} oraz lud ^S Kusza ^{***} powiedzą:

tylko ^S tam się urodziłem ^{****}.

⁵ Następnie powiedzą o Cyonie:

Nie jeden mąż z męża się w nim urodził,

a On go utwierdził,

Najwyższy.

⁶ WIEKUISTY liczy,

spisując narody i mówiąc:

Ten się tam urodził. *Sela*.

⁷ Gdyż w tobie będą śpiewać wszystkie Moje dzieci ^{*}.

^{*87,1} inni uważają tą część wiersza za tytuł

^{*87,4} synonim Egiptu

^{**87,4} spolszczone: Tyr

^{***87,4} czyli Etiopczycy

^{****87,7 S} także: powstałem, wzniosłem się, obudziłem, zmartwychwstałem

^{*87,7 S} wszyscy mieszkańcy

PSALM 88

¹ *Śpiew, pieśń Korachitów.*

Przewodnikowi chóru Macholidów, do śpiewania.

Dumanie Hemana Ezrachidy.

² WIEKUISTY,

Boże mojego ocalenia ^{*},

dniem i nocą wołam do Ciebie.

³ Niech **do** Ciebie dojdzie ma modlitwa;

skłoń Twe ucho do mojej skargi.

⁴ Bo syta **jest** cierpień moja dusza, a me życie chyli się do grobu.

⁵ Jak mąż bezwładny, zaliczony jestem do zstępujących w mogiłę ^{*}.

⁶ Pośród umarłych moje łożę *;

podobny jestem do poległych, co spoczęli w grobie;

tych, których już nie wspominasz,

gdyż oni zostali wyłączeni spod Twojej ręki.

⁷ W głęboką przepaść mnie strąciłeś, w ciemnice i otchłanie.

⁸ Na mnie się oparł Twój gniew

i przytłaczasz mnie wszystkimi nawałnicami. *Sela.*

⁹ Oddaliłeś ode mnie mych znajomych,

uczyniłeś mnie dla nich ohydą;

jestem zamknięty,

nie mogę wyjść.

¹⁰ Z nędzy zboleło moje oko;

codziennie Cię wzywam,

WIEKUISTY,

i do Ciebie wyciągam moje ręce.

¹¹ Czy uczynisz cud dla umarłych?

Czy umarli powstają * i czy będą Cię wystawiali? *Sela.*

¹² Czy to w grobie będzie głoszona Twoja łaska,

a Twoja niezawodność w nicości?

¹³ Czy w ciemnościach jest znany Twój cud,

a Twoja sprawiedliwość w Krainie Zapomnienia?

¹⁴ Ja więc, wołam do Ciebie,

WIEKUISTY,

oraz z ranka uprzedza Cię ma modlitwa.

¹⁵ O WIEKUISTY,

czemu porzucasz moją duszę i ukrywasz przede mną Tve oblicze?

¹⁶ Jestem nędzny i konający od wstrząsów *;

znosiłem Twoje grozy, upadam.

¹⁷ Przeszły po mnie Twe ognie i skruszyły mnie Twoje trwogi.

¹⁸ Ogarnęły mnie jak bezustanne fale i razem mnie otoczyły.

¹⁹ Oddaliłeś ode mnie przyjaciela,

towarzysza,

a dla mych znajomym **jestem** ciemnością.

*88,2 S także: **zbawienia, ratunku, wyzwolenia**

*88,5 w zrozumieniu: powszechnie mnie uważają za umarłego

*88,6 stąd: dom łóżek, czyli szpital

*88,11 S także: **zmartwychwstają**

*88,16 inni: od młodości

PSALM 89

¹ *Dumanie Ethana, Ezrachity.*

² Wiecznie będę śpiewał o łaskach WIEKUISTEGO,

i moimi ustami ogłaszał Twoją prawdę *

od pokolenia do pokolenia.

³ Zaprawdę powiedziałem:

Twoja łaska **jest** ustalona na wieki;

utwierdziłeś Twą niezawodność * w niebiosach.

⁴ Z Moim wybranym zawarłem przymierze;

zaprzysiągłem Dawidowi, Mojemu słudze,

⁵ że na wieki utrwalę jego ród;

a tron jego zbudowałem aż do ^S pokolenia i pokolenia. *Sela.*

⁶ Niebiosa wysławiają Twoje cuda,

WIEKUISTY,

i Twoją niezawodność * w zborze świętych.

⁷ Bowiem na wysokościach kto dorówna WIEKUISTEMU,

kto **jest** podobny do WIEKUISTEGO między synami * Boga?

⁸ Pan **jest** wielbiony w niezliczonym zgromadzeniu świętych
i wspaniały ponad całym swym otoczeniem.

⁹ WIEKUISTY,

Boże Zastępów,

któż potężny jak Ty, WIEKUISTY, a Twoim otoczeniem - prawda.

¹⁰ Ty władasz **nad** pysznością morza;

gdy podnoszą się jego fale - Ty je poskramiasz.

¹¹ Ty zdeptałeś zuchwalca, jako poległego;

ramieniem Twojej potęgi rozproszyłeś Twych wrogów.

¹² Twoimi **są** niebiosa, Twoją **jest** również ziemia;

Ty ustanowiłeś świat i **to**, co go wypełnia.

¹³ Północ i Południe - Ty je stworzyłeś;

wśród ^S Twojego Imienia śpiewają Tabor i Chermon.

¹⁴ Twoją **jest** moc i potęga;

Twoją **jest** silna dłoń, Twoja prawica **jest** wzniosłą.

¹⁵ Sprawiedliwość i sąd * **są** podstawą Twojego tronu;

Twoje oblicze poprzedzają: Miłosierdzie ** i prawda.

¹⁶ Szczęśliwy lud, który zna głos mocno brzmiący ^{S*},

WIEKUISTY,

i postępuje w świetle Twojego oblicza.

¹⁷ W Twym Imieniu zawsze się weselą

oraz chlubią się Twoją sprawiedliwością.

¹⁸ Bo Ty jesteś ozdobą ich siły i Twą łaską wywyższa się nasz róg.

¹⁹ Gdyż od WIEKUISTEGO **pochodzi** nasza tarcza,

a nasz król od Świętego w Israelu.

²⁰ Niegdyś,

mówiąc w objawieniu, powiedziałeś do Swego pobożnego:
Udzieliłem mocy bohaterowi, wyniosłem młodzieńca z ludu.

2 Samuela 7,4 - 17

- ²¹ Znalazłem Mojego sługę Dawida;
^S przez olej namaściłem go Mym pomazaniem.
- ²² Przy nim wytrwa Ma ręka, a Moje ramię go zasili.
- ²³ Nie rzuci się na niego wróg oraz nie uciemieży go syn bezprawia.
- ²⁴ Skruszę przed nim jego nieprzyjaciół i zgromię jego przeciwników.
- ²⁵ Także przy nim Ma prawda * i łaska;
przez Moje Imię wywyższy się jego róg.
- ²⁶ Położę na morze jego rękę, a jego prawicę * na rzeki.
- ²⁷ On Mnie będzie nazywać: Tyś mój Ojciec,
mój Bóg i Opoka mojego zbawienia *.
- ²⁸ Ja go też ustanowię pierworodnym
i najwyższym nad królami ziemi.
- ²⁹ Moją łaskę zachowam mu na wieki
i będzie mu wierne Me przymierze.
- ³⁰ Na zawsze utrwale jego ród, a tron jego **podobnie** jak dni niebios.
- ³¹ A jeżeli jego synowie opuszczą Moje Prawo
i nie będą postępować według Moich wyroków;
- ³² jeśli znieważą Me ustawy i nie będą strzec Mych przykazań -
- ³³ biczem napomnę ich odstępstwo oraz ich winę - plagami;
- ³⁴ ale nie cofnę od niego Mojej łaski i nie zaprę się Mojej prawdy *.
- ³⁵ Nie naruszę Mojego przymierza oraz mowy Mych ust nie zmienię.
- ³⁶ Raz **na zawsze** przysiągłem na Mą świętość.
- Czy skłamię Dawidowi?
- ³⁷ Jego ród zostanie na wieki, jego tron przede Mną jak słońce,

- ³⁸ i jak księżyc, wierny świadek na niebie ^S;
będzie utwierdzony na wieki *. *Sela.*
- ³⁹ Ale ty go porzuciłeś, **nim** wzgardziłeś,
uniosłeś się na twojego pomazańca.
- ⁴⁰ Zerwałeś przymierze twego sługi
i w prochu znieważyłś jego diadem.
- ⁴¹ Zburzyłeś wszystkie jego warownie,
a jego twierdze przemieniłeś w zwałiska.
- ⁴² Po drodze obdzierają go wszyscy przechodnie,
stał się pośmiewiskiem **dla** swych sąsiadów.
- ⁴³ Wyniosłeś prawicę jego ciemiężców,
uradowałeś wszystkich jego wrogów.
- ⁴⁴ Odwróciłeś ostrze jego miecza **i** nie dałeś mu ratunku na wojnie.
- ⁴⁵ Znieważyłś jego blask, a tron jego powaliłeś na ziemię.
- ⁴⁶ Skróciłeś dni jego młodości oraz okryłeś go hańbą. *Sela.*
- ⁴⁷ Jak długo będziesz się ukrywał,
WIEKUISTY,
a jak ogień będzie pałał Twój gniew?
- ⁴⁸ Wspomnij jak jestem nikły;
czy ^S na marne stworzyłeś wszystkich synów ludzkich?
- ⁴⁹ Który człowiek będzie żył, nie widząc śmierci,
i z mocy grobu ocali swoją duszę? *Sela.*
- ⁵⁰ Gdzie Twoje dawne łaski,
Panie,
które w Swojej wierności przysiągłeś Dawidowi?
- ⁵¹ Wspomnij, Panie, na wstyd Twoich sług,
który nosiłem w moim łonie od wszystkich, licznych narodów;

⁵² którym mnie lżyli Twoi wrogowie,

WIEKUISTY,

którym lżyli kroki Twojego pomazańca.

⁵³ Niech WIEKUISTY będzie pochwalony na wieki.

Amen, i amen.

*89,2 + 3 + 6 także: niezawodność, wierność; **S** szczerość, prawdomówność, prawdziwość

*89,7 także: dziećmi

*89,15 także: wyrok; ocena, sprawa sądowa

**89,15 C także: miłość

*89,16 C surmy - w Izraelu rozlegają się przy składaniu ofiar

*89,25 także: wierność, stałość, solidność

*89,26 władza Dawida sięgała od morza Śródziemnego do Eufratu i Tygrysu

*89,27 także: ocalenia, wyzwolenia; **C** pomocy

*89,34 także: wierności, stałości, solidności

*89,38 S także: doczesność, obecne czasy

PSALM 90

¹ *Modlitwa Mojżesza, Bożego męża **.

Panie,

Ty byłeś dla nas schronieniem ** od pokolenia do pokolenia.

² Zanim się góry narodziły, nim stworzyłeś ziemię i świat,

Ty od wieku jesteś Bogiem do wieku.

³ Przyrowadzasz człowieka do prochu * i powiadasz:

Nawróćcie się, synowie Adama.

⁴ Przecież tysiąc lat jest w Twoich oczach jak dzień wczorajszy,

który przeminął;

jak straż * w nocy.

⁵ Porwałś ich, więc są jak sen;

jak trawa z rana, co się odnawia.

⁶ O poranku zakwita i się rozrasta, a wieczorem jest ścięta i zwiędła.

⁷ Bo giniemy od Twojego gniewu,

a Twoim uniesieniem jesteśmy porażeni.

⁸ Stawiłeś przed Siebie nasze winy

oraz nasze tajniki przed światło Twego oblicza.

⁹ Tak, pod Twoją grozą mijają wszystkie nasze dni,

a nasze lata nikną jak marzenie.

¹⁰ Liczba naszego wieku * jest niekiedy siedemdziesiąt lat,

a przy siłach i osiemdziesiąt lat,

a ich chlubą męka i boleść;

bowiem szybko nas spędzasz, zatem ulatujemy.

¹¹ Kto rozważa siłę Twojego gniewu

i według Twojej grozy siłę Twojego uniesienia?

¹² Naucz nas liczyć nasze dni, byśmy serce roztropne nabyli *.

¹³ Zwróć się, WIEKUISTY.

Jak długo jeszcze?

Ulituj się nad Twoimi sługami.

¹⁴ Rano nasyć nas Twoją łaską,

byśmy się mogli weselić przez wszystkie nasze dni.

¹⁵ Pociesz nas na miarę dni, w których nas trapiłeś,

na miarę lat przez które oglądaliśmy niedolę.

¹⁶ Przed Twoimi sługami niech się objawi Twoje dzieło,

a Twoja świetność nad ich synami.

¹⁷ I niech będzie upodobanie nad nami,

WIEKUISTEGO,

naszego Boga.

Utwierdź pomiędzy nami sprawę naszych rąk;

tak, sprawę naszych rąk, ją utwierdź.

*90,1 najprawdopodobniej spisał go Jezajasz, na podstawie osnowy starej, znanej temu prorokowi, modlitwy Mojżesza.

90,1 dokładniej: **miejszem określonym

*90,3 właściwiej: do skruszenia (do skruchy)

*90,4 Israelici dzielili noc na 3 części, zaś Grecy i Rzymianie na 4. W nich zmieniały się nocne straże

*90,10 właściwie: **dni naszych lat**

*90,12 inni: przynieśli Ci w ofierze

PSALM 91

¹ Ty, co zasiadasz pod osłoną Najwyższego
i pod cieniem Wszechmocnego przebywasz.

² Wzywasz WIEKUISTEGO:

^S Moja obrono i moja twierdzo; Boże mój, któremu ufam.

³ On cię wybawi od zastawionych * siideł oraz od zgubnej zarazy.

⁴ Osłoni cię Swym skrzydłem,
a pod Jego lotkami będziesz bezpieczny;
tarczą oraz puklerzem jest Jego prawda.

⁵ Nie ulęknieš się strachu nocy, **ani** strzały lecącej **podczas** dnia.

⁶ Zarazy, która pełza w ciemności; ani moru, **co** niszczy w południe.

⁷ U twego boku padnie tysiãc, a miriady * przy twojej prawicy;

lecz do ciebie to się nie zbliży.

⁸ Tylko twoimi oczyma będziesz patrzeć
i zobaczysz zapłatę niegodziwych.

⁹ Gdyż WIEKUISTEGO - swoją obronę,
bo Najwyższego uczyniłeś twą ucieczką.

¹⁰ Nie spotka cię nieszczęście,
ani klęska nie zbliży się do twojego namiotu.

¹¹ Bo On ustanowił dla ciebie Swych aniołów,
aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach.

Mateusz 4,6; Łukasz 4,10

¹² Na dłoniach cię uniosą, byś o kamień nie potracił twojej nogi.

¹³ Będziesz stąpał po szakalu i żmii, zdepczesz lwa oraz smoka *.

¹⁴ Dlatego, że Mnie umiłował - mówi Pan - obronię go,
bo uznał Moje Imię.

¹⁵ Gdy Mnie wezwie - wysłucham go;
będę przy nim w niedoli,
wyzwolę go i zaszczycę.

¹⁶ Nasycę go długim życiem i ukażę mu Moje zbawienie *.

***91,3** inni: od sideł ptasznika

***91,7** miriada = 10.000

***91,13 S** także: węża; **C** potworę

***91,16** także: ocalenie, ratunek, wyzwolenie

PSALM 92

¹ *Psalm; pieśń na dzień szabat.*

² Miło **jest** chwalić WIEKUISTEGO i sławić Twoje Imię, o Najwyższy.

³ Z rana opiewać Twoje miłosierdzie,
a po nocach Twą niezawodność;

⁴ na dziesięciostrunnej lutni, na lirze oraz przy dźwięku cytry.

⁵ Ponieważ uratowałeś mnie, WIEKUISTY, Twoimi czynami;
o dziełach Twoich rąk będę śpiewał.

⁶ Jak wzniosłe **są** Twoje dzieła,

WIEKUISTY,

i niezmiernie głębokie Tve zamysły.

⁷ Człowiek jest nierozumny - **więc tego** nie odgadnie;
ograniczony - **więc** tego nie dociecze.

⁸ Jeśli jak trawa rozrastają się niegodziwi
i rozkwitają wszyscy złoczyńcy *,
to **po to**, by byli zatraceni na wieki.

⁹ A Ty, WIEKUISTY, **jesteś** wzniosły na wieki.

¹⁰ Bo oto Twoi wrogowie, WIEKUISTY, bo oto Twoi wrogowie zginą;
wszyscy złoczyńcy * będą rozproszeni.

¹¹ Ale mój róg wzniosłeś - niby bawoli;
namaszczony jestem zieloną oliwą.

¹² Moje oko napawa się moimi prześladowcami;
moje ucho usłyszy o złoczyńcach, którzy powstałi przeciw mnie.

¹³ Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, wystrzeli jak cedr Libanu.

¹⁴ **Ci,**

zaszczepieni w domu WIEKUISTEGO,
zakwitną na dziedzińcach prawdziwego Boga.

¹⁵ Nawet w starości pokryją się owocem, będą pełni soków i zieleni.

¹⁶ By opowiadać,

że WIEKUISTY,
ma Opoka,
jest sprawiedliwym **Bogiem**
i nie ma w Nim niesprawiedliwości *****.

*92,8 + 10 także: **nieprawi**

*92,16 także: **nieprawości; zła; C krzywdy**

PSALM 93

- ¹ WIEKUISTY króluje,
przyodział się we wspaniałość;
WIEKUISTY przyodział się w potęgę i się przepasał.
- ² Oto **jest** utwierdzony świat oraz się nie zachwieje.
- ³ Utwierdzony Twój dawny tron oraz Ty sprzed wieków.
- ⁴ Podniosły strumienie,
WIEKUISTY,
strumienie wznoszą swój szum;
rzeki podnoszą swoją nawałnicę.
- ⁵ Nad łoskot wielkich wód, nad wspaniałe bałwany morza,
wspanialszym na wysokości **jest** BÓG.
- ⁶ Twoje świadectwa zupełnie się utwierdziły nad Twym domem,
któremu przystoi świętość,
WIEKUISTY,
na wieczne czasy.

PSALM 94

¹ Boże pomsty,

WIEKUISTY,

Boże pomsty - zajaśniej.

² Podnieś się sędzio ziemi i daj odpłatę pysznym.

³ Jak długo niegodziwi,

WIEKUISTY,

jak długo będą górować niegodziwi;

⁴ bluzgać, hardo przemawiać i przechwalać się wszyscy złoczyńcy?

⁵ Dręczą Twój lud, WIEKUISTY, i Twoje dziedzictwo gnębią.

⁶ Wdowę i przybysza zabijają, a sieroty mordują.

⁷ Mówią:

WIEKUISTY nie widzi; nie zwraca uwagi Bóg Jakóba.

⁸ Zastanówcie się nieroztropni w narodzie, ograniczeni –

kiedy się opamiętacie?

⁹ Czyż **Ten**, kto ukształtował ucho - nie usłyszy?

Albo czy **Ten**, kto zbudował oko - nie zobaczy?

¹⁰ Kto karcni narody - czyżby nie karał?

On, co człowieka uczy wiedzy.

¹¹ WIEKUISTY zna zamysły ludzi, że są marne.

¹² Szczęśliwy mąż, którego karcisz, **BOŻE ***,

i w Twoim Prawie go nauczasz.

¹³ Aby mu dać otuchę w dni niedoli,

dopóki nie będzie wykopany grób niegodziwego.

¹⁴ Gdyż WIEKUISTY nie porzuci Swojego ludu

i Swojego dziedzictwa nie opuści.

¹⁵ Bowiem sąd wróci z powrotem do sprawiedliwości,

a oprócz niego wszyscy prawego serca.

¹⁶ Kto przy mnie stawał przeciwko niegodziwym?

Kto dla mnie występował przeciw nieprawym?

¹⁷ Gdyby WIEKUISTY nie był mą pomocą,
moja dusza niemal by legła w grobie *.

¹⁸ Gdy sądziłem, że już się chwieje ma noga –

Twoja łaska,
WIEKUISTY,
mnie wsparła.

¹⁹ Kiedy myśli ścierają się w moim wnętrzu,
Twoje pocieszenia rozweselają mą duszę.

²⁰ Czy sprzymierzył się z Tobą tron bezprawia,
i sprawca krzywdy zamiast prawa?

²¹ Skupiają się przeciw duszy sprawiedliwego
i niewinną krew potępiają.

²² Ale WIEKUISTY będzie dla mnie Twierdzą;
mój Bóg Opoką * mego schronienia.

²³ Przeciw nim zwróci ich nieprawość i z powodu ich złości wygubi;

wygubi ich WIEKUISTY,
nasz Bóg.

***94,12** tu, w formie skróconej

***94,17 S** Krainie Umarłych

***94,22** także: **Skałą**

PSALM 95

¹ Pójdźcie,

zaśpiewajmy WIEKUISTEMU,

wysławiamy Opokę * naszego zbawienia **.

² Przywitajmy Jego oblicze dziękczynieniem
oraz zanućmy Mu pieśniami.

³ Bo WIEKUISTY **jest** wielkim Bogiem
i wielkim Królem nad wszystkimi bogami.

⁴ W Jego ręce **są** głębie ziemi; Jego są szczyty gór.

⁵ Jego jest morze - bo On je stworzył,
i ląd, który ukształtowały Jego ręce.

⁶ Pójdźmy,
ukorzmy się i pokłońmy,
klękniemy przed WIEKUISTYM - naszym Stwórcą.

⁷ Gdyż On **jest** naszym prawdziwym Bogiem,
a my ludem, któremu pasterzy,
trzodą Jego ręki.

Od dzisiaj, jeśli Jego głos usłyszycie, [Hebrajczyków 3,7 + 4,7](#)

⁸ nie zatwardzajcie waszego serca jak w Meriba *,
jak na puszczy w dzień doświadczenia,
⁹ gdy kusili Mnie wasi ojcowie;
doświadczali, chociaż widzieli Moje dzieło.

¹⁰ Gardziłem tym pokoleniem **przez** czterdzieści lat
oraz wypowiedziałem:
To lud obłąkanego serca,
i nie poznali Moich dróg.

¹¹ Tak, że przysiągłem w Moim gniewie,
że nie wejdą
do Mojego
miejsca odpoczynku *.

Hebrajczyków 4,3

*95,1 także: **Skałę**

95,1 także: **ratunku, ocalenia, wyzwolenia; C pomocy

*95,8 S w buncie

*95,11 S także: **odpoczynku; C Mojej siedziby**

PSALM 96

¹ Zaśpiewajcie WIEKUITEMU nową pieśń;

śpiewaj WIEKUITEMU cała ziemia.

² Śpiewajcie WIEKUITEMU,

wysławiajcie Jego Imię,

dzień po dniu zwiastujcie Jego zbawienie *.

³ Między ludami opowiadajcie Jego chwałę,

Jego cuda pomiędzy wszystkimi narodami.

⁴ Bowiem wielkim **jest** WIEKUISTY oraz wielce sławionym;

wspanialszym niż wszystkie bóstwa.

⁵ Gdyż wszystkie bóstwa pogan **są** nicością *;

a WIEKUISTY stworzył niebiosy.

⁶ Przed Jego obliczem chwała i urok;

w Jego świątyni potęga i wspaniałość.

⁷ Nieście WIEKUITEMU rodziny ludów;

nieście WIEKUITEMU sławę i cześć.

⁸ Nieście WIEKUITEMU cześć Jego Imienia;

składajcie dary oraz wchodźcie do Jego przedsionków.

⁹ W uroczystym nastroju ukorzcie się przed WIEKUISTYM;

zadrzyj przed Nim cała ziemi.

¹⁰ Głoście pomiędzy narodami:

WIEKUISTY króluje,

a świat będzie utwierdzony - nie zachwieje się;

Pan będzie sędził ludy w sprawiedliwości.

¹¹ Niech się weselą niebiosa, niech się raduje ziemia,
niechaj zahuczy morze i wszystko, co je zapełnia.

¹² Niech się cieszy pole i wszystko co na nim **jest**;
niech się zarazem rozradują wszystkie leśne drzewa.

¹³ W obliczu WIEKUISTEGO,

bo idzie,

bo idzie by sędzić ziemię;

będzie sędził świat w sprawiedliwości, a ludy w ^S Swojej prawdzie.

*96,2 także: **ratunek, ocalenie, wyzwolenie; C pomoc**

*96,5 także: **bałwanami**

PSALM 97

¹ WIEKUISTY króluje;

niechaj się cieszy ziemia oraz niech się radują niezliczone wyspy.

² Wokół Niego mgły i obłoki;

podstawą Jego tronu **jest** sprawiedliwość i prawo.

³ Przed Nim kroczył ogień i palił wokoło Jego wrogów;

⁴ a Jego błyskawice oświeślały świat zamieszkały ^S.

Widziała to ziemia i zadrżała.

⁵ Przed WIEKUISTYM,

przed Panem całej ziemi, góry jak воск stopniały.

⁶ Niebiosa głosiły Jego sprawiedliwość
i wszystkie ludy widziały Jego chwałę.

⁷ Korzą się przed Nim wszyscy, co wychwalają bóstwa,
zawstydzeni są czciciele posągów i wielbiciele bożyszcz.

⁸ Słyszysz to oraz cieszy się Cyon,
a z Twych wyroków, WIEKUISTY, cieszą się córki Judy.

⁹ Bowiem na całej ziemi - Ty,
WIEKUISTY, Najwyższy,
jesteś wielce wyniesiony nad wszystkich bogów.

¹⁰ Wy, którzy miłujecie WIEKUISTEGO - miejcie w nienawiści zło;

Ten, który czuwa nad życiem Swoich świętych * -
ocali ich z rąk niegodziwców.

¹¹ Światło rozsiiane jest dla sprawiedliwego
i radość serca dla prawych.

¹² Cieszcie się w * WIEKUISTYM sprawiedliwi
i wysławiajcie pamiątką Jego świętość.

*97,10 co znaczy: **czystych i oddzielonych**; także: **wiernych, łaskawych, pobożnych**

*97,12 S także: **przy; dla, dzięki**

PSALM 98

¹ *Pieśń.*

Zaśpiewajcie WIEKUISTEMU nową pieśń,
ponieważ dokonał cudów;
wsparta Go Jego prawica i Jego święte ramię.

² WIEKUISTY oznajmił Swoje zbawienie *;

na ^S oczach narodów odślonił Swoją sprawiedliwość.

³ Wspomniat na łaskę oraz Swą niezawodność dla domu Izraela,
więc wszystkie krańce ziemi zobaczyły zbawienie * naszego Pana.

⁴ Cała ziemi - wznieście okrzyki WIEKUISTEMU,
wybuchnijcie,
radujcie się i śpiewajcie.

⁵ Śpiewajcie WIEKUISTEMU na cytrze - na cytrze i głosem pieśni.

⁶ Na trąbach i głosem surmy;
wykrzykujcie przed WIEKUISTYM - Królem.

⁷ Niechaj zahuczy morze i **wszystko**, co je zapełnia;
świat oraz jego mieszkańcy.

⁸ Niech rzeki przyklasną dłonią i pospołu góry zawtórują,

⁹ przed WIEKUISTYM;

bo idzie, by sądzić ziemię.

Będzie sędził świat w sprawiedliwości i ludy **pośród** ^S prawości *.

*98,2 + 3 także: **ocalenie, ratunek, wyzwolenie; C pomoc**

*98,9 także: **sprawiedliwości, słuszności**

PSALM 99

¹ WIEKUISTY króluje - niech zadrżą narody;

zasiadł na cherubach - niech zachwieje się ziemia.

² Wielki BÓG na Cyonie, wzniesiony nad wszystkie narody.

³ Niech wystawiają Twoje Imię,

gdyż ono **jest** wielkie, wspaniałe i święte.

⁴ Potężny Król umiłował sąd *;

Ty utwierdziłeś prawość **;
Ty w Jakóbie uczyniłeś Prawo i Sprawiedliwość.
⁵ Wywyższajcie WIEKUISTEGO, naszego Boga,
korzcie się u podnóżka Jego stóp;
ponieważ On jest święty.
⁶ Mojżesz i Aaron pomiędzy Jego kapłanami,
a Samuel między tymi, co wzywają Jego Imienia;
wołali do WIEKUISTEGO, a On ich wysłuchał.
⁷ Przemawiał do nich spośród słupa obłoku;
strzegli Jego świadectw i Prawa, które im powierzył.
⁸ WIEKUISTY,
nasz Boże,
Ty ich wysłuchałeś,
byłeś dla nich Bogiem pobłażliwym, chociaż karałeś ich postępkami.
⁹ Wywyższajcie WIEKUISTEGO, naszego Boga
oraz korzcie się * przed Jego świętą górą;
gdyż świętym jest
WIEKUISTY,
nasz Pan.

*99,4 także: **zasady prawne, prawość, sprawiedliwość**

99,4 także: **prosty kierunek, równość

*99,9 także: **oddawajcie pokłony**

PSALM 100

¹ *Pieśń dziękczynna.*

Wykrzykuj WIEKUITEMU cała ziemi!

² Służcie WIEKUITEMU w radości,
przyjdźcie przed Niego z weselem.

³ Uznajcie,

że WIEKUISTY,

Wszechmocny,

On nas stworzył oraz do Niego należymy;

jego lud i trzoda, której **jest** Pasterzem.

⁴ Z dziękczynieniem wejdźcie do Jego bram,
z uwielbieniem na Jego dziedzińce;

dziękujcie Mu,

wychwalajcie * Jego Imię.

⁵ Bowiem BÓG **jest** zbawienny *, na wieki **jest** Jego łaska,
a Jego prawda ** od pokolenia do pokolenia.

***100,4** także: **klękajcie przed Jego Imieniem**

***100,5** także: **dobry, życzliwy, łaskawy**

****100,5** także: **wierność, stałość**

PSALM 101

¹ *Pieśń Dawida.*

Miłość i sąd * wyśpiewam;

Tobie, WIEKUISTY, zanucę.

² Będę uważał na nieskazitelną drogę - kiedy mnie nawiedzisz?

Będę postępował w niewinności serca pośród mojego domu.

³ Nie postawię przed moje oczy nikczemnej rzeczy,

bo sprawy występnej nienawidzę;

ona nie przylgnie do mnie.

⁴ Będzie stronić ode mnie przewrotne serce;
nie chcę znać złego.

⁵ Zniweczę **tego, który** skrycie oczernia swego bliźniego;
nie ścierpię człowieka wyniosłych oczu i nadętego serca.

⁶ Moje oczy **skierowane są** ku wierzącym * na ziemi,
by ze mną przebywali.

Kto chodzi nieskazitelną drogą - ten mi będzie służył.

⁷ Pośród Mojego domu nie zamieszka obłudnik,
a ten, kto głosi fałsz nie ostoi się przed Moimi oczami.

⁸ Każdego ranka będę niszczył **tych** niegodziwych w kraju,
by wytępić z miasta WIEKUISTEGO wszystkich,

co

czynią

nieprawość.

*101,1 także: tron sprawiedliwości, prawości; plan; **C** sprawiedliwość

*101,6 także: ufającym; mającym porękę, świadectwo; wzmacniającym; utwierdzonym

PSALM 102

¹ *Modlitwa strapionego,*

gdy zwątpił i wylewa swój żal przed WIEKUISTYM.

² WIEKUISTY,

wysłuchaj moją modlitwę i niech dojdzie do Ciebie me wołanie.

³ W dzień mojej niedoli nie ukrywaj przede mną Twojego oblicza,
skłoń ku mnie Twoje ucho,

i w dzień, w którym Cię wzywam, szybko mi odpowiedz.

⁴ Bo moje dni znikają jak dym,

a moje członki są jak rozpalone gównie.

⁵ Porażone - jak słońcem trawa - zwiędło też moje serce,
i zapominam jeść mój chleb.

⁶ Od głosu mojego jęku przylgnęło me ciało do mej kości.

⁷ Podobny jestem do pelikana na puszczy

i jakby puchacza w zwaliskach.

⁸ Czuwam i jestem niczym samotny ptak na dachu.

⁹ Cały dzień urągają mi moi wrogowie

oraz mnie przeklinają * ci, co się pastwią nade mną.

¹⁰ Popiół jadam jak chleb, a mój napój zakrapiam łzami.

¹¹ Przed grozą i Twoim gniewem, gdyż mnie uniosłeś i rzuciłeś.

¹² Moje dni są jak wydłużony cień; zwiędłem jak trawa.

¹³ A Ty,

WIEKUISTY,

panujesz na wieki i Twa chwała od pokolenia do pokolenia.

¹⁴ Ty powstaniesz i zmiłujesz się nad Cyonem,

bo czas go ułaskawić, nadeszła wyznaczona pora.

¹⁵ Gdyż Twoi słudzy upodobali sobie jego kamienie

oraz umiłowali jego proch.

¹⁶ A ludy bać się będą Imienia

WIEKUISTEGO,

a wszyscy królowie ziemi - Twojej chwały.

¹⁷ Bo WIEKUISTY odbuduje Cyon i ukaże się w Swej wspaniałości.

¹⁸ Przychyli się do modlitwy opuszczonego *

i nie pogardzi ich modlitwą.

¹⁹ To się zapisze dla rodu potomnego,
a lud stworzony * będzie chwalił WIEKUISTEGO.

²⁰ Gdyż wejrzał ze Swojej świętej wysokości –
WIEKUISTY spojrzął na ziemię z niebios,

²¹ by wysłuchać westchnienia jeńca

i wyswobodzić na śmierć skazanych.

²² By na Cyonie głosili Imię WIEKUISTEGO,

a Jego sławę w Jeruzalaim,

²³ gdy zgromadzą się razem narody i królestwa,
ażeby służyć PANU.

²⁴ On osłabił w drodze moją siłę oraz dni moje skrócić;

²⁵ zatem wołam:

Boże mój, nie zabieraj mnie w połowie moich dni,
przecież od wieku do wieków są Twoje lata.

²⁶ Z dawna ugruntowałeś ziemię i niebiosa,
które są dziełem Twych rąk.

²⁷ One zaginą, a Ty zostajesz;

wszystkie zbutwieją jak szata,

odmienisz je jak odzież, więc będą odmienione.

²⁸ Ale Ty będziesz taki sam i nie skończą się Twoje lata.

²⁹ U Ciebie będą mieszkać synowie Twoich sług,

a ich potomstwo ostoi się przed Tobą.

*102,9 inni: klną się mną (np.: oby mnie spotkał jego los, jeśli to uczynię)

*102,18 dokładnie: drzewa оголоconego z liści

*102,19 także: narodzony na nowo; S także: ustanowiony; C odrodzony

PSALM 103

¹ *Dawida.*

Uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo,
a całe moje wnętrze Jego święte Imię.

² Uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo
oraz nie zapominaj wszystkich Jego dobrodziejstw.

³ On wybacza wszystkie twe winy *
oraz leczy wszystkie twe dolegliwości.

⁴ On wybawia od zguby twoje życie
oraz wieńczy cię łaską i miłosierdziem.

⁵ On nasycza szlachetnością **S*** twą piękność **,
a twą młodość odnawia na podobieństwo orła.

⁶ BÓG wymierza sprawiedliwość i sądy dla wszystkich uciśnionych.

⁷ Mojżeszowi objawił Swoje drogi,
a synom Izraela Swe pragnienia *.

⁸ Miłosierny i litościwy **jest** WIEKUISTY,
powściągliwy w gniewie i pełen łaski.

⁹ Nie na zawsze się gniewa, nie na wieki chowa urazę.

¹⁰ Nie według naszych grzechów nam świadczy,
nie według naszych nieprawości nam odpłaca.

¹¹ Bo jak Niebo **jest** wyższe od ziemi –
tak Jego łaska góruje nad **tymi, co** Go wielbią.

¹² Jak daleko wschód od zachodu –
tak oddalił od nas nasze występki.

¹³ Jak się lituje ojciec nad dziećmi –
tak WIEKUISTY lituje się nad **tymi, co** Go wielbią.

¹⁴ Gdyż On wie **jak** nas ukształtował *;

pamięta, że jesteśmy prochem.

¹⁵ Człowiek - jego dni **są** jak trawa i rozkwita niczym polny kwiat.

¹⁶ **A** kiedy wiatr po nim przejdzie –

nie ma go i już go nie poznaje jego miejsce.

¹⁷ Ale łaska BOGA od wieku do wieku dla **tych, którzy** Go wielbią;

a jego sprawiedliwość dla synów synów,

¹⁸ **tych, co** strzegą Jego przymierza;

uważają na Jego przykazania, by je spełniać.

¹⁹ WIEKUISTY utwierdził Swój tron na niebiosach,

Jego królestwo włada wszystkim.

²⁰ Uwielbiajcie BOGA Jego wysłańcy,

mocarze siły,

wykonawcy Jego rozkazu,

gotowi słuchać głosu Jego Słowa.

²¹ Uwielbiajcie WIEKUISTEGO wszystkie Jego zastępy;

jego słudzy, którzy czynicie Jego wolę;

uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo.

²² Uwielbiajcie WIEKUISTEGO wszystkie Jego twory,

na wszystkich miejscach Jego panowania;

uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo.

*103,3 także: nieprawości

*103,5 S także: dobrem, prawością, sprawiedliwością, łaskawością, doskonałością

**103,5 inni: usta. Wyraz ten uważany jest także znaczeniowo jako przydomek duszy.

*103,7 także: czyny, wole, upodobania

*103,14 inni: zna naszą chwiejną myśl

¹ Uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo!

WIEKUISTY,

mój Boże,

Ty jesteś bardzo wielki,

przyodziałeś się majestatem i wspaniałością.

² Odziewasz się światłem - jak szatą,

rozpościerasz niebiosą jak zasłonę.

³ Twoje górne sklepienia pokrywasz wodami,

Twym wozem czynisz obłoki

i unosisz się na skrzydłach wiatru.

⁴ Wichry * czynisz Twoimi posłańcami,

a Twoimi sługami gorejące płomienie.

⁵ Utwierdziłeś ziemię na jej podstawach

- nie zachwieje się na wieki wieków.

⁶ Otchłań zakryła się jak szatą, wody stanęły nad górami.

⁷ Na Twoją groźbę uciekły i na Twój piorunujący głos pomknęły.

⁸ Wzniosły się ponad góry,

a doliny zstąpiły do miejsca, które im ustanowiłeś.

⁹ **Ty** wytyczyłeś granicę, by jej nie przekroczyły;

by nie wróciły, aby pokryć ziemię.

¹⁰ **Ty** rozprowadzasz źródła po dolinach *,

więc się toczą między górami.

¹¹ Dają napój wszystkim dzikim zwierzętom,

z nich leśne osły gaszą swe pragnienie.

¹² Ponad nimi mieszka ptactwo nieba i z gałęzi wydaje głos.

¹³ Z Twoich sklepień zraszasz góry

a ziemia nasycą się owocem Twoich dzieł.

- ¹⁴ Wyprowadzasz trawę dla bydła
i rośliny na użytek człowieka, aby z ziemi wydobył chleb.
- ¹⁵ I by wino rozweselało serca ludzi,
ich oblicze jaśniało od oliwy *,
a chleb posilał wewnątrz człowieka.
- ¹⁶ Napojone **są** drzewa WIEKUISTEGO,
cedry Libanu, które zasadził.
- ¹⁷ Na nich gnieźdzą się ptaki;
bocian, którego domem **są** cyprysy.
- ¹⁸ Wysokie góry dla kozic,
skały - schronienia dla królików.
- ¹⁹ Ustanowił księżyc na pewne czasy,
a słońcu wyznaczył jego zachód *.
- ²⁰ **Ty** sprawiasz ciemność i nastaje noc,
w niej poruszają się wszelkie dzikie zwierzęta lasu.
- ²¹ Lwiewa ryczą o żer, od Boga żądając swojego pożywienia.
- ²² Kiedy zajaśnieje słońce - ustępują i zalegają w swoich kniejach.
- ²³ A człowiek wychodzi do swej pracy, do swojej roboty do wieczora.
- ²⁴ Jak liczne **są** Twoje dzieła,
WIEKUISTY,
wszystkie urządziłeś w mądrości,
ziemia **jest** pełną Twych własności.
- ²⁵ To wielkie morze, rozległe na wszystkie strony;
gdzie są płazy bez liczby, zwierzęta duże i małe.
- ²⁶ Tam krążą okręty
oraz potwór, którego **Ty** stworzyłeś, aby się w nim rozkoszował.
- ²⁷ Wszystko **to** spogląda ku Tobie, byś im na czas udzielił strawy.

- ²⁸ Gdy im dajesz - zbierają;
otwierasz Twoją dłoń - a nasycają się dostatkiem.
- ²⁹ Ukrywasz Twoje oblicze - a ogarnia je trwoga;
odbierasz im ducha - umierają oraz wracają do swego prochu.
- ³⁰ Wioniesz Twym tchnieniem * i się odradzają,
odnawiasz oblicze ziemi.
- ³¹ * Niech WIEKUITEMU będzie chwała na wieki,
niech BÓG raduje się Swoimi stworzeniami.
- ³² Kiedy spojrzy na ziemię - ona zadrży;
dotknie się gór - a zadymią.
- ³³ Póki życia będą śpiewał WIEKUITEMU
oraz wystawiał Boga dopóki istnieje.
- ³⁴ Oby Mu miłą była moja mowa,
a ja będę się cieszył przy ^S WIEKUISTYM.
- ³⁵ Oby grzesznicy zniknęli z ziemi i niegodziwych już nie było.

Wielbij
moja duszo
WIEKUISTEGO.
Halleluja!

*^{104,4} także: **duchy**

*^{104,10} inni: rozprowadzasz źródła do strumieni

*^{104,15} inni: bardziej niż oliwa

*^{104,19} inni: słońce zna swój zachód

*^{104,30} także: Duchem

*^{104,31} tłumaczenie alternatywne: **Oby świat, ten objaw chwały BOGA, nigdy nie uległ zniszczeniu.**

PSALM 105

- ¹ Chwalcie WIEKUISTEGO,
wołajcie Jego Imię,
głoście pomiędzy ludźmi Jego dzieła.
- ² Śpiewajcie Mu, przygrywajcie Mu,
rozpamiętujcie wszystkie Jego cuda.
- ³ Chlubcie się Jego świętym Imieniem,
niech się raduje serce **tych, którzy** pragną BOGA.
- ⁴ Badajcie WIEKUISTEGO oraz Jego wspaniałość,
wciąż szukajcie Jego oblicza.
- ⁵ Wspominajcie cuda, które dokonał, znaki oraz wyroki Jego ust.
- ⁶ Rodzie Abrahama - Jego sługi;
synowie Jakóba - Jego wybrańcy!
- ⁷ On **jest** prawdziwym Bogiem,
nasz WIEKUISTY,
Jego sądy na całej ziemi.
- ⁸ Wiecznie pamięta Swe przymierze;
słowa, które ustanowił tysiącom pokoleń.
- ⁹ **To**, które zawarł z Abrahamem
oraz Swoją przysięgę daną Is'hakowi *.
- ¹⁰ Ustanowił Jakóbowi za ustawę,
a Israelowi za umowę wieczną.
- ¹¹ Powiedział:
Tobie oddam ziemię Kanaan, wam **dam** dziedziczny udział *,
- ¹² kiedy byli **jeszcze** drobną garstką,
oraz **byli** w niej jako nieliczni przychodnie *.
- ¹³ A wędrowali od ludu do ludu i od królestwa do innego narodu.
- ¹⁴ Nikomu nie pozwolił ich krzywdzić, z ich powodu karmił też królów,

¹⁵ mówiąc:

Nie tykajcie Moich pomazańców i nie czyńcie zła Moim prorokom.

¹⁶ Przywołał też głód na ziemię

oraz skruszył wszelką podporę pożywienia.

¹⁷ Wysłał przed nimi męża - Josefa,

który był sprzedany na niewolnika.

¹⁸ Jego nogę spętali więzami i skuto go w żelazo,

¹⁹ do chwili spełnienia jego słowa; bo wyrok BOGA go oczyścił.

²⁰ Król posłał i go wyzwolił, wyswobodził go władca ludów.

²¹ I uczynił go panem swojego domu

oraz władcą w całej swojej dzierżawie.

²² Aby poddał jego książęta swojej woli *,

a jego starszych nauczał mądrości.

²³ Tak Israel wszedł do Micraimu; Jakób zagościł w ziemi Chama.

²⁴ I bardzo rozmnożył swój naród,

uczynił go możniejszym ponad jego ciemiężców.

²⁵ Więc odwróciło się ich serce *,

by nienawidzić Jego lud oraz knuć przeciwko Jego sługom.

²⁶ Zatem posłał Mojżesza - Swojego sługę i Aarona, którego wybrał,

²⁷ by spełnili pośród nich słowa Jego znaków i cudów

w ziemi Chama.

²⁸ Wysłał ciemność i się ściemniło, lecz nie poddali się Jego Słowu.

²⁹ Zamienił ich wody w krew oraz uśmiercił ich ryby.

³⁰ Ich kraj zaroił się żabami, aż do komnat ich władców.

³¹ Powiedział i nadciągnęły żuki, i robactwo we wszystkie ich granice.

³² Dał im grad zamiast deszczu, ogień płonący * na ich kraj.

³³ Poraził także ich winorośl i figę, a drzewa ich dziedzictwa połamał.

- ³⁴ Powiedział i nadciągnęła szarańcza *,
i niezliczone mnóstwo chrząszczy.
- ³⁵ Pożarły całą trawę w ich kraju, pożarły też płody ich ziemi.
- ³⁶ Zabił także wszystko pierworodne w ich państwie,
pierwiastki całej ich siły.
- ³⁷ Wyprowadził ich ze srebrem i złotem,
a nie było w ich pokoleniach słabego.
- ³⁸ **Zaś** Micraim się cieszył ich wyjściem,
bowiem przypadła na nich trwoga.
- ³⁹ Rozpostarł obłok na osłonę, a ogień aby rozświecił noc.
- ⁴⁰ Zażądano –
a przyprowadził przepiórki oraz nasycił ich chlebem niebios.
- ⁴¹ Otworzył skały –
a wypłynęły wody i strumieniem rozlały się po pustyniach.
- ⁴² Bo wspomniał na Swoje święte Słowo
oraz na Abrahama, Swego sługę.
- ⁴³ Więc wyprowadził Swój lud w radości,
Swoich wybranych w weselu.
- ⁴⁴ I dał im ziemię narodów,
odziedziczyli dorobek pogan,
- ⁴⁵ by strzegli Jego ustaw * oraz zachowali Jego nauki **.

HALLELUJA!

***105,9** tu Is'hak zamiast Ic'hak (tak napisano cztery razy w Piśmie Świętym)

***105,11** dokładniej: **odmierzoną część ziemi, sznur mierniczy**

***105,12** inni: i niedługo w niej zamieszkali

***105,22** inni: aby ich przywiązał do siebie / aby więził tych, którzy go do więzienia wtrącili

***105,25** inni: Bóg odwrócił

***105,32** grad połączony z błyskawicami

***105,34** dosłownie: **pożeracz, wysysacz**

***105,45** także: zasad prawnych, sprawiedliwych czynów; wyroków

****105,45** także: **prawa**

PSALM 106

¹ HALLELUJA *!

Dziękujcie WIEKUISTEMU, bo jest dobrym **,
bowiem na wieki Jego łaska.

² Kto wysłowi wszechmoc BOGA, kto wygłosi całą Jego chwałę?

³ Szczęśliwi ci, co strzegą Prawa
i wykonują sprawiedliwość w każdym czasie.

⁴ Wspomnij mnie, WIEKUISTY, w zmiłowaniu nad Twym narodem;
nawiedz mnie Twoim zbawieniem.

⁵ Bym oglądał szczęście Twych wybranych,
cieszył się radością Twego ludu;
chlubił się wraz z Twoim dziedzictwem.

⁶ Zgrzeszyliśmy, jak i nasi ojcowie,
czyniąc nieprawości i niesprawiedliwości.

⁷ Nasi przodkowie w Micraim nie zważali na Twoje cuda,
nie pamiętali mnóstwa Twych łask,
i byli oporni nad morzem, nad owym morzem Czerwonym.

⁸ Ale pomógł im dla Swojego Imienia, aby objawić Swą potęgę.

⁹ Zatem zgromił morze Czerwone, aż wyschło,
i przeprowadził ich przez głębiny jak przez pustynię.

¹⁰ Tak wyswobodził ich z ręki nieprzyjaciela,
wyzwolił ich z ręki wroga,

¹¹ a wody pokryły ich ciemnoców;
ani jeden z nich nie pozostał.

¹² I chociaż uwierzyli Jego słowom oraz śpiewali Jego chwałę,

¹³ szybko zapomnieli o Jego dziełach

oraz nie polegali na Jego radach.

¹⁴ Żądzą pożądali na pustyni i doświadczali Boga na puszczy.

¹⁵ Więc dał im ich żądanie, ale zesłał posuchę na ich życie.

¹⁶ **Gdy** w obozie byli zawistni **względem** Mojżesza

oraz Aarona – świętego BOGA,

¹⁷ rozwarła się ziemia i pochłonęła Datana

oraz pokryła rzeszę Abirama.

¹⁸ Powstał też ogień w ich gromadzie, a płomień spalił złoczyńców.

¹⁹ **Potem** zrobili cielca przy Chorebie i kłaniali się odlewowi.

²⁰ Zamienili podmiot swej czci na wyobrażenie byka, **co** je trawę.

²¹ Zapomnieli swojego wybawcę – Boga,

który w Micraim wypełnił wielkie dzieła;

²² cuda na ziemi Chama, wspaniałe rzeczy nad morzem Czerwonym.

²³ Więc powiedział, że ich wygubi;

lecz Mojżesz – Jego wybraniec, stanął przed Nim przy wyłomie,

aby odwrócić Jego gniew,

by nie tępił.

²⁴ Wzgardzili także rozkoszną ziemią i nie wierzyli Jego Słowu.

²⁵ Szemrali w swoich namiotach, a nie słuchali głosu BOGA.

²⁶ Więc podniósł na nich Swoją rękę, by ich wytracić na pustyni,

²⁷ rzucić ich ród między pogan oraz rozproszyć ich po ziemiach.

²⁸ Przywiązali się też do Baala Peora *, i jedli ofiary umarłych.

²⁹ Rozjątrzyli **Boga** swoimi postępками,

i zaczął się między nimi mór *.

³⁰ **Lecz** powstał Pinchas i załagodził, zatem mór został ukrócony.

³¹ I poczytano mu **to** ku sprawiedliwości,

od wieku do wieku, na zawsze.

- ³² Potem znowu Go pobudzili do gniewu u wód Szemrania,
więc i Mojżesz ucierpiał z ich przyczyny.
- ³³ Gdyż rozjątrzyli Jego Ducha, niebacznie mówiąc swoimi ustami.
- ³⁴ Nie wytępilli także ludów, o których im WIEKUISTY powiedział.
- ³⁵ Lecz pomieszali się z poganami oraz nauczyli się ich spraw.
- ³⁶ Służyli też ich bałwanom, które ich usidliły.
- ³⁷ Swoich synów i swoje córki ofiarowali złym duchom *.
- ³⁸ I przelewali niewinną krew, krew swoich synów i córek;
których zarzynali na ofiarę ciemnym bóstwom Kanaanu;
zatem ziemia była skalana krwią.
- ³⁹ Zanieczyszczali się swoimi sprawami,
cudzołożyli swoim postępowaniem.
- ⁴⁰ Więc rozpałił się gniew BOGA przeciwko Jego ludowi
i obrzydził sobie Swe dziedzictwo.
- ⁴¹ Wydał ich w ręce pogan, więc ich wrogowie panowali nad nimi.
- ⁴² Zgnębili ich nieprzyjaciele, zatem ulegli pod ich ręką.
- ⁴³ Wielokroć ich ratował,
ale oni pozostawali krnąbrnymi w swych umysłach
i marnieli * przez swoje nieprawości.
- ⁴⁴ Więc kiedy usłyszał ich wołanie, spojrzął na ich niedolę.
- ⁴⁵ I pamiętał Swoje przymierze z nimi,
i pożałował w Swojej wielkiej litości.
- ⁴⁶ Zatem zjednał im miłosierdzie u wszystkich ich panów.
- ⁴⁷ Wspomóż nas,
o WIEKUISTY,
nasz Boże
oraz zgromadź nas spośród ludów,

abyśmy wysławiali Twoje święte Imię i chlubili się w ^S Twojej chwale.

⁴⁸ Wielbiony WIEKUISTY,

Bóg Izraela,

od wieku aż do wieczności;

a cały naród niech powie:

Amen.

HALLELUJA!

*106,1 co znaczy: Wychwalajcie WIEKUISTEGO!

106,1 S także: **zbawienny, życzliwy, dobrotliwy, łaskawy

*106,28 S Beelfegora

*106,29 S **padanie, upadek**

*106,37 S **demonom**

*106,43 także: **rozpływali się, wędnęli; upadali**

PSALM 107

¹ Dziękujcie WIEKUISTEMU, bo jest dobry ^{*},

bowiem na wieki Jego łaska.

² Niech **to** powiedzą wyswobodzeni przez BOGA,

których wyzwolił z ręki ciemnicy,

³ i zgromadził ich z ziem,

od Wschodu i Zachodu, od Północy oraz od morza.

⁴ Błąkali się po pustyni, po stepie bezdrożnym,

a miasta **do** osiedlenia nie znaleźli.

⁵ Byli głodni, spragnieni, **aż** dusza w nich omdlewała.

⁶ Więc w swej niedoli wołali do BOGA, zatem wybawił ich z utrapień.

⁷ I poprowadził ich prostą drogą, aby doszli do miasta osiedlenia.

⁸ Niech sławią przed ^S WIEKUISTYM Jego łaskę

i Jego cuda względem ^{*} synów Adama ^{**}.

- ⁹ Bo nasycił spragnioną duszę
oraz duszę zgłodniałą napełnił dobrem.
- ¹⁰ Tych, co przebywali w mroku, w cieniu śmierci,
więzionych w ^S nędzy i w żelazie.
- ¹¹ Gdyż byli przekorni słowom Boga i urągali radom Najwyższego.
- ¹² Dlatego ich serce zgnębił biedą; upadli, a nie było wybawcy.
- ¹³ Lecz wołali do WIEKUISTEGO w swej niedoli,
a wybawił ich z ich utrapień.
- ¹⁴ Wyprowadził ich z mroku, z cienia śmierci, a więzy ich porozrywał.
- ¹⁵ Niech sławią przed ^S WIEKUISTYM Jego łaskę
i Jego cuda względem synów Adama.
- ¹⁶ Bo skruszył spiżowe bramy, a żelazne zawory połamał *.
- ¹⁷ Niebaczni cierpieli za swoją grzeszną drogę oraz za swe występki.
- ¹⁸ Ich dusza gardziła wszelką strawą i doszli do bram śmierci.
- ¹⁹ Lecz wołali do WIEKUISTEGO w swej niedoli,
zatem wybawił ich z utrapień.
- ²⁰ Zesłał też Swoje Słowo i ich wyleczył, ocalił ich od zguby.
- ²¹ Niech sławią przed ^S BOGIEM Jego łaskę
i Jego cuda względem synów Adama.
- ²² Niech składają dziękczynne ofiary
i w radości opowiadają Jego dzieła.
- ²³ Ci, co są na okrętach oraz schodzą do morza,
ci co pracują na szerokich wodach,
- ²⁴ oni widzieli sprawy BOGA i Jego cuda w głębinie.
- ²⁵ Więc powiedział i wzniecił gwałtowny wicher,
który podniósł jego bałwany;
- ²⁶ piętrzą się ku niebu, zstępują w głębiny;

tak w niebezpieczeństwie mięknie ich dusza.

²⁷ Zataczają się, chwieją się jak pijany,

a cała ich umiejętność zostaje zniweczona.

²⁸ Lecz wołali do BOGA w swej niedoli, a wyprowadził ich z utrapień.

²⁹ Zamienił burzę na ciszę i uśmierzyły się fale.

³⁰ Więc ucieszyli się, że zamilkły,

i doprowadził ich do celu ich pragnień *.

³¹ Niech sławią przed ^S BOGIEM Jego łaskę

i Jego cuda względem synów Adama.

³² Niechaj Go wywyższają w zborze ludu

i niech Go chwalą na radzie starszych.

³³ Obrócił rzeki w pustynie, a źródła wód w suszę.

³⁴ Płodną ziemię zamienił w solną glebę,

z powodu niegodziwości jej mieszkańców.

³⁵ On zamienia pustynie w jeziora, a suchą ziemię w źródła wód.

³⁶ Osadza tam zgłodniałych, by założyli miasto zamieszkania.

³⁷ Zatem obsiali pola i nasadzili winnice,

więc przyniosły im owoc - plon coroczny.

³⁸ Także im błogosławił, więc bardzo się rozmnożyli,

a ich dobytku nie umniejszał.

³⁹ Ale zmaleli i byli pogiębieni - od udręczenia, nędzy i troski.

⁴⁰ Wylał hańbę na dostojników,

zbląkał ich pośród bezdrożnego stepu.

⁴¹ A żebrzącego ^S wyniósł z nędzy i rozmnożył jak trzodę rodziny.

⁴² Widzą to prawi i się cieszą,

a wszelkie bezprawie zamyka swoje usta.

⁴³ Kto mądry - zachowa to wszystko

oraz rozważy
łaski
WIEKUISTEGO.

*107,1 także: **zbawienny, życzliwy, dobrotliwy, łaskawy**

*107,8 także: **wobec**

107,8 **S ludzi

*107,16 inni: i uwolnił ich z więzienia

*107,30 także: **kresu, granicy**

PSALM 108

¹ *Pieśń; psalm Dawida.*

² Pokrzepione **jest** moje serce,

Boże,

śpiewam oraz wysławiam wraz z moim szacunkiem.

³ Rozdźwięcz się lutnio i cytro, **gdym** budzę się wraz z jutrzejką.

⁴ Będę Cię wysławiał wśród narodów,

WIEKUISTY,

będę Cię opiewał pośród ludów.

⁵ Bo większą ponad niebiosą **jest** łaska Twoja,

a pod obłoki Twoja prawda.

⁶ Wznies się ponad niebiosą,

Boże,

a Twoja chwała **niech będzie** na całej ziemi.

⁷ Dopomóż Twoją prawicą i mnie wysłuchaj,

by byli ocaleni Twoi umiłowani **S**.

⁸ Bóg w Swojej świętości powiedział:

Ucieszę się, podzielę Szechem i dolinę Sukoth pomierzę.

⁹ Mój **jest** Gilead i Mój Menasze, a Efraim Moją główną twierdzą;

Jehuda * **jest** Moim berłem.

¹⁰ Moab miską do Mego umywania,
na Edom rzucam Me obuwie,
zatriumfuję nad Peleszet.

¹¹ Kto mnie wprowadzi do miasta obronnego,
kto mnie poprowadził do Edomu?

¹² Czyż nie Ty, Boże, który nas porzuciłeś?

I nie występowałeś, Boże, pośród naszych zastępów.

¹³ Użycz nam pomocy przeciwko wrogowi,
gdyż zawodną **jest** pomoc ludzka.

¹⁴ Z Bogiem uzyskamy przewagę,
On zdepcze naszych wrogów.

*108,9 także: **Juda**

PSALM 109

¹ *Przewodnikowi chóru, pieśń Dawida.*

Nie zamilknij Boże mojej chwały.

² Gdyż usta niegodziwe, usta zdradzieckie **są** przeciw mnie rozwarte,
przemawiają do mnie językiem fałszu.

³ Oplątali mnie słowami nienawiści i bez przyczyny mnie zwalczają.

⁴ Oskarżają mnie za moją miłość;
a ja się modłę *.

⁵ Zesłali na mnie złe za dobre i nienawiść za moją miłość.

⁶ Ustanów przeciwko **S** niemu niegodziwca,
a u jego prawicy niech stanie oskarżyciel.

⁷ Gdy będzie sądzony - niech wyjdzie potępiony,

a jego modlitwa niech się stanie grzechem.

⁸ Niech jego dni będą krótkie, a jego straż ^{*S} niech weźmie inny ^{**S} .

⁹ Niech jego dzieci będą sierotami, a jego żona wdową.

¹⁰ Niech się tułają jego synowie,

zebrzą i proszą z dala od swoich ruin ^{*}.

¹¹ Niech lichwiarz zastawi sidła na wszystko, co do niego należy,

i niech obcy zagarną jego pracę.

¹² Niech mu nikt nie zachowa łaski

i niech nikt się nie lituje nad jego sierotami.

¹³ Niech jego potomstwo będzie skazane na wytępienie,

a w drugim pokoleniu niechaj wygaśnie ich imię.

¹⁴ Niech wina jego przodków będzie pamiętaną przez Boga,

i nie zostanie zatarty grzech jego matki.

¹⁵ Niech będą ustawicznie przed WIEKUISTYM;

niech zgładzi z ziemi ich wspomnienie.

¹⁶ Dlatego, że nie pamiętał czynów miłosierdzia

i prześladował człowieka uciśnionego,

biednego,

utrapionego w sercu,

by mu zgotować śmierć.

¹⁷ Umiłował przekleństwo - więc niechaj na niego spadnie;
nie pragnął błogosławieństwa - więc niech się od niego oddali.

¹⁸ Niech się odzieje przekleństwem jak swoją szatą;
niech jak woda wsiąknie w jego wnętrze, i w jego kości jak olej.

¹⁹ Niech mu będzie jak płaszcz, którym się okrywa

i pas, którym się zawsze opasuje.

²⁰ Taką niech będzie od BOGA zapłata dla moich przeciwników,

którzy się zmagają przeciwko mojej duszy.

²¹ A Ty,

WIEKUISTY,

mój Panie,

uczynź ze mną według ^S Twojego Imienia,

bo błogą **jest** Twoja łaska;

ocal mnie.

²² Gdyż **jestem** uciśniony i biedny,

a me serce zranione **jest** w moim wnętrzu.

²³ Znikam jak cień, **co** ustępuje;

tułam się jak szarańcza.

²⁴ Me kolana gną się od postu, moje ciało wyzbyło się tłuszczu.

²⁵ Więc stałem się dla nich pośmiewiskiem;

widząc mnie - potrzęsają głową.

²⁶ Dopomóż mi WIEKUISTY, Boże mój, wybaw mnie Twoją łaską.

²⁷ Niech poznają, że to Twoja ręka, że to Ty, WIEKUISTY, uczyniłeś.

²⁸ Niechaj oni zlorzeczą - a Ty błogosław;

powstali - więc się powstydzą, a Twój sługa będzie się radował.

²⁹ Moi przeciwnicy odzieją się sromotą,

jak opończę okryją się swoją hańbą.

³⁰ **A ja**, mymi ustami, będę wielce wysławiał WIEKUISTEGO

i pośród wielu Go chwalił.

³¹ Bo stanie po prawicy nędznego,

by go wybawić od sędziów jego duszy.

*109,4 inni: a ja się za nich modliłem

*109,8 **S** także: dogłądanie

109,8 **S także: jeden lub drugi z dwóch

*109,10 inni: w pobliżu swoich pałaców, które zabrali obcy.

PSALM 110

¹ *Pieśń Dawida.*

WIEKUISTY oświadczył memu Panu:

Usiądź po Mejej prawicy,

dopóki twoich wrogów nie uczynię podnóżkiem twoich stóp.

[Mateusz 22,44](#); [Marek 12,36](#); [Łukasz 20,42](#); [Dzieje 2,34](#);

[1 Koryntian 15,25](#); [Hebrajczyków 1,13](#)

² WIEKUISTY wyniesie * z Cyonu berło twojej potęgi;

panuj wśród twoich wrogów.

³ * Twój lud ochoczy,

w świątecznym stroju w dzień twojej walki;

młodzież od urodzenia ci oddana,

rosa twojej młodzieży.

⁴ WIEKUISTY zaprzysiągł i nie żałuje,

^S ty **jesteś** arcykapłanem * na wieki

według porządku ** Melchisedeka.

[Jan 12,34](#); [Hebrajczyków 5,6 + 6,20 + 7,17](#)

⁵ Pan po twojej prawicy rozbił królów w dzień Swojego gniewu.

⁶ Sądził ludy,

pełno poległych,

* zgruchotał panujące głowy ** ziem.

⁷ **Kto** pił ze strumienia po drodze, dzięki temu podniesie głowę.

***110,2** także: **rozszerzy**

*110,3 inni: W dniu twojej walki, twój lud w świątecznym stroju spływa jak obfity deszcz, jak z łona zorzy spływa rosa twojej młodzieży.

*110,4 C **władcą, stojącym u steru** - kapłan jest pochodną tego hebrajskiego słowa.

**110,4 C na wzór

*110,6 C zgruchotał naczelnika ziemi Rabba

**110,6 S także: kamienie węgielne, szczyty, wierzchołki

PSALM 111

¹ HALLELUJA!

Całym sercem sławię BOGA w zborze prawych i w zgromadzeniu.

² Wielkie są dzieła WIEKUISTEGO,
odpowiednie **do** wszystkich swoich przeznaczeń *****.

³ Świetne i okazałe **jest** Jego dzieło,
a Jego sprawiedliwość trwa na wieki.

⁴ Litościwy i miłosierny BÓG ustanowił pamiątkę Swoich cudów.

⁵ Dał pożywienie ***** Swym czcicielom;
wiecznie pamięta **o** Swym przymierzu.

⁶ Wyjawił Swojemu ludowi potęgę Swoich czynów,
kiedy dał im dziedzictwo pogan.

⁷ Prawda i sprawiedliwość ***** **to** sprawy Jego rąk;
nieodmienne **są** wszystkie Jego przykazania.

⁸ Utwierdzone na zawsze, na wieki,
spełnione w prawdzie i prostocie *****.

⁹ Swemu ludowi zesłał wyzwolenie,
ustanowił Swoje przymierze na wieki;
święte oraz wspaniałe ***** Jego Imię.

¹⁰ Początkiem mądrości **jest** bojaźń WIEKUISTEGO,
dobra myśl u wszystkich, którzy je * spełniają.

A Jego chwała trwa na wieki.

*111,2 inni: spragnione przez tych, którzy je miłują

*111,5 inni: łup

*111,7 **oddzielenie, ocena, proces, zasądzenie**

*111,8 **prawości, sprawiedliwości**

*111,9 także: **wzbudzające strach, bojaźń, szacunek, cześć**

*111,10 w domyśle: przykazania

PSALM 112

¹ HALLELUJA!

Szczęśliwy mąż, który się boi * WIEKUISTEGO,
i wielce sobie upodobał w Jego przykazaniach.

² Jego ród będzie potężnym na ziemi;
pokolenie **tych, co są** odpowiedni * będzie błogosławione.

³ W jego domu dostatek i bogactwo,
a jego sprawiedliwość trwa na wieki.

⁴ **Tym** odpowiednim światło będzie świecić w ciemności -
litościwemu, miłosiernemu, sprawiedliwemu.

⁵ Szczęśliwy mąż miłosierny i uczynny;
ten, który według Prawa urządza swoje sprawy.

⁶ Bo nigdy się nie potknie, w wiecznej pamięci będzie sprawiedliwy.

⁷ Przed złą wieścią się nie zatrwoży,
bowiem spokojne **jest** jego serce i ufne względem BOGA.

⁸ Jego serce **jest** niewzruszone, nie zna obawy,
aż do napojenia się widokiem swych ciemięzców.

⁹ Szczodrze daje ubogim,

jego róg rośnie w sławę,
a jego sprawiedliwość trwa na wieki.

¹⁰ Widzi to niegodziwy i się złości, zgrzyta zębami i ginie;
znika pragnienie nieprawych *.

*112,1 także: **czci, okazuje szacunek**

*112,2 także: **prawi, sprawiedliwi**

*112,10 także: **grzeszników; C niegodziwych**

PSALM 113

¹ HALLELUJA!

Słudzy - chwalcie WIEKUISTEGO,
chwalcie Imię WIEKUISTEGO.

² Niech będzie wysławione Imię WIEKUISTEGO
od dzisiaj - aż na wieki.

³ Od wschodu słońca aż do zachodu chwalone jest Imię BOGA.

⁴ WIEKUISTY jest wywyższony pomiędzy wszystkimi narodami
i nad niebiosą Jego chwała.

⁵ Któż jak WIEKUISTY, nasz Bóg, **co** zasiada wysoko

⁶ i zniża się, aby spojrzeć;

który na niebie i na ziemi?

⁷ Żebrzącego **S** podnosi z prochu, ubogiego dźwiga ze śmieci *,

⁸ by go posadzić obok możnych, obok możnych Swojego ludu;

⁹ niepłodną domu sadza jako matkę, **która** cieszy się dziećmi.

HALLELUJA!

*113,7 S także: **z gnoju**

PSALM 114

- ¹ Kiedy Israel wychodził z Micraim,
dom Jakóba spośród ludu obcej mowy,
² stał się Jehuda * Jego uświęconym **, a Israel Jego władzą ***.
³ Widziało to morze i uciekło.
Jarden cofnął się wstecz.
⁴ Góry podskakiwały jak barany,
pagórki jak jagnięta.
⁵ Co ci to morze, że uciekasz?
Jardenie, że się cofasz wstecz?
⁶ Góry, że podskakujecie jak barany?
Pagórki niby jagnięta?
⁷ Drżysz ziemię przed obliczem Pana, przed obliczem Boga Jakóba,
⁸ który przemienia skałę w jezioro, a krzemień w źródło wód.

*114,2 także: **Juda**

*114,2 co znaczy: **oddzielonym; czystym**

114,2 także: **panowaniem, królestwem; S także: **mocą, potęgą, siłą, zwierzchnością**

PSALM 115

- ¹ Nie nam, o WIEKUISTY, nie nam, ale Twojemu Imieniu daj chwałę;
ze względu na Twoją łaskę i Twą prawdę.
² Czemu mają mówić poganie:
Gdzie ich Bóg?
³ A nasz Bóg **jest** w niebiosach; wszystko co zechciał, **to** uczynił.

⁴ Ich posągi to srebro i złoto - dzieło rąk ludzkich.

⁵ Mają usta, a nie mówią;

oczy, a nie widzą;

⁶ mają uszy, a nie słyszą;

mają nozdrza, a nie czują.

⁷ Ich ręce nie dotykają, ich nogi nie stąpają,

nie odzywają się swoim gardłem.

⁸ Takimi niech będą ich wytwórcy i wszyscy, co im ufają.

⁹ Izraelu - ufaj WIEKUITEMU!

On **jest** ich pomocą i tarczą.

¹⁰ Domu Aarona - ufaj WIEKUITEMU;

On **jest** ich pomocą i tarczą.

¹¹ Bogobojni - ufajcie WIEKUITEMU;

On **jest** ich pomocą i tarczą.

¹² WIEKUISTY, który o nas pamięta - pobłogosławi;
pobłogosławi dom Izraela, pobłogosławi dom Aarona.

¹³ Pobłogosławi **tych, co** się boją WIEKUISTEGO,
tak małych, jak i wielkich.

¹⁴ WIEKUISTY was rozmnoży,
was oraz waszych synów.

¹⁵ Wy **jesteście** błogosławieni od BOGA - Stwórcy Nieba i ziemi.

¹⁶ Niebiosa, niebiosa są dla WIEKUISTEGO,
a ziemię dał synom Adama.

¹⁷ Nie chwałą WIEKUISTEGO umarli,
ani wszyscy co zstępują do Krainy Umarłych **S***.

¹⁸ Ale my będziemy wielbić PANA,
odtąd - aż na wieki.

HALLELUJA!

*115,17 C państwa milczenia, grobowej ciszy

PSALM 116

¹ Miłuję,

dlatego, że WIEKUISTY wysłuchał mój głos oraz moje błagania,

² że skłonił ku mnie Swe ucho;

oto będę Go wzywał dopóki moje dni.

³ Ogarnęły mnie bóle śmierci,

nawiedziły mnie męczarnie grobu,

ucisk i smutek mnie dościgły.

⁴ Ale wzywałem Imię WIEKUISTEGO:

Zechciej BOŻE i ocal moją duszę.

⁵ WIEKUISTY **jest** litościwy i sprawiedliwy,

nasz Bóg **jest** miłosierny.

⁶ WIEKUISTY strzeże prostodusznych;

byłem biedny, a wspomógł mnie.

⁷ Wróc moja duszo do swojego spokoju,

bo BÓG się ulitował nad tobą.

⁸ Wybawił moją duszę od śmierci,

moje oko od łez, a moją nogę od upadku.

⁹ Będę chodził przed WIEKUISTYM w Krainach Życia.

¹⁰ Wierzyłem, kiedy wołałem: Jak bardzo **jestem** biedny.

¹¹ W mojej trwodze powiedziałem: Wszyscy ludzie **są** zawodni *.

¹² Czym odwdziczę się WIEKUISTEMU

za wszystkie dobrodziejstwa względem mnie?

¹³ Podniosę czarę zbawienia i będę wzywał Imienia BOGA.

¹⁴ Spełnię BOGU me śluby, wobec całego Jego ludu.

¹⁵ Drogą jest w oczach BOGA śmierć Jego świętych.

¹⁶ O WIEKUISTY,

ja przecież **jestem** Twoim sługą, synem Twej służebnicy,

bo rozwiązałeś moje pęta.

¹⁷ Tobie składam dziękczynną ofiarę oraz wzywam Imienia BOGA.

¹⁸ Moje śluby spełniam BOGU wobec całego Jego ludu.

¹⁹ W przedsionkach

domu

WIEKUISTEGO,

w twoim wnętrzu, Jeruzalaim.

HALLELUJA!

*116,11 S kłamcami

PSALM 117

¹ Chwalcie WIEKUISTEGO wszystkie narody,

sławcie Go wszystkie plemiona;

² bo nad nami przemożna Jego łaska,

a prawda WIEKUISTEGO na wieki.

HALLELUJA!

PSALM 118

¹ Dziękujcie BOGU, bo jest dobry *, bowiem Jego łaska na wieki.

² Niech głosi Israel, że Jego łaska na wieki.

³ Niech głosi dom Aarona, że Jego łaska na wieki.

⁴ Niech głoszą ci, co się boją WIEKUISTEGO,
że Jego łaska na wieki.

⁵ W ucisku wzywałem WIEKUISTEGO –
na wolność mnie wyprowadził.

⁶ WIEKUISTY ze mną, nie ulęknię się;
cóż mi uczyni człowiek?

⁷ WIEKUISTY ze mną, do mej pomocy,
a ja będę patrzeć na moich nieprzyjaciół.

⁸ Lepiej ufać WIEKUISTEMU, niż na człowieku polegać.

⁹ Lepiej ufać BOGU, niż polegać na możnych.

¹⁰ Wszystkie ludy mnie otoczyły;
wyciąłem * je w Imię WIEKUISTEGO.

¹¹ Obległy mnie oraz otoczyły;
wyciąłem je w Imię WIEKUISTEGO.

¹² Obległy mnie jak pszczoły, zapłonęły jak płomień cierni;
wyciąłem je w Imię WIEKUISTEGO.

¹³ Nacieraleś, nacierałeś na mnie, aby mnie powalić;
lecz BÓG mi dopomógł.

¹⁴ WIEKUISTY moją sławą i pieśnią;
On był moim zbawieniem *.

¹⁵ W namiotach sprawiedliwych ludzi głos radości oraz zwycięstwa;
prawica BOGA okazała potęgę.

¹⁶ Prawica WIEKUISTEGO wywyższona;

prawica BOGA okazała potęgę.

¹⁷ Nie umrę, będę żył i głosił czyny PANA.

¹⁸ Karciał, karciał mnie PAN, ale nie poddał mnie śmierci.

¹⁹ Otwórzcie mi bramę sprawiedliwości,

wejdę w nią i podziękuję PANU.

²⁰ Oto brama WIEKUISTEGO, w nią wejdą sprawiedliwi.

²¹ Dziękuję Ci, że mnie wysłuchałeś * i stałeś się moim zbawieniem.

²² Kamień porzucony przez budowniczych –

stał się kamieniem węgielnym.

[Mateusz 21,42](#); [Marek 12,10](#); [Łukasz 20,17](#); [Dzieje 4,11](#);

[Rzymian 9,33](#); [1 Piotra 2,7](#)

²³ Od WIEKUISTEGO to wyszło

i **jest** tak cudowne w naszych oczach.

²⁴ BÓG sprawił ten to dzień;

cieszymy się nim i radujmy.

²⁵ Proszę BOŻE - dopomóż;

proszę BOŻE - poszczęść.

²⁶ Błogosławiony **ten**, kto przychodzi w Imię WIEKUISTEGO;

błogosławimy wam z domu BOGA. [Mateusz 21,9](#)

²⁷ Wszechmocny WIEKUISTY nam zajaśniał;

mirtami przywiążcie ofiarę do rogów ołtarza.

²⁸ Tyś moim Bogiem i składam Ci dzięki;

moim prawdziwym Bogiem i Cię wynoszę.

²⁹ Dziękujcie WIEKUISTEMU bo **jest** dobry *,

bowiem Jego łaska **trwa** na wieki.

***118,1 + 29 S** także: szlachetny, sprawiedliwy, hojny, łaskawy, doskonały

***118,10 BG** wygubiłem; **C** zniósłem

*118,14 także: ratunkiem, wyzwoleniem, ocaleniem; C pomocą
*118,21 inni: że mnie trapiłeś

PSALM 119

- ¹ Szczęśliwi ci, których droga jest nieskazitelna,
co chodzą według Prawa WIEKUISTEGO *.
- ² Szczęśliwi ci, którzy strzegą Jego świadectw
i dążą do Niego całym sercem.
- ³ Nie czynią nieprawości, ale idą Jego drogami.
- ⁴ Ty ustanowiłeś Twoje przepisy, by były ściśle przestrzegane.
- ⁵ Oby moje drogi były skierowane na przestrzeganie Twoich ustaw.
- ⁶ Wtedy się nie powstydzę,
kiedy będę uważał na wszystkie Twe przykazania.
- ⁷ Będę Cię sławił szczerym sercem,
ucząc się wyroków Twojej sprawiedliwości.
- ⁸ Będę strzegł Twoich ustaw; tylko mnie nie opuszczaj na zbyt długo.
- ⁹ Czym młodzieniec oczyści swoją ścieżkę?
Przestrzeganiem Twojego słowa.
- ¹⁰ Całym sercem Cię pragnę;
od Tych przepisów nie daj mi zboczyć.
- ¹¹ W moim sercu zawarłem Twoje słowo, abym Tobie nie zgrzeszył.
- ¹² Jesteś sławiony WIEKUISTY,
naucz mnie Twoich ustaw.
- ¹³ Mymi ustami wygłaszam wszystkie wyroki Twoich ust.
- ¹⁴ Ponad wszystkie skarby cieszę się drogą Twoich świadectw.
- ¹⁵ Rozmyślałem o Tych przepisach i uważam na Twoje drogi.
- ¹⁶ Twoimi ustawami się zachwycam *

oraz nie zapominam Twoich słów **.

¹⁷ Zlej łaskę na Twojego sługę, abym żył oraz zachował Twoje słowa.

¹⁸ Odsłoń moje oczy, bym ujrzął cuda w Twojej nauce.

¹⁹ Ja **jestem** przechodniem na ziemi;

nie ukrywaj przede mną Twych przepisów.

²⁰ W każdym czasie ma dusza **jest** złamana

tęsknotą za Twoimi prawami.

²¹ Gromisz dumnych, przeklętych;

tych, co zbaczają od Twych przepisów.

²² Zrzuć ze mnie szyderstwo i wzgardę,

ponieważ strzegę Twoich świadectw.

²³ Nawet gdy zasiadają książęta oraz się na mnie zmawiają,

Twój sługa rozmyśla o Twych ustawach.

²⁴ Nawet wtedy

Twoje świadectwa **są** mą rozkoszą oraz moimi doradcami.

²⁵ Przyłgnęła do prochu moja dusza,

ożywisz mnie według Twojego słowa.

²⁶ Gdy wyznam moje postęпки - wysłuchasz mnie,

naucz mnie Twoich ustaw.

²⁷ Daj mi zrozumieć drogę Twoich przepisów,

a będę rozważał Twoje cuda.

²⁸ W smutku rozpłynęła się moja dusza;

podźwignij mnie według Twojego słowa.

²⁹ Oddal ode mnie drogę fałszu i obdaruj mnie Twoją nauką.

³⁰ Obrąłem drogę prawdy; więc stawiam przed siebie Twe wyroki.

³¹ Przyłgnałem do Twoich świadectw,

WIEKUISTY,

nie daj mi się powstydząć.

³² Pobiegnę drogą Twoich przykazań, gdyż otwierają moje serce.

³³ Okaż mi, WIEKUISTY, drogę Twoich ustaw,
abym jej strzegł aż do końca.

³⁴ Daj mi rozum, a będę strzec Twojego prawa ^S
i je zachowam całym sercem.

³⁵ Prowadź mnie drogą Twych przykazań,
bo w niej sobie upodobałem.

³⁶ Skłoń moje serce do Twoich świadectw, a nie do chciwości.

³⁷ Odwróć me oczy, aby nie spoglądały za marnym;
daj mi żyć na Twych drogach.

³⁸ Utwierdź Twoje słowo Twojemu słudze,
który się oddał bogobożności.

³⁹ Odwróć ode mnie poniżenie, którego się obawiam,
bo Twe wyroki są dobre *.

⁴⁰ Oto pragnę Twoich przepisów;
daj mi żyć w Twojej sprawiedliwości.

⁴¹ Niech przyjdą na mnie Twoje łaski,
WIEKUISTY,
i Twa pomoc według Twojego słowa.

⁴² A *tym, którzy* mi urągają –
dam odpowiedź, gdyż ufam Twojemu słowu.

⁴³ Zbyt długo nie pozbawiaj mych ust słowa prawdy,
gdyż oczekuję Twych wyroków.

⁴⁴ Abym zawsze, na wieki wieków strzegł Twego Prawa.

⁴⁵ Abym chodził w ^S wolności *, bo pragnę Twoich przepisów.

⁴⁶ Abym mówił o Twych świadectwach wobec królów

i nie był zawstydzony.

⁴⁷ A kochał się **w** Twoich przykazaniach, które umiłowałem;

⁴⁸ podniósł me dłonie do Twych przykazań, które umiłowałem
oraz rozważał Twe ustawy.

⁴⁹ Pamiętaj Twojemu słudze **o** słowie,
którego kazałeś mi wypatrywać.

⁵⁰ To **jest** moja pociecha w mej niedoli, że Twoje słowo da mi żyć.

⁵¹ Zuchwali bardzo mnie wyszydzą,
ale nie odstąpiłem od Twego Prawa.

⁵² Wspominam odwieczne Twe wyroki, BOŻE, i się pocieszam.

⁵³ Żar mnie ogarnia wobec niegodziwych, **co** porzucają Twoje Prawo.

⁵⁴ A **dla** mnie Twe ustawy są pieśniami w domu mojej pielgrzymki.

⁵⁵ Nocą wspominam Twoje Imię,

WIEKUISTY,

i zachowuję Twoje Prawo.

⁵⁶ Oto wszystko co mi pozostało –

to, że przestrzegam Twych przepisów.

⁵⁷ To mój udział, BOŻE, powiedziałem, abym zachował Twoje słowa.

⁵⁸ Przed Twym obliczem modłę się całym sercem;
zmiłuj się nade mną według Twojego słowa.

⁵⁹ Rozważam moje drogi
oraz zwracam moje kroki ku Twym świadectwom.

⁶⁰ Spieszę - a nie zwlekam, przestrzegać Twoich przykazań.

⁶¹ Oplotły mnie więzy * niegodziwych,
ale nie zapomniałem Twego Prawa.

⁶² Wstaję o północy,
aby Ci podziękować za sprawiedliwe Twe wyroki.

⁶³ Jestem towarzyszem dla wszystkich, którzy się Ciebie boją
i zachowują Twe przepisy.

⁶⁴ Ziemia **jest** pełna Twojej łaski, BOŻE, naucz mnie Twoich ustaw.

⁶⁵ Wyświadczyłeś dobro * Twemu słudze,
WIEKUISTY,
według Twojego słowa.

⁶⁶ Naucz mnie dobrego smaku i wiedzy,
bo zawierzyłem Twoim przykazaniom.

⁶⁷ Zanim byłem upokorzony - błędziłem,
ale teraz strzegę Twojego słowa.

⁶⁸ Ty **jestes** dobry i dobroczynny;
naucz mnie Twoich ustaw.

⁶⁹ Zuchwalcy knują przeciw mnie fałsz,
a ja całym sercem strzegę Twoich przepisów.

⁷⁰ Ich serce utyło jak sadło, a ja rozkoszuję się Twoim Prawem.

⁷¹ Błogo mi, że byłem poniżony,
bowiem nauczyłem się Twoich ustaw.

⁷² Lepszą mi nauka Twych ust, niż tysiące **sztuk** złota i srebra.

⁷³ Twoje ręce stworzyły mnie i umocniły;
oświeć mnie, bym się nauczył Twych przykazań.

⁷⁴ Twoi czciciele widzą mnie i się cieszą, bo oczekuję Twego słowa.

⁷⁵ Wiedziałem, WIEKUISTY, że sprawiedliwe są Twe wyroki;
że słusznie mnie upokorzyłeś.

⁷⁶ Niech Twoja łaska mnie pocieszy,
według słowa danego Twemu słudze.

⁷⁷ Niech Twoje miłosierdzie na mnie przyjdzie, abym żył;
bo Twoja nauka **stała się** mą rozkoszą.

- ⁷⁸ Niech się zawstydzą zuchwalcy, bowiem niewinnie mnie gnębią;
ale ja rozmyślam o Twych przepisach.
- ⁷⁹ Niech się zwrócą do mnie Twoi czciciele
oraz ci, którzy znają Twoje świadectwa.
- ⁸⁰ Niech całe moje serce będzie przy Twych ustawach,
abym się nie powstydził.
- ⁸¹ Moja dusza spragniona **jest** Twojego zbawienia *,
ufam Twojemu słowu.
- ⁸² Moje oczy **są** spragnione Twojego słowa, gdy mówię:
Kiedy mnie pocieszysz?
- ⁸³ Bo byłem jak wór w dymie *, ale nie zapomniałem Twoich ustaw.
- ⁸⁴ Ile jeszcze dni Twojego sługi?
Kiedy wydasz wyrok na moich prześladowców?
- ⁸⁵ Zuchwalcy wykopali mi doły;
ci, którzy nie postępują według Twojej nauki.
- ⁸⁶ Wszystkie Twoje przykazania **są** prawdą;
zatem niewinnie mnie ścigają, dopomóż mi.
- ⁸⁷ Nieomal zgładzili mnie z ziemi, ale Twoich przepisów nie rzuciłem.
- ⁸⁸ Daj mi życie według Twojej łaski,
abym zachował świadectwo Twoich ust.
- ⁸⁹ Twoje słowo, o BOŻE, na wieki ustanowione **jest** w niebiosach.
- ⁹⁰ Twoja prawda od pokolenia do pokolenia;
utwierdziłeś ziemię i stoi.
- ⁹¹ Według Twoich praw wszyscy stoją aż po dziś dzień,
bo **są** twoimi sługami.
- ⁹² Gdyby Twoje Prawo nie była mą rozkoszą –
byłbym zginął w mojej niedoli.

⁹³ Nigdy nie zapomnę Twych przepisów, bo przez nie * dajesz mi żyć.

⁹⁴ Tobie **jestem** oddany - dopomóż mi, gdyż badam Twoje przepisy.

⁹⁵ Niegodziwi na mnie czekali, by mnie zgubić;

ale ja rozważam Tve świadectwa.

⁹⁶ Widziałem kres wszelkiej znikomości;

wielce rozległe **są** Twoje przykazania.

⁹⁷ Jakże umiłowałem Twoją naukę * ,

ona **jest** moją myślą **przez** cały dzień.

⁹⁸ Twoje przykazania

czynią mnie mądrzejszym od moich nieprzyjaciół,

ponieważ zawsze są przy mnie.

⁹⁹ Stałem się rozumniejszym od wszystkich moich nauczycieli,

bo moją myślą **jest** Tve świadectwo.

¹⁰⁰ Stałem się roztropniejszym od starców,

bo strzegę Twoich przepisów.

¹⁰¹ Wstrzymaj moje nogi od wszelkiej złej drogi,

abym zachował Twoje słowo.

¹⁰² Nie odstępuję od Twoich praw, ponieważ Ty mnie prowadzisz.

¹⁰³ Jakże słodkie * są mojemu podniebieniu Twoje słowa,

bardziej niż miód moim ustom.

¹⁰⁴ Przez Twoje przepisy nabieram mądrości,

dlatego nienawidzę wszelkiej drogi fałszu.

¹⁰⁵ Twoje słowo **jest** pochodnią mojej nogi

i światłem na mojej ścieżce.

¹⁰⁶ Przysiągłem i dotrzymam –

strzec sprawiedliwych Twoich wyroków.

¹⁰⁷ **Jestem** bardzo znękanym,

WIEKUISTY,

daj mi żyć według Twojego słowa.

¹⁰⁸ Racz sobie upodobać ofiary moich ust, BOŻE,
oraz naucz mnie Twoich praw.

¹⁰⁹ Moje życie **jest** zawsze w dłoni,
ale nie zapomniałem Twojej nauki.

¹¹⁰ Niegodziwi zastawili na mnie sidła,
lecz nie zboczyłem od Twych przepisów.

¹¹¹ Twoje świadectwa odziedziczyłem na zawsze,
bo one **są** radością mego serca.

¹¹² Skłoniłem moje serce,
by na zawsze, do końca wykonywać Twoje ustawy.

¹¹³ Nienawidzę dwuznacznych, a Twoją naukę umiłowałem.

¹¹⁴ Ty **jesteś** moją obroną i tarczą;
ufam Twojemu słowu.

¹¹⁵ Odstąpcie ode mnie złoczyńcy,
bym przestrzegał przykazań mego Boga.

¹¹⁶ Wspieraj mnie według Twojego słowa, a będę żył,
i w mojej nadziei mnie nie zawstydzaj.

¹¹⁷ Pokrzepiaj mnie, bym ocalał,
i bym zawsze uważał na Twoje przykazania.

¹¹⁸ Zdeptałeś wszystkich, którzy zbaczają od Twoich ustaw,
bo daremną **jest** ich obłuda.

¹¹⁹ Odrzucasz żuźle - wszystkich niegodziwców ziemi;
dlatego umiłowałem Twoje świadectwa.

¹²⁰ Z obawy przed Tobą drętwieje moja cielesna natura **S**
oraz lękam się Twych wyroków.

¹²¹ Spełniałem wyroki i sprawiedliwość;
nie zostawiaj mnie moim ciemnościom.

¹²² Poręcz szczęście Twojemu słudze *,
by mnie nie ciemnęli zuchwali.

¹²³ Moje oczy spragnione są Twojej pomocy
oraz sprawiedliwego Twego słowa.

¹²⁴ Czyń z Twoim sługą według Twojej łaski
oraz sprawiedliwego Twego słowa.

¹²⁵ Ja **jestem** Twoim sługą,

oświeć mnie,

abym poznał Twoje świadectwa.

¹²⁶ Czas działać, WIEKUISTY, **bo** naruszyli Twoją naukę.

¹²⁷ Dlatego Twoje przykazania umiłowałem ponad złoto,
szczerze złoto.

¹²⁸ Dlatego wszystkie przepisy - wszystkie uznaję,
a nienawidzę wszelkiej drogi fałszu.

¹²⁹ Cudowne są Twoje świadectwa, dlatego strzeże ich moja dusza.

¹³⁰ Objawienie Twych słów oświeca,
nieroztropnych czyni rozumnymi.

¹³¹ Otwieram usta i **je** pochłaniam, bo pożądam Twoich przykazań.

¹³² Zwróć się do mnie i zmiłuj się nade mną,
jak przynależy **tym, którzy** miłują Twoje Imię.

¹³³ W Twoim Słowie utwierdź moje kroki
i nie daj mną zawładnąć żadnej nieprawości.

¹³⁴ Wybaw mnie od ludzkiego uciemnienia,
abym zachował Tve przepisy.

¹³⁵ Rozświeć Twoje oblicze nad Twoim sługą

i naucz mnie Twoich ustaw.

¹³⁶ Strumieniami wód zaszły moje oczy,
bo nie przestrzegają Twojej nauki.

¹³⁷ Sprawiedliwym jesteś,

WIEKUISTY,

oraz prawe są Twoje wyroki.

¹³⁸ Ustanowiłeś sprawiedliwość Twoich świadectw
oraz zupełną prawdę.

¹³⁹ Trawi mnie moja gorliwość,

ponieważ moi wrogowie zapomnieli Twojego słowa.

¹⁴⁰ Twoje słowo **jest** bardzo lite *, dlatego Twój sługa je miłuje.

¹⁴¹ Poniżony jestem oraz wzgardzony,

ale nie zapomniałem Twych przykazań.

¹⁴² Twoja sprawiedliwość **jest** sprawiedliwością na wieki,
a Twoje Prawo **jest** prawdą.

¹⁴³ Przyszły **na** mnie niedola i ucisk,

lecz Twoje przykazania są mą rozkoszą.

¹⁴⁴ Twoje świadectwa **są** sprawiedliwe na wieki;
oświeć mnie, abym żył.

¹⁴⁵ Wołam z całego serca:

Wysłuchaj mnie, WIEKUISTY;

i Twoich ustaw przestrzegam.

¹⁴⁶ Wzywam Cię - dopomóż mi,

niech Twoich świadectw przestrzegam.

¹⁴⁷ Wstaję o świcie i błagam, wypatrując Twojego słowa.

¹⁴⁸ Moje oczy uprzedzają nocne strażę, abym rozważał Twoje wyroki.

¹⁴⁹ Według Twojej łaski wysłuchaj mojego głosu,

WIEKUISTY,

daj mi żyć według Twojego wyroku *.

¹⁵⁰ Zbliżają się do mnie ci, co idą za podstępem,
a od Twojej nauki się oddalili.

¹⁵¹ Bliskim jesteś Ty, o BOŻE,
a wszystkie Twoje przykazania są prawdą.

¹⁵² Od dawna znam Twe ustawy, że utwierdziłeś je na wieki.

¹⁵³ Popatrz na moją nędzę i mnie wyswobodź,
bowiem nie zapomniałem Twego Prawa.

¹⁵⁴ Broń mojej sprawy i mnie wyswobodź;
daj mi żyć według Twojego słowa.

¹⁵⁵ Zbawienie * jest dalekie od niegodziwych,
bo Twoich ustaw nie pragną.

¹⁵⁶ Wielkie jest Twoje miłosierdzie,

WIEKUISTY,

daj mi żyć według Twoich wyroków.

¹⁵⁷ Liczni są moi wrogowie i prześladowcy,
ale od Twoich świadectw nie zboczyłem.

¹⁵⁸ Widziałem odstępców, którzy nie przestrzegają Twojego słowa oraz się
oburzyłem.

¹⁵⁹ Patrz, że umiłowałem Twoje przykazania,

WIEKUISTY,

daj mi żyć według Twoich wyroków.

¹⁶⁰ Prawda jest sumą * Twego słowa,
i na wieki wszelki wyrok Twojej sprawiedliwości.

¹⁶¹ Niewinnie ścigają mnie książęta,
bo przed Twoim słowem drży moje serce.

¹⁶² Cieszę się Twoim słowem, **tak** jak ten, co znalazł wielką zdobycz.

¹⁶³ Nienawidzę kłamstwa i nim się brzydzę;
bowiem umiłowałem Twoje Prawo.

¹⁶⁴ Siedmiokroć dziennie Cię sławię,
z powodu Twoich sprawiedliwych wyroków.

¹⁶⁵ Wielki pokój **dla tych, którzy** miłują Tve Prawo
i nie ma dla nich pułapek *.

¹⁶⁶ Wypatruję Twojego zbawienia *,
WIEKUISTY,
i spełniam Tve przykazania.

¹⁶⁷ Moja dusza strzeże Twoich świadectw, bo je bardzo umiłowałem.

¹⁶⁸ Strzegę przykazań i Twoich świadectw,
bo wszystkie moje drogi **są** przed Tobą.

¹⁶⁹ Oby doszło przed Ciebie me wołanie,
WIEKUISTY,
oświeć mnie według Twojego słowa.

¹⁷⁰ Oby doszła przed Ciebie ma modlitwa,
ocal mnie według Twojego słowa.

¹⁷¹ Moje usta będą wylewać chwałę,
gdy mnie nauczysz Twoich ustaw.

¹⁷² Mój język śpiewa Twoje słowo,
bo sprawiedliwe **są** wszystkie Tve przykazania.

¹⁷³ Niech Twoja ręka będzie ku mej pomocy,
bowiem wybrałem Tve przepisy.

¹⁷⁴ Tęsknię do Twojego zbawienia *,
WIEKUISTY,
a Tve Prawo **jest** mą rozkoszą.

¹⁷⁵ Niech żyje moja dusza, by Cię sławiła;

Twoje wyroki mnie wspomogą.

¹⁷⁶ Tułam się jak zbłąkana owca,

odszukaj Twojego sługę, bowiem nie zapomniałem Twych przykazań.

*119,1 S chodzą w prawie Boga.

*119,16 od: wpatruję się z miłością

**119 16 także: uczynków

*119,39 S także: **zbawienne, łaskawe**

*119,45 S dokładniej: **w szerokości, w rozszerzeniu**

*119,61 inni: rzesze

*119,65 S także: **łaskawość**

*119,81 także: **ratunku, ocalenia, wyzwolenia; C pomocy**

*119,83 młode wino wystawiane było w skórzanych workach na działanie dymu, by w ten sposób prędzej nabrało właściwości starego

*119,93 S także: **w nich**

*119,97 także: **twoje Prawo**

*119,103 także: **gładkie**

*119,122 składniej: daj mi rękojmię szczęścia

*119,140 także: **oczyszczone, oczyszczające**

*119,149 także: **sądu, sprawy sądowej; C prawa**

*119,155 + 166 +174 także: **ratunek, ocalenie, wyzwolenie; C pomoc**

*119,160 inni, także: **wartością; C szczytem**

*119,165 także: **przyczyny potknięć; S także: obrazy, zgorszenia**

PSALM 120

¹ *Pieśń pielgrzymia **.

W mojej niedoli wołałem do BOGA i mnie wysłuchał.

² WIEKUISTY,

ocal moją duszę od ust kłamliwych i od języka podstępnego.

³ Języku podstępny!

Co ci **to** da i jaki pożytek ci przyniesie,

⁴ że jesteś jak wyostrzone strzały bohatera,

czy też jak węgle jałowca *?

⁵ Biada mi, że zamieszkałem w Meszech,

że przebywałem w namiotach Kedaru *.

I Mojżesza 10,2; Ezechiel 27,13; 38,2

⁶ Razem z wrogiem pokoju długo gościła moja dusza.

⁷ Ja za pokojem,

ale cokolwiek bym mówił - oni za wojną.

*120,1 zwana także: Pieśnią wchodzenia, stopni - ponieważ do Jerozolimy wchodziło się pod górę

*120,4 węgle jałowca żarzą się długo pod popiołem

*120,5 Meszech - pochodzące od Jafeta barbarzyńskie plemię, które zamieszkało na Kaukazie, pomiędzy morzem Czarnym, a Kaspijskim. Kedar - ciemnoskóra (stąd nazwa) horda arabskich beduinów, wywodząca się od Ismaela.

PSALM 121

¹ *Pieśń pielgrzymia.*

Moje oczy wznoszę ku góróm, skąd moja pomoc nadejdzie.

² Moja pomoc od WIEKUISTEGO, stwórcy Nieba i ziemi.

³ * Nie da się zachwiać twej nodze, **bowiem** twój stróż nie drzemie.

⁴ Oto nie drzemie i nie śpi stróż Izraela.

- ⁵ WIEKUISTY **jest** twoim stróżem,
BÓG twoim cieniem po prawicy.
- ⁶ **Za** dnia nie porazi cię słońce, ani księżyc **w** nocy.
- ⁷ WIEKUISTY cię ustrzeże od wszelkiego zła,
ustrzeże twoją duszę.
- ⁸ WIEKUISTY ustrzeże twoje wyjście i twoje wejście,
odtąd i na wieki.

*121,3 Psalm śpiewany był na dwa chóry. Od tego miejsca głos drugiego chóru.

PSALM 122

- ¹ *Pieśń pielgrzymia Dawida **.
Radowałem się **tymi, którzy** mi mówili:
Pójdziemy do domu WIEKUISTEGO.
- ² Nasze nogi stanęły w twoich bramach, Jerozolimie.
- ³ O Jerozolimie, zbudowane jak miasto, które się zwało ***** w sobie.
- ⁴ Tam ciągnęły pokolenia zwyczajem Izraela,
pokolenia PANA,
by słać Imię WIEKUISTEGO.
- ⁵ Tam są postawione trony na sąd, trony dla domu Dawida.
- ⁶ Módlcie się o pokój ***** dla Jerozolimie
i by się powodziło twoim przyjaciołom.
- ⁷ Niech będzie pokój w twojej twierdzy i cisza w twoich pałacach.
- ⁸ Dla moich braci i towarzyszy zapowiadam ci pokój.
- ⁹ Dla domu WIEKUISTEGO,
naszego Boga,

uproszę dla ciebie szczęście.

*122,1 w **S** brak imienia Dawida

*122,3 od: złączyć się, zlać się w jedno; inni: w którym skupiło się wszystko

*122,6 od: być spokojnym, szczęśliwym; inni: Dowiadujcie się o powodzenie

PSALM 123

¹ *Pieśń pielgrzymia.*

Do Ciebie podnoszę moje oczy, o Panujący w niebiosach.

² Jak oczy sług **zwrócone są** na rękę swoich panów,

jak oczy służebnicy na rękę swojej pani -

tak nasze oczy na WIEKUISTEGO,

naszego Boga,

aż się zmiłuje nad nami.

³ Zmiłuj się nad nami, WIEKUSTY, zmiłuj się nad nami,

bo **jesteśmy** bardzo przesyleni pogardą.

⁴ Nasza dusza nad miarę się nasyciła i urąganiem hardych *,

i wzgardą wyniosłych.

*123,4 także: **pewnych siebie**

PSALM 124

¹ *Pieśń pielgrzymia Dawida.*

Gdyby nie WIEKUISTY, który był z nami - niech **to** powie Israel.

- ² Gdyby nie WIEKUISTY, który był z nami,
kiedy ludzie powstali przeciw nam,
- ³ kiedy zapłonął na nas ich gniew - wtedy żywcem by nas pochłonęli.
- ⁴ Wtedy by nas wody * zalały, a strumień wezbrał nad naszą duszą.
- ⁵ Wtedy burzliwe wody by naszły nad naszą duszę.
- ⁶ Wysławiony WIEKUISTY, który nas nie wydał na łup ich zębom.
- ⁷ Jak ptak z siideł ptaszników, tak uszła nasza dusza;
siideła się porwały, a myśmy uszli.
- ⁸ Nasza pomoc w Imieniu WIEKUISTEGO - Stwórcy Nieba i ziemi.

*124,4 w domyśle - jako symbol nieszczęścia

PSALM 125

¹ *Pieśń pielgrzymia.*

Ci, co ufają WIEKUISTEMU są jak góra Cyon –
niewzruszona, wiecznotrwała.

² Jeruzalaim - wokół niej góry,
a WIEKUISTY wokół swojego ludu, odtąd i na wieki.

³ Bo nie spocznie laska niegodziwych * na dziele ** sprawiedliwych,
by prawi nie wyciągali swoich rąk ku nieprawości.

⁴ WIEKUISTY,
poszczęść szlachetnym S* i prawym ** w swoich sercach.

⁵ Zaś tych, którzy zbaczają na swe manowce,
oby WIEKUISTY wygubił razem ze złoczyńcami *.

Pokój Israelowi.

*125,3 także: **błądzących, mylących się, grzesznych**
125,3 także: **dziedzictwie, udziale
*125,4 S także: **sprawiedliwym, doskonałym; C** **dobrym**
125,4 także: **odpowiednim, sprawiedliwym
*125,5 także: **czyniącymi nieprawość**

PSALM 126

¹ *Pieśń pielgrzymia.*

Kiedy BÓG wrócił wygnańców * Cyonu, byliśmy jakby senni **.

² Wtedy napełniły się radością nasze usta, a nasz język śpiewem;

wtedy mawiano pomiędzy narodami:

WIEKUISTY dokonał z nimi wielkich rzeczy.

³ WIEKUISTY dokonał dla nas wielkich rzeczy;

byliśmy rozradowani.

⁴ Wróć BOŻE naszych wygnańców, jak strumienie na spiekłą ziemię.

⁵ Ci, co sieją we łzach - będą zbierać w radości.

⁶ Idący - idzie płacząc, i niesie garść zasiewu;

wracający - wraca ze śpiewem, i niesie swoje snopy.

*126,1 inni: przywrócił wygnańców do pierwotnego stanu
**126,1 inni: jak ożyli na nowo po ciężkiej chorobie

PSALM 127

¹ *Pieśń pielgrzymia Salomona.*

Jeśli WIEKUISTY nie zbuduje domu,

na próżno trudzą się nim budowniczkowie;

jeśli WIEKUISTY nie strzeże miasta - na próżno czuwa straż.

² To wam **jest** na marne;

tym, którzy wcześniej wstajecie,
do późna przesiadujecie i spozywacie chleb znoju;
bo to samo, **podczas** snu, daje Swojemu ulubieńcowi.
³ Oto dzieci **są** darem WIEKUISTEGO, owoc nagrodą życia.
⁴ Jak strzały w rękę bohatera, takie **są** dzieci młodości.
⁵ Szczęśliwy mąż, który napełnił nimi swój kołczan;
nie powstydzą się, gdy w bramie * rozprawią się ze swym wrogiem.

*127,5 w przestronnych bramach miast odbywały się publiczne posiedzenia sądowe

PSALM 128

¹ *Pieśń pielgrzymia.*

Szczęśliwy każdy, **kto** się boi * WIEKUISTEGO,
kto chodzi Jego drogami.

² Kiedy spożywasz pracę twoich rąk - jesteś szczęśliwy i **jest** ci błogo.

³ Twoja żona jakby bujna winorośl w obrębie twojego domu;
twoi synowie jakby różdżki oliwne wkoło twego stołu.

⁴ Tak oto **jest** błogosławiony mąż, **który** się boi WIEKUISTEGO.

⁵ Niech ci WIEKUISTY błogosławi z Cyonu;
obyś oglądał szczęście Jeruzalaim po wszystkie dni twego życia.

⁶ Obyś oglądał dzieci twoich dzieci.

Pokój w Israelu.

*128,1 także: **czci**

PSALM 129

¹ *Pieśń pielgrzymia.*

Wielce mnie gnębili od mojej młodości - niech **to** powie Israel.

² Wielce mnie gnębili od mojej młodości, lecz mnie nie zmoгли.

³ Oracze orali po mym grzbiecie i wydłużali swe bruzdy.

⁴ **Lecz** sprawiedliwy BÓG rozciął więzy niegodziwych.

⁵ Zawstydzą się i pierzchną wszyscy wrogowie Cyonu.

⁶ Będą jak porost dachów, który zanim wyrośnie - usycha.

⁷ Żeniec nie napęlnia nim swojej garści,

ani swej poły **ten, który** wiąże snopy.

⁸ Ani przechodnie nie mówią:

Z wami **jest** błogosławieństwo WIEKUISTEGO,

sławimy was w Imię WIEKUISTEGO.

PSALM 130

¹ *Pieśń pielgrzymia.*

WIEKUISTY,

wzywam Cię z głębin.

² Panie, wysłuchaj mojego głosu;

oby Twoje uszy były skłonięne na głos mojego błagania.

³ WIEKUISTY! Jeżeli zapamiętasz winy *, Panie, któż się ostoi?

⁴ Ale u Ciebie **jest** przebaczenie, aby się Ciebie obawiano.

⁵ Ufam WIEKUISTEMU,

ufa **Mu** moja dusza i wypatruję Jego słowa.

⁶ Moja dusza bardziej wypatruje Boga niż **oddział** warty * poranku;

tak, niż warta - poranku.

⁷ Israelu, wypatruj WIEKUISTEGO,

bo u WIEKUISTEGO **jest** łaska i u Niego **jest** wielkie wykupienie *.

⁸ On wykupi Izraela ze wszystkich jego win *.

*130,3 także: **nieprawości, grzechy**

*130,6 inni: niż czuwający

*130,7 także: **uwolnienie za okupem; C wyzwolenie**

*130,8 także: **grzechów**

PSALM 131

¹ *Pieśń pielgrzymia Dawida.*

WIEKUISTY,

nie wynosiło się moje serce,

nie wywyższały się moje oczy,

ani nie marzyłem o rzeczach wyższych i dla mnie niedościgłych.

² Czyż nie koilem oraz nie uciszałem mojej duszy,

podobnie jak niemowlę przy swojej matce;

bo jak niemowlę **jest** we mnie moja dusza.

³ Od dziś i na wieki

oczekuj *

WIEKUISTEGO,

Israelu.

*131,3 także: **pokładaj nadzieję w; C wypatruj**

PSALM 132

¹ *Pieśń pielgrzymia.*

WIEKUISTY,

pamiętaj Dawidowi wszystkie jego utrapienia.

² Jak złożył przysięgę BOGU i ślubował Mocarzowi Jakóba:

³ Nie wejdę do przybytku mego domu,

nie wstąpię na posłanie mego łoża,

⁴ nie użyczę snu moim oczom,

a mym powiekom drzemania,

⁵ dopóki nie znajdę miejsca dla BOGA, siedziby dla Mocarza Jakóba.

⁶ Oto słyszeliśmy o niej w Efrata i znaleźliśmy ją na błoniach Jaar *.

⁷ Wejdźmy do Jego Przybytków,

ukorzmy się u podnóżka Jego stóp.

⁸ Zstąp WIEKUISTY do miejsca Twojego spoczynku,

Ty i Arka Twojego Majestatu.

⁹ Twoi kapłani odzieją się sprawiedliwością,

a Twoi święci * się uradują.

¹⁰ Z powodu Twojego sługi Dawida,

nie odtrącaj oblicza Twojego pomazańca *.

¹¹ BÓG w prawdzie zaprzysiął Dawidowi i się nie cofnie od niej:

Z owocu twojego życia wyniosę na twój tron.

[Łukasz 1,55; Dzieje 2,30](#)

¹² Jeśli twoi synowie będą przestrzegać Mojego przymierza

oraz tego świadectwa, którego ich nauczam,

także ich synowie będą na wieki zasiadać na twoim tronie.

¹³ Bowiem BÓG wybrał Cyon, upodobał go Sobie na Swą siedzibę,

mówiąc:

¹⁴ To **jest** mój spoczynek na wieki, tu zasiądę,

bo go Sobie upodobałem.

¹⁵ Jego płodom pobłogosławię,

jego biednych nasycę chlebem,

¹⁶ jego kapłanów oblekę zbawieniem * ,

a jego święci będą się cieszyć.

¹⁷ Tam dam wzrosnąć wierzchołkowi * Dawida,
przygotuję pochodnię Mojemu Pomazańcowi.

¹⁸ Jego wrogów okryje hańba,

a na Nim będzie błyszczeć * Jego korona.

***132,6** prawdopodobnie nazwa błoni otaczających górę Moria

***132,9** także: **oddzieleni, czyści, bezgrzeszni; C pobożni**

***132,10** najprawdopodobniej chodzi o Salomona, „autora” tej pieśni. Psalm 132 był śpiewany w czasie przeniesienia Arki z przybytku Dawida do nowo wybudowanej Świątyni Salomona.

***132,16** także: **ratunkiem, ocaleniem, wyzwoleniem; C pomocą**

***132,17** także: **szczytowi, rogowi; C potędze**

***132,18** także: **Iśnić, kwitnąć**; inni: wzniesie się

PSALM 133

¹ *Pieśń pielgrzymia Dawida.*

O, jak **jest** pięknie i miło, kiedy bracia zgodnie przebywają.

² **To** jak najwyborniejszy olej na głowie, **co** spływa na brodę,

na brodę Ahrona *;

który spływa na skraj jego szat.

³ Jakby rosa Hermonu, **co** spada na góry Cyonu;

gdyż tam WIEKUISTY ustanawia błogosławieństwo

oraz życie na wieki.

***134,2** spolszczone: Arona (Aarona)

PSALM 134

¹ *Pieśń pielgrzymia.*

Wysławiajcie WIEKUISTEGO,
wszyscy słudzy WIEKUISTEGO,
co stajecie po nocach w Domu WIEKUISTEGO.

² Wznieście wasze ręce ku Świątyni i sławcie WIEKUISTEGO.

³ Niech ci WIEKUISTY –
twórca Nieba i ziemi,
pobłogosławi z Cyonu.

PSALM 135

¹ HALLELUJA!

Chwalcie Imię WIEKUISTEGO;
słudzy - chwalcie WIEKUISTEGO.

² Wy, którzy stoicie w Domu WIEKUISTEGO,
w przedsionkach domu naszego Boga.

³ HALLELUJA!

Bo WIEKUISTY **jest** doskonałym *;
śpiewajcie Jego Imieniu, bo **jest** miłe.

⁴ Gdyż WIEKUISTY wybrał sobie Jakóba,
Israela na Swoją drogocenną własność.

⁵ Zaiste, ja wiem, że WIEKUISTY **jest** wielkim,
i nasz Pan ponad wszystkich bogów.

⁶ WIEKUISTY czyni wszystko, co chce -

na niebie, na ziemi, w morzach oraz we wszystkich głębinach.

⁷ Z krańca ziemi wznosi obłoki, tworzy błyskawice dla deszczu,
wyprowadza wiatr ze Swych skarbnic.

⁸ Ten, który poraził pierworodne w Micraim –
od człowieka, aż do bydłęcia.

⁹ Pośród ciebie, Micraimie, zesłał znaki i cuda
na faraona oraz na wszystkie jego sługi.

¹⁰ On poraził liczne narody i pobił potężnych królów.

¹¹ Sychona - króla Amorei, Oga - króla Baszanu,
oraz wszystkie królestwa Kanaanu.

¹² I oddał ich kraj na dziedzictwo,
na dziedzictwo Swojemu ludowi - Israelowi.

¹³ WIEKUISTY,

Twe Imię trwa na wieki;

WIEKUISTY,

pamięć o Tobie od pokolenia do pokolenia.

¹⁴ Gdyż BÓG wymierza sprawiedliwość Swojemu narodowi,
a nad Swoimi sługami się lituje.

¹⁵ Posągi pogan - srebro i złoto, te są dziełami rąk ludzkich.

¹⁶ Mają usta - a nie mówią; mają oczy - a nie widzą;

¹⁷ mają uszy - a nie słyszą i nie mają tchnienia * w swych ustach.

¹⁸ Niech jak one będą ich twórcy;

każdy, kto im zaufał.

¹⁹ Domu Israela - sławcie WIEKUISTEGO;

bogobojni - sławcie WIEKUISTEGO.

²⁰ Domu Lewiego - sławcie WIEKUISTEGO;

bogobojni - sławcie WIEKUISTEGO.

²¹ Niech będzie sławionym WIEKUISTY z Cyonu,
który przebywa w Jeruzalaim.

HALLELUJA!

*135,3 także: **prawym, sprawiedliwym, łaskawym, dobrotliwym, dobrym**

*135,17 także: **ducha**

PSALM 136

- ¹ Chwalcie WIEKUISTEGO, bo jest dobry *,
bowiem na wieki Jego łaska **.
- ² Chwalcie BOGA nad bogami, bowiem na wieki Jego łaska.
- ³ Chwalcie Pana nad panami, bowiem na wieki Jego łaska.
- ⁴ Tego, co zdziałał wielkie cuda, bowiem na wieki Jego łaska.
- ⁵ Który w mądrości stworzył nieba, bowiem na wieki Jego łaska.
- ⁶ Co rozpostarł ziemię na wodach, bowiem na wieki Jego łaska.
- ⁷ Co stworzył wielkie światła, bowiem na wieki Jego łaska.
- ⁸ Słońce, by panowało we dnie, bowiem na wieki Jego łaska.
- ⁹ Księżyc i gwiazdy, by panowały w nocy;
bowiem na wieki Jego łaska.
- ¹⁰ Który poraził w Micraim jego pierworodnych;
bowiem na wieki Jego łaska.
- ¹¹ I spośród nich wyprowadził Izraela, bowiem na wieki Jego łaska.
- ¹² Potężną ręką i podniesionym ramieniem;
bowiem na wieki Jego łaska.
- ¹³ Co rozdzielił na części morze Sitowia *;
bowiem na wieki Jego łaska.

- ¹⁴ I jego środkiem poprowadził Israel; bowiem na wieki Jego łaska.
- ¹⁵ A faraona i jego wojsko pogrążył w morzu Sitowia;
bowiem na wieki Jego łaska.
- ¹⁶ Tego, co prowadził Swój lud po puszczy;
bowiem na wieki Jego łaska.
- ¹⁷ Który poraził wielkich królów; bowiem na wieki Jego łaska.
- ¹⁸ I pobił potężnych królów; bowiem na wieki Jego łaska.
- ¹⁹ Sychona - króla Amorei; bowiem na wieki Jego łaska.
- ²⁰ Oga - króla Baszanu; bowiem na wieki Jego łaska.
- ²¹ I oddał ich kraj na dziedzictwo; bowiem na wieki Jego łaska.
- ²² Na dziedzictwo Swojemu słudze - Israelowi;
bowiem na wieki Jego łaska.
- ²³ Który pamiętał o nas w naszym poniżeniu;
bowiem na wieki Jego łaska.
- ²⁴ I wydarł nas od naszych ciemiężców; bowiem na wieki Jego łaska.
- ²⁵ Temu, co daje chleb wszelkiej cielesnej naturze ^S;
bowiem na wieki Jego łaska.
- ²⁶ Chwalcie Boga niebios;
bowiem na wieki Jego łaska.

*136,1 także: zbawienny, życzliwy, dobrotliwy, łaskawy

**136,1 litość, żalność, współczucie, miłosierdzie

*136,13 S Czerwone

PSALM 137

- ¹ Nad rzekami Babelu *, tam siedzieliśmy płacząc
i wspominając Cyon.

² W nim na wierzbach zawieszaliśmy nasze lutnie.

³ Tam zaborcy domagali się od nas słów pieśni, a nasi gnębiciele * - radości.

Zaspiewajcie nam **jakąś** z pieśni Cyonu.

⁴ Jakże my mamy śpiewać pieśń WIEKUISTEGO na obcej ziemi?

⁵ Jeżeli cię zapomnę, Jeruzalaim, niech zdrętwieje * moja prawica.

⁶ Niech mój język przylgnie do mego podniebienia,

jeślibym nie pamiętał o tobie,

jeślibym nie postawił Jeruzalaim na przedzie mojej radości.

⁷ WIEKUISTY,

pamiętaj synom Edomu dzień Jeruzalaim;

ty, co wołali: Burzcie, burzcie aż do jej fundamentów.

⁸ O, córko Babelu, **ty** będziesz spustoszona;

szczęśliwy, kto ci zrównoważy odpłatę, którą nam zapłaciłaś ^S.

⁹ Szczęśliwy kto pochwyci i roztrąci o skałę twoje dzieci.

***137,1** spolszczone: Babilonu

***137,3** także: dręczyciele, łupieżcy, znęcający się

***137,5** inni: niech mnie zapomni

PSALM 138

¹ *Pieśń Dawida.*

Sławię Cię z całego serca, śpiewam Ci wobec bogów *.

² Korzę się przed Twym świętym Przybytkiem,

wysławiam Twoje Imię za Twą łaskę **oraz** za Twoją prawdę,

bo wyniosłeś Tve Imię i Twoje Słowo nade wszystko.

³ W dzień, kiedy Cię wzywałem - wysłuchałeś mnie,

mocą pokrzepiłeś mą duszę.

⁴ Będą Ci składać hołd, o WIEKUISTY, wszyscy królowie ziemi,
bo usłyszeli wyroki z Twoich ust.

⁵ Będą śpiewać o drogach BOGA i jak wielkim **jest** majestat BOGA.

⁶ Gdyż WIEKUISTY **przebywa** wysoko,
a uważa na poniżonych i z daleka rozpoznaje wyniosłego.

⁷ Gdy będę chodził wśród niedoli - dasz mi żyć,
na przekór moim wrogom podasz **mi** Twoją rękę
i mnie wspomóże Twa prawica.

⁸ **BÓG tego** dla mnie dokona *.

WIEKUISTY,

Twoja łaska na wieki,

nie zaniechaj dzieł Twoich rąk.

***138,1** inni: przed Tobą, Boże, śpiewam

***138,8** także: zapłaci, wyrówna, odpłaci

PSALM 139

¹ *Przewodnikowi chóru. Pieśń Dawida.*

WIEKUISTY,

Ty mnie zbadaleś i znasz.

² Ty znasz mój odpoczynek, moje wstawanie
i z daleka rozumiesz mą myśl.

³ Ty wysledziłeś mój chód, moje leżenie
i uważasz * na wszystkie me drogi.

⁴ Bo zanim wyraz **pojawi się** na mym języku,

WIEKUISTY,

Ty już go cały znasz.

⁵ Ze wszystkich stron * mnie opasałeś
i położyłeś na mnie Twoją dłoń.

⁶ Niedościągłym **jest** dla mnie tego zrozumienie,
i tak wzniosłe, że temu nie podołam.

⁷ Dokąd ujdę przed Twoim Duchem;
dokąd się schronię przed Twym obliczem?

⁸ Gdybym się wzniosł ku niebu - Ty tam **jesteś**;
gdybym sobie usłał w Krainie Umarłych **S** - **jesteś** tuż *.

⁹ Gdybym wziął skrzydła jutrzeńki i spoczął na krańcu morza -

¹⁰ nawet tam zaprowadzi mnie Twoja ręka i ujmie Twoja prawica.

¹¹ A gdybym powiedział:

Przecież ukryje mnie ciemność –
i nocą stanie się światło wokół mnie.

¹² Bo ciemność nie zaciemnia przed Tobą, a noc jaśnieje jak dzień;

ciemność **jest dla Ciebie** jak światło.

¹³ Ty ukształtowałaś moje nerki,
uformowałaś mnie w łonie mej matki.

¹⁴ Sławię Cię, bo **jestem** dziwnie cudowny;
cudowne **są** Twoje twory, a moja dusza dobrze to poznaje.

¹⁵ Moja istota nie była tajna przed Tobą,
kiedy się tworzyłem w skrytości,
zawiązywałem się w dolnej ziemi.

¹⁶ Twoje oczy widziały mój zarodek *;

a w Twej księdze,
gdzie są zapisane wszystkie przyszłe przeznaczenia,
i dla niego było jedno wśród nich.

¹⁷ Jak cenne były **dla** mnie Tve zamysły,

Boże,

i jak potężna ich liczba.

¹⁸ Gdybym je zliczył - byłyby liczniejsze od piasku;
powstałem * oraz wciąż jestem z Tobą.

¹⁹ Gdybyś zgładził, Boże, niegodziwego;
wara ode mnie mężom krwawym.

²⁰ Tym, co wzywają Cię dla zbrodni, wzywają dla fałszu –
Twoich wrogów.

²¹ Czyż tych, którzy Cię nienawidzą,

WIEKUISTY,

i ja nie mam w nienawiści,

i czy nie brzydzę się Twoimi przeciwnikami?

²² Znienawidziłem ich całą nienawiścią; są mi wrogami.

²³ Doświadcz mnie, Boże, poznaj moje serce,
wypróbuj mnie i poznaj moje myśli.

²⁴ Patrz, czy jest we mnie droga przekory,
i po drodze wieczności mnie prowadź.

*139,3 od: rozsiewać, przewiewać ziarna, oczyszczać z plew

*139,5 właściwie: ze wschodu i z zachodu

*139,8 S jesteś blisko, jesteś obecny

*139,16 w Talmudzie - każda nieforemna masa

*139,18 właściwie: obudziłem się

PSALM 140

¹ Przewodnikowi chóru. Pieśń Dawida.

² Wybaw mnie, WIEKUISTY, od człowieka złego;
ochroń mnie od męża bezprawia.

³ Od tych, co zamyślają złe w ich sercu i wszczynają walki co dnia.

⁴ Jak wąż * ostrzą swoje języki, jad żmii pod ich wargami. *Sela.*

⁵ Uchowaj mnie, WIEKUISTY, od rąk niegodziwca;

ochroń mnie od męża bezprawia;

od tych, co obmyślili by zachwiać moje kroki.

⁶ Dumni ukryli na mnie sidła i powrozy,

rozciągnęli sieci nad ścieżką,

zastawili na mnie zasadzki. *Sela.*

⁷ Powiedziałem do WIEKUISTEGO:

Ty **jestes** moim Bogiem;

WIEKUISTY,

wysłuchaj głosu mego błagania.

⁸ WIEKUISTY,

Panie,

twierdzo mojego zbawienia *,

który osłaniasz moją głowę w dzień boju.

⁹ Nie spełniaj, BOŻE, życzeń niegodziwego,

nie urzeczywistniaj jego zamysłów;

niech oni nie triumfują. *Sela.*

¹⁰ Niech głowy tych, co mnie obstępują pokryje niecność * ich warg.

¹¹ Niech spadną na nich rozżarzone węgle;

strąć ich w ogień, w przepaście, by nie powstałi.

¹² Niech się nie utrzyma na ziemi oszczerca, mąż bezprawia;

niech go ściga zło aż do upadku *.

¹³ Wiem, że BÓG sprawi oddzielenie * zebrzącemu **S**

oraz sprawę sądową ** ubogim.

¹⁴ Zaprawdę, sprawiedliwi będą wystawiać Twoje Imię;

przed Twym obliczem zasiądą prawi *.

*140,4 dosłownie: pierścieniowaty

*140,8 także: ratunku, ocalenia, wyzwolenia; C mojej pomocy

*140,10 inni: jad

*140,12 inni: ostatecznego upadku; od nieszczęścia do nieszczęścia

*140,13 S także: odróżnienie; sąd

**140,13 także: sprawiedliwość

*140,14 S odpowiedni, nadający się, zdadni

PSALM 141

¹ *Pieśń Dawida.*

Wzywam Cię, WIEKUISTY, pospiesz do mnie;

kiedy Cię wzywam - słuchaj mojego głosu

² Niech ma modlitwa stanie się kadzidłem przed Twym obliczem,

a wzniesienie mej dłoni jak wieczorna ofiara *.

³ Zwróć uwagę * , WIEKUISTY, na moje usta,

strzeż poruszenia moich warg.

⁴ Nie daj wypaczyć * mego serca ku złej rzeczy,

bym **nie** popełniał niegodziwych czynów

względem ludzi czyniących zło **,

i nie zwalczał ich ulubieńców ***.

⁵ Niech mnie uderzy Sprawiedliwy - **gdyż to jest** łaską,

niech mnie zgromi;

gdy mnie karci - to **jest** olejem na moją głowę,

gdyż pomimo ich krzywd, jeszcze **płynie** moja modlitwa.

⁶ Ich sędziowie ustąpili przy skale i usłuchali moich słów,

ponieważ były im miłe.

⁷ Jakby ktoś kopał oraz rozdzierał ziemię,

tak nad skrajem Krainy Umarłych **S** rozrzucone są nasze kości.

⁸ Dlatego do Ciebie,
Panie,
WIEKUISTY,
wznoszą się moje oczy,
Tobie ufam - nie obnażaj * mej duszy.
⁹ Ustrzeż mnie od sideł, co na mnie zastawili
i od zasadzek złoczyńców *.
¹⁰ Niech niegodziwi razem wpadną we własne sieci,
kiedy ja je ominę.

***141,2** wg. *Tory* (II Mojżesza 30, 7 - 8) należało dwa razy dziennie palić kadzidło (rano i wieczorem)

***141,3** inni: ustanów straż

***141,4** także: **skłonić, pochylić, poddać, nagiąć**

****141,4 S** nieprawość

*****141,4 S** i nie jednoczył się z ich wybranymi

***141,8** także: **nie rozlewaj**

***141,9 S** nieprawych

PSALM 142

¹ *Dumanie Dawida; modlitwa, kiedy pozostawał w jaskini.*

² Moim głosem wołam do BOGA,
moim głosem błagam WIEKUISTEGO.

³ Przed Nim wylewam mój żal;
przed Nim moją niedolę wypowiadam.

⁴ Gdy zwątpił we mnie mój duch
- a Ty znasz moją ścieżkę na drodze, którą chodzę -
ukryli na mnie sidła.

⁵ Spójrz na prawo i zobacz - nie ma tego, kto by mnie znał;
znikło dla mnie schronienie, nikt nie pyta o moją duszę.

⁶ Wołam do Ciebie, WIEKUISTY, mówiąc:

Ty **jesteś** moją ucieczką, moim udziałem w Krainie Życia.
⁷ Zwróć uwagę na moje błaganie, bo **jestem** bardzo biedny;
ocal mnie od mych prześladowców, bo **są** silniejsi ode mnie.
⁸ Wyprowadź z zamknięcia mą duszę, bym słaWił Twoje Imię;
bĘdą się mną chlubić * sprawiedliwi, gdy się nade mną zmiłujesz.

*142,8 BG obstąpią mnie

PSALM 143

¹ *Pieśń Dawida.*

WIEKUISTY,

wysłuchaj moją modlitwę;

nakłóń ucha ku mojemu błaganu

i mi odpowiedz w Twojej prawdzie oraz sprawiedliwości.

² Nie chodź na sąd z Twoim sługą,
gdyż przed Tobą, nikt z żyjących nie okaże się sprawiedliwym.

³ Gdyż wróg ściga mą duszę, do ziemi przygniata moje życie;
wtrącił mnie w ciemnice, tak jak od dawna umarłych.

⁴ Więc wątpił we mnie mój duch,
osłupiało me serce w moim wnętrzu.

⁵ Wspominam dawne dni,
rozważam wszystkie Twoje czyny, rozmyślam o dziele Twoich rąk.

⁶ Do Ciebie wyciągam me ręce;
moja dusza jest jak spragniona ziemia, która **się zwraca** ku Tobie.

⁷ Pospiesz, wysłuchaj mnie,

WIEKUISTY,

bowiem mój duch zanika;

nie ukrywaj przede mną Twojego oblicza,
bo **byłbym** podobny do zstępujących do grobu.

⁸ Rankiem zwiastuj mi Twoją łaskę, gdyż Tobie zaufałem;
Wskaż mi drogę, którą mam iść, bo do Ciebie wznoszę mą duszę.

⁹ Ocal mnie od mych wrogów,

WIEKUISTY,

bo **ja** się chronię do Ciebie.

¹⁰ Naucz mnie spełniać Twoją wolę,

ponieważ Ty **jesteś** moim Bogiem;

Twój doskonały **S*** Duch

niechaj mnie poprowadzi po wyrównanej ziemi.

¹¹ Dla Twojego Imienia,

WIEKUISTY,

zachowasz moje życie;

w Twojej sprawiedliwości wyprowadzisz z niedoli moją duszę.

¹² W Twojej łasce wytracisz moich wrogów,

zgubisz wszystkich ciemiężców mojej duszy,

gdyż ja **jestem** Twym sługą.

*143,10 S także: **prawy, sprawiedliwy, łaskawy, dobrotliwy; C** **dobry**

PSALM 144

¹ *Pieśń Dawida.*

Wyśławiony WIEKUISTY,

moja Skala *****,

który zaprawia moje ręce do walki, a moje palce do boju.

² Mój Dobroczyńca, moja Warownia, moja Obrona,
mój Zbawca i moja Tarcza;
Nim się osłaniam, On poddał pode mnie mój naród.

³ WIEKUISTY,

czy m jest człowiek, że na niego uważasz
i syn człowieka, że go cenisz?

⁴ Człowiek podobny jest do tchnienia,
jego dni są jak cień co przemija.

⁵ WIEKUISTY,

skłoń Twe niebiosa i zstąp,
dotknij gór - niechaj zadymią.

⁶ Zabłyśnij błyskawicą i ich rozprosz, spuść Twoje strzały i ich poraż.

⁷ Spuść z wysokości Twoją rękę i mnie wybaw;
ocal z wielkich powodzi oraz z ręki synów obczyzny;

⁸ tych, których usta mówią fałsz
i których prawica jest zawodną * prawicą.

⁹ Boże, zaśpiewam Ci nową pieśń,
zanucę Ci przy lutni dziesięciostrunnej.

¹⁰ Tobie, który dajesz zwycięstwo królom
i który wybawiłeś od srogięgo miecza Twojego słuęę Dawida.

¹¹ Wybaw i ocal mnie z ręki synów obczyzny;

tych, których usta mówią fałsz
i których prawica jest zawodną prawicą.

¹² Aby nasi synowie byli jak latorośle,

co są pielęęnowane w młodości;
a nasze córki były jak rzeźby wyciosane na przedzie pałacu.

¹³ By nasze stodoły były pełne i starczyło od zbioru do zbioru;

a na naszych błoniach nasze trzody, w tysiącach i wydające tysiące.

¹⁴ By nasze byki **były** objuczone

i ani szkoda, ani strata, ani krzyk,

nie znalazły się na naszych ulicach.

¹⁵ Szczęśliwy naród, któremu się tak dzieje;

szczęśliwy naród, którego Bogiem **jest** WIEKUISTY.

*144,1 także: **Opoka**

*144,8 inni: którzy łamią zawarte ugody

PSALM 145

¹ *Hymn Dawida.*

* Wynoszę Cię,

Boże mój i Królu,

na wieki wieków będę wystawiał Twoje Imię.

² Wychwalam Cię każdego dnia,

na wieki wieków będę wystawiał Twoje Imię.

³ WIEKUISTY **jest** wielki i wielce sławiony,

a Jego wielkość nie ma granic.

⁴ Pokolenie niechaj wychwala pokoleniu Twoje dzieła

i rozpowiada Twoją wszechmoc.

⁵ Rozpamiętuję blask chwały Twojego majestatu

i sprawy Twoich cudów.

⁶ O Twej wielkości rozpowiem,

zatem będą opiewać potęgę Twoich wspaniałych czynów.

⁷ Rozgłoszą pamięć Twej wielkiej dobroci,

zatem będą opiewać Twoją sprawiedliwość.

- ⁸ Litościwy i miłosierny **jest** BÓG, nieskory do gniewu i wielki łaską.
- ⁹ WIEKUISTY **jest** dobry dla wszystkich,
a Jego miłosierdzie nad wszystkimi Jego tworam.
- ¹⁰ Sławią Cię, WIEKUISTY, wszystkie Twoje twory,
a Twoi święci Cię wychwalają.
- ¹¹ Rozpowiadają chwałę Twojego królestwa i rozgłaszają Twą potęgę.
- ¹² Aby zwiastować synom ludzkim Twą moc
i chwałę blasku Twojego królestwa.
- ¹³ Twoje królestwo - królestwem wszechświatów,
a Twoje panowanie na wieczność.
- ¹⁴ WIEKUISTY wspiera wszystkich, **co** upadają
i podnosi wszystkich zgnębionych.
- ¹⁵ Wypatrują Cię oczy wszystkich,
a Ty dajesz im pożywienie w swoim czasie.
- ¹⁶ Otwierasz Twoją rękę i co żyje, wszystko nasycasz do woli.
- ¹⁷ WIEKUISTY **jest** sprawiedliwy na wszystkich Swoich drogach
oraz łaskawy we wszystkich Swoich czynach.
- ¹⁸ WIEKUISTY **jest** bliski wszystkim, którzy Go wzywają;
każdemu, kto szczerze * Go wzywa.
- ¹⁹ Spełnia życzenia Swoich bogobojnych,
słucha ich wołania i im pomaga.
- ²⁰ WIEKUISTY strzeże wszystkich, którzy Go miłują,
a tępi wszystkich niegodziwych.
- ²¹ Niech moje usta głoszą chwałę WIEKUISTEGO,
a wszelka cielesna natura **S** wysławia
na wieki wieków
Jego święte Imię.

*145,1 w języku hebrajskim wiersze tego Psalmu ułożone są w porządku alfabetycznym
*145,18 S w prawdomówności, w prawdzie

PSALM 146

¹ HALLELUJA!

Chwal duszo moja WIEKUISTEGO.

² Będę chwalił BOGA dopóki jestem żywy,
będę Go wysławiał dopóki **jest** mój czas.

³ Nie polegajcie na możnych;
ani na synu człowieka, u którego nie ma pomocy.

⁴ Jego duch ujdzie, **a on** wróci do swojego prochu;
w ów dzień znikną jego zamysły.

⁵ Szczęśliwy **ten**, którego pomocą **jest** Bóg Jakóba,
którego nadzieja w WIEKUISTYM, jego prawdziwym Bogu.

⁶ On stworzył Niebo, ziemię, morza i wszystko co w nich **jest**;

On pilnuje prawdy na wieki.

⁷ Pokrzywdzonym wymierza sprawiedliwość,
łaknącym daje chleb oraz wyzwala uwięzionych.

⁸ WIEKUISTY, który otwiera oczy ociemniałych;
WIEKUISTY, który podnosi poniżonych;
WIEKUISTY, który miłuje prawych *.

⁹ WIEKUISTY - obrońca przybyszów,
co sierotę i wdowę wspiera, a gubi drogę niegodziwych.

¹⁰ WIEKUISTY króluje na wieki,

twój Bóg,

Cyonie,

z pokolenia w pokolenie.

HALLELUJA!

^{*146,8} także: **sprawiedliwych**

PSALM 147

- ¹ Chwalcie WIEKUISTEGO, bo **jest** dobry *;
śpiewajcie naszemu Bogu, bo **jest** miły
oraz przystoi Mu chwała.
- ² WIEKUISTY buduje Jeruzalaim,
zgromadza rozproszonych Izraela.
- ³ Uzdrawia skruszone serca i opatruje ich rany.
- ⁴ Wyznacza liczbę gwiazd i wszystkim nadaje imiona.
- ⁵ Nasz Pan **jest** wielki i wszechmocny,
Jego mądrość **jest** nieskończona.
- ⁶ WIEKUISTY pokrzepia pokornych, a do ziemi poniżej niegodziwych.
- ⁷ Zawtórujcie WIEKUISTEMU dziękczynieniem,
zaśpiewajcie naszemu Bogu przy udziale cytry *.
- ⁸ **Temu**, co pokrywa niebo chmurami,
dla ziemi przygotowuje deszcz,
rozplenienia trawę po górach.
- ⁹ **Co** daje bydłu pokarm; i rodowi kruka, o co woła.
- ¹⁰ Nie kocha się w mocy konia,
ani nie ma upodobania w biodrach męża.
- ¹¹ WIEKUISTY upodobał sobie Swoich czcicieli;
tych, co ufają Jego miłosierdziu.

¹² Jeruzalaim - wysławiaj WIEKUISTEGO;

Cyonie - chwal twego Boga.

¹³ On umacnia zawory twoich bram,

błogosławi twoim synom wśród ciebie.

¹⁴ Ustanawia pokój w twych granicach, nasycą cię obfitością ziarna.

¹⁵ On zsyła swoje Słowo na ziemię i szybko mknie Jego rozkaz.

¹⁶ Spuszcza śnieg jak wełnę, a szron rozsypuje jak popiół.

¹⁷ Rzuca Swój lód bryłkami; kto się ostoï przed Jego mrozem?

¹⁸ Posyła Swoje Słowo i je roztopia;

wieje Swym wiatrem i leją się wody.

¹⁹ Swoje Słowo objawił Jakóbowi,

swe ustawy * i sądy ^{S**} Israelowi.

²⁰ Nie uczynił tak wszystkim ludom, więc nie poznały jego sądów.

HALLELUJA!

*147,1 S także: **prawy, sprawiedliwy, łaskawy, dobrotliwy, doskonały**

*147,7 S kitary (rodzaj liry)

*147,19 S zasady prawne, sądy, wyroki, sprawiedliwe czyny

147,19 także: **oceny, skazania, potępienia; C prawa

PSALM 148

¹ HALLELUJA!

Chwalcie BOGA wśród niebios,

chwalcie Go na wysokościach.

² Chwalcie Go wszyscy Jego posłańcy *,

chwalcie Go wszystkie Jego zastępy.

- ³ Chwalcie Go słońce i księżycu,
chwalcie Go wszystkie gwiazdy światła.
- ⁴ Chwalcie Go niebiosa niebios, a także wody nieba ^S .
- ⁵ Niechaj chwałą WIEKUISTEGO,
bo On rozkazał i są stworzone.
- ⁶ Ustanowił je na wieki wieków, nadał też prawo * i nie minie.
- ⁷ Chwalcie BOGA na ziemi, cudotwory i wszystkie głębie.
- ⁸ Ogień i grad, śnieg i mgła,
oraz gwałtowny wichur, wykonawca Jego rozkazu.
- ⁹ Góry, wszystkie pagórki, drzewa owocowe i wszystkie cedry.
- ¹⁰ Zwierzęta i wszelkie bydło, gady oraz skrzydlate ptactwo.
- ¹¹ Królowie ziemi, wszystkie narody,
książęta i wszyscy sędziowie ziemi.
- ¹² Młodzieńcy i dziewice, starcy i młodzież.
- ¹³ Niech chwałą Imię WIEKUISTEGO,
bo jedynie Jego Imię jest wzniosłe,
a Jego wspaniałość nad ziemią i niebiosami.
- ¹⁴ Wzniósł potęgę Swojego ludu,
sławę wszystkich Swoich świętych - synów Israela,
bliskiego Mu narodu.

HALLELUJA!

*148,2 **S** aniołowie (co znaczy: posłańcy)

*148,6 w rozumieniu: porządku natury

PSALM 149

¹ HALLELUJA!

Śpiewajcie WIEKUISTEMU nową pieśń,
Jego chwałę w zgromadzeniu świętych ^S.

² Niech się cieszy Israel swoim Stwórcą,
niech synowie Cyonu radują się swoim Królem.

³ Niechaj chwałą Jego Imię fletem, bębnem i cytrą;
niech Mu grają.

⁴ Bo WIEKUISTY upodobał sobie Swój lud,
pokornych uwieńczy zbawieniem.

⁵ Święci cieszą się sławą, śpiewają na swoich łożach.

⁶ Chwała Boga w ich głosie, a miecz obosieczny w ich ręku.

⁷ Aby spełnić pomstę na poganach i karę na narodach.

⁸ Aby wiązać pętami ich królów, a ich dostojników w żelazne okowy.

⁹ Aby postąpić z nimi według zapisanego wyroku;

^S to jest zaszczyt wszystkich Jego świętych.

HALLELUJA!

PSALM 150

¹ HALLELUJA!

Chwalcie Boga w Jego Świątyni,
chwalcie Go na przestworze Jego potęgi.

² Chwalcie Go w Jego wszechmocy,
chwalcie Go według ogromu Jego wielkości.

³ Chwalcie Go głosem trąb,
chwalcie Go na lutni i na cytrze.

⁴ Chwalcie Go bębnem i fletem,
chwalcie Go na skrzypcach i piszczałkach.

⁵ Chwalcie Go na głośnych cymbałach,
chwalcie Go na dźwięcznych cymbałach.

⁶ Wszelki duch

niechaj

chwali

WIEKUISTEGO.

HALLELUJA!